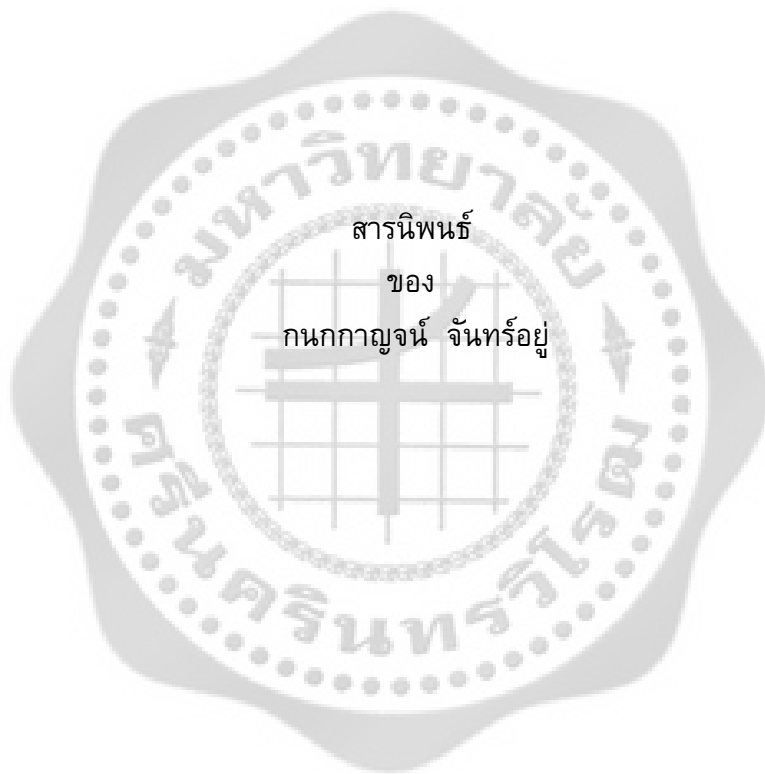
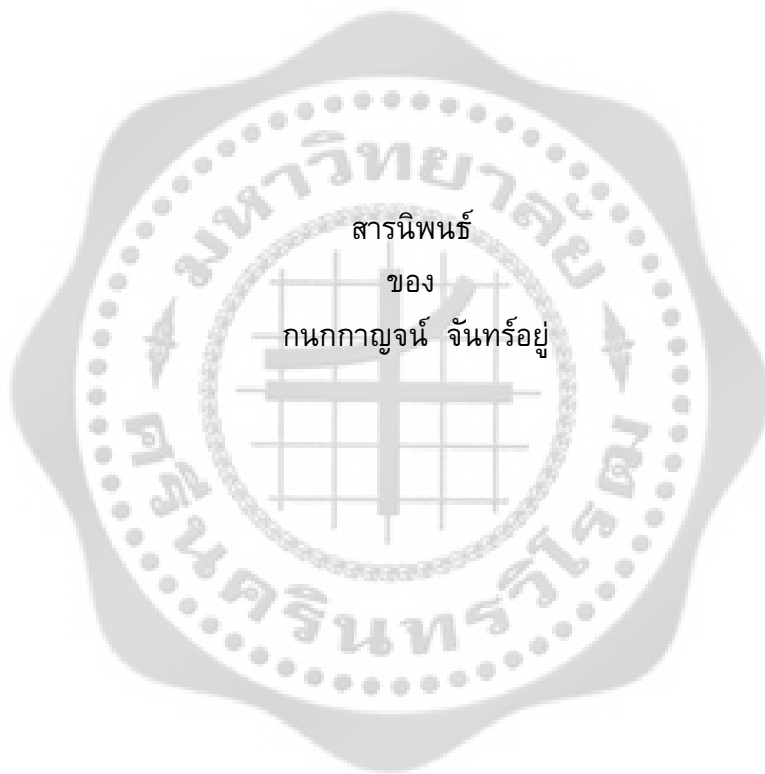

การศึกษาเจตคติและความต้องการของผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่น

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
พฤษภาคม 2554

การศึกษาเจตคติและความต้องการของผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่น

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

พฤษภาคม 2554

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การศึกษาเจตคติและความต้องการของผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่น

บทคัดย่อ
ของ
ร้อยโทหญิง กนกกาญจน์ จันทร์อยู่

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

พฤษภาคม 2554

กนกกาญจน์ จันทร์อยู่. (2554). การศึกษาเจตคติและความต้องการของผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่น. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์: อาจารย์พัทธยา จิตต์เมตตา.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาเจตคติและความต้องการของผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่น ใน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความสำคัญของภาษาไทย ด้านวิธีการสอน ด้านเนื้อหาวิชาด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่น ในสถาบันสอนภาษาไทย เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร จำนวน 85 คน โดยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่นมีเจตคติอยู่ในระดับที่ดีในด้านเนื้อหาวิชามากที่สุด รองลงมาคือ ด้านวิธีการสอน ด้านความสำคัญของการเรียนภาษาไทย ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนและด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอนตามลำดับ

2. ความต้องการในการเรียนภาษาไทยของผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่น สรุปออกเป็นประเภทได้ 6 ประเภทดังนี้

2.1 ด้านความสำคัญของการเรียนภาษาไทย ผู้เรียนต้องการเรียนภาษาไทย 6 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

2.2 ด้านวิธีการสอน ผู้เรียนชอบวิธีการสอนแบบเผชิญสถานการณ์จริงมากที่สุด ผู้เรียนยังมีความเห็นว่า เมื่อผู้เรียนพูดภาษาไทยไม่ถูกต้อง หรือใช้ประโยคผิด ต้องการให้ครูแก้ไขทันทีที่ใช้ผิด

2.3 ด้านเนื้อหาวิชา ผู้เรียนต้องการเรียนรู้ภาษาไทยในเรื่อง สันทนาการภาษาไทย มากที่สุด รองลงมาคือ หลักภาษาไทย และวัฒนธรรมไทย

2.4 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้เรียนไม่ต้องการให้ครูแบ่งกลุ่มอายุผู้เรียน และชอบทำกิจกรรมภาษาไทยแบบเป็นกลุ่ม มีสมาชิกประมาณ 2-4 คน นอกจากนี้ ผู้เรียนยังต้องการให้มีผู้เรียนในห้องเรียนภาษาไทยจำนวน 3 – 5 คน

2.5 ด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน สื่อการสอนที่ผู้เรียนต้องการให้ครูใช้ประกอบการเรียนการสอน เรียงลำดับตามความต้องการ อันดับแรก คือ รูปภาพ อันดับที่สอง คือ ภาพยนตร์ และอันดับที่สาม คือ เทปประกอบการเรียน ในด้านการตกแต่งห้องเรียนภาษาไทย ผู้เรียนต้องการให้ผู้สอนนำบัตรภาพและคำศัพท์ภาษาไทยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนขณะนั้น มาติดที่ห้องเรียนเป็นอันดับที่หนึ่ง รูปภาพสถานที่ต่างๆ ในประเทศไทย เป็นอันดับที่สอง และรูปภาพอาหารไทย เป็นอันดับที่สาม แบบเรียนที่ผู้เรียนต้องการเป็น อันดับแรก คือ เนื้อหาเข้าใจง่าย อันดับที่สอง คือ มีคำอธิบายภาษาญี่ปุ่น และอันดับที่สาม คือ มีแบบฝึกหัด

2.6 ด้านผู้สอน ผู้เรียนชอบเรียนภาษาไทยทั้งกับครูเพศชายและหญิง คุณสมบัติของครูสอนภาษาไทยที่ผู้เรียนพึงประสงค์มากที่สุดคือ มีความรู้ภาษาไทยและภาษาญี่ปุ่น และต้องการให้ผู้สอนอธิบายบทเรียนเป็นภาษาไทยและภาษาญี่ปุ่นควบคู่กันไป

A STUDY OF ATTITUDES AND NEEDS OF JAPANESE LEARNERS STUDYING THAI

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Arts Degree in Teaching Thai as a Foreign Language
at Srinakarinwirot University

May 2011

Kanokkan Janyou. (2011). *A Study of Attitudes and Needs of Japanese Learners Studying Thai*. Master's Project. M.A. (Teaching Thai as a Foreign Language). Bangkok: Graduate School. Srinakharinwirot University. Project Advisor Pattaya Jitmateta.

The purposes of the research were to study the attitudes and the needs of Japanese learners who study Thai. The study focused on 5 dimensions: the important of studying Thai language, the teaching methods, the subject matters, the teaching and learning activities, and finally, the resources for learning and teaching.

The sample consisted of 85 Japanese learners from Thai languages institutions for the Japanese in Wattana District. They were selected by purposive sampling.

This study led to the conclusion that:

1. The Japanese learners had the highest average attitude towards the subject matters, followed by the teaching methods, the important of studying Thai language, the teaching and learning activities and the resources for learning and teaching.

2. The needs in studying Thai language of the Japanese learners were as follows:

2.1 In the important of studying Thai dimension, the students needed six hours per week to study.

2.2 In the dimension of teaching methods, the students liked the real-life situation method at most. The students needed the teacher to immediately correct their language errors.

2.3 In the dimension of subject matters, the students wanted to learn Thai conversation at most, followed by Thai grammar and literature.

2.4 In the dimension of teaching and learning activities, the students didn't want the teacher to separate the class based on age. They liked to have group studies with two to four group members. Moreover, the students liked to have three to five students per class.

2.5 In the dimension of resources for learning and teaching, the necessary teaching and learning material were pictures, movies and learning tapes. In the class rooms, the students liked to have the rooms decorated with word cards and Thai vocabularies that relevant to the daily lessons, followed by pictures of places in Thailand and pictures of Thai food.

The needed textbooks should be easy to understand, have Japanese explanation and have exercises.

2.6 In the teacher dimension, the students liked to study with both male and female teachers. The most desirable qualification of teachers was that the teachers should be proficient in Thai and Japanese languages and explain the lessons in both languages.

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดีด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจาก อาจารย์พัทธยา จิตต์เมตตา อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ อาจารย์ภรพัศุ สร้อยระย้า และอาจารย์อาทินันท์ กาญจนดุล กรรมการสอบสารนิพนธ์ ที่ท่านกรุณาชี้แนะ ให้ความรู้ คำแนะนำ และช่วยเหลือตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่อง จนงานวิจัยเสร็จสมบูรณ์เป็นสารนิพนธ์ฉบับนี้

ขอขอบพระคุณ อาจารย์พัชนี โชติกลเสถียร ที่ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย อาจารย์สังวาล สุนทอง ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทยให้คนญี่ปุ่น ที่ได้ชี้แนะแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม อาจารย์กุลกาญจน์ เอี่ยมธาดานัย ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทยให้คนต่างชาติ ได้ให้แนวคิดในการปรับปรุงแบบสอบถาม และนางสาวปะการัง ชื่นตระกูล ผู้ให้คำปรึกษาด้านสถิติและการวิเคราะห์ผล

ขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการ คณะครูและนักเรียน โรงเรียน Phromjai Language School สถาบัน GEOS Language Center ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ สนับสนุนและให้ความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณ คุณเกษม ปัญญาโสภณเลิศ ผู้ให้ความช่วยเหลือด้านภาษาญี่ปุ่น เป็นอย่างดีในการแปลแบบสอบถามภาษาไทยเป็นภาษาญี่ปุ่น

ขอขอบพระคุณ คณาจารย์ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒทุกท่าน ที่ได้ให้ความรู้ ความปรารถนาดีตลอดระยะเวลาการศึกษา

ขอขอบพระคุณบูรพาจารย์ทุกท่านที่อยู่เบื้องหลังในการวางรากฐานการศึกษาให้กับผู้วิจัย

ขอขอบคุณ พี่น้อง พี่ๆ เอกการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศทุกคน ที่คอยให้คำปรึกษาและเป็นกำลังใจเสมอมา

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอขอบเป็นกตัญญูกตเวทิตา แต่คุณพ่อ คุณแม่ ที่รักยิ่ง ที่ได้ให้โอกาสทางการศึกษาแก่ผู้วิจัย คอยส่งเสริม สั่งสอน และให้คำแนะนำในการดำเนินชีวิต คุณประโยชน์อันใดที่เกิดจากงานวิจัยในครั้งนี้ ย่อมเป็นผลมาจากความกรุณาของท่านดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

กนกกาญจน์ จันทร์อยู่

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	6
2 เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติ.....	8
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาที่สอง.....	17
3 วิธีการดำเนินการวิจัย	26
ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	26
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	26
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	27
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	30
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	30
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	31
4 การวิเคราะห์ผลการศึกษเจตคติและความต้องการ	33
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	33
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	51
สังเขปความมุ่งหมายและวิธีดำเนินการวิจัย.....	51
สรุปผลการวิจัย.....	53
อภิปรายผล.....	54
ข้อเสนอแนะ.....	59

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
บรรณานุกรม.....	61
ภาคผนวก.....	67
ภาคผนวก ก.....	68
ภาคผนวก ข.....	75
ภาคผนวก ค.....	85
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	89

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามข้อมูลทั่วไป.....	33
2 ระดับเจตคติของผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่น ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ด้านความสำคัญของการเรียนภาษาไทย.....	36
3 ระดับเจตคติของผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่น ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ด้านวิธีการสอน.....	37
4 ระดับเจตคติของผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่น ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ด้านเนื้อหาวิชา.....	38
5 ระดับเจตคติของผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่น ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน.....	39
6 ระดับเจตคติของผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่น ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน.....	41
7 สรุปเจตคติของผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่น โดยภาพรวม.....	42
8 จำนวนและค่าร้อยละของความต้องการในการเรียนภาษาไทย ของกลุ่มตัวอย่าง.....	43

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาเป็นเครื่องมือที่มนุษย์ใช้ในการติดต่อสื่อสาร ถ่ายทอดความรู้ ความคิดและความรู้สึก จากบุคคลหนึ่งไปยังบุคคลหนึ่ง เพื่อสร้างความเข้าใจระหว่างกันด้วยการใช้ภาษาภาษาไทยเป็น ภาษาประจำชาติภาษาหนึ่งที่ใช้ในการสื่อสาร และยังเป็นเครื่องหมายแสดงเอกลักษณ์ของชาติไทย เป็นมรดกทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นไทย ที่คนไทยทุกคนภาคภูมิใจและต้องร่วมกันรักษา มรดกทางวัฒนธรรมนี้ ให้คงอยู่กับประเทศไทยสืบต่อไป แม้ว่าภาษาไทยจะไม่ใช้ภาษาสากลที่ใช้กัน ทั่วโลก แต่ปัจจุบันมีชาวต่างประเทศสนใจเรียนภาษาไทยเพิ่มมากขึ้น (ศรีวิไล พลมณี. 2545: 14-15) กล่าวถึงการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างประเทศโดยสรุปว่า ปัจจุบันสถาบันอุดมศึกษาทั่วโลกได้เปิด สอนหลักสูตรภาษาไทยและไทยศึกษาเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ เช่น หลักสูตรเอเชียศึกษาหรือเอเชีย ตะวันออกเฉียงใต้ รวมประมาณ 114 สถาบัน ทั้งนี้ยังไม่รวมศูนย์สอนภาษาและโรงเรียนสอนภาษา ที่จัดสอนในเชิงธุรกิจ ซึ่งนับว่ามีการเติบโตพอสมควร มีสาเหตุมาจากในสังคมปัจจุบันเป็นยุคที่มี การติดต่อสื่อสารแบบไร้พรมแดน คนทุกชาติทุกภาษาสามารถติดต่อสื่อสารกันได้อย่างรวดเร็ว จึง ทำให้ประเทศต่างๆสนใจที่จะเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเพิ่มมากขึ้น

ปัจจุบันมีชาวต่างประเทศได้เข้ามาอาศัยอยู่ในเมืองไทยเป็นจำนวนมาก ตามจุดประสงค์ ของแต่ละกลุ่มบุคคลที่เข้ามา เช่น ท่องเที่ยว ทำธุรกิจการค้า ศึกษาต่อหรือเข้ามาตั้งถิ่นฐานพักอาศัย อยู่ในประเทศไทย บุคคลเหล่านี้มีความจำเป็นต้องใช้ภาษาไทยในการติดต่อสื่อสาร ทำให้ปัจจุบัน การเรียนการสอนภาษาไทยเป็นที่แพร่หลายมากขึ้น ทั้งในสถาบันการศึกษาภาครัฐและภาคเอกชน จากการสัมมนาในระดับภูมิภาคว่าด้วยการเรียนการสอนภาษาไทยในบริบทไทยศึกษากองวิเทศ สัมพันธ์ (2544: 239-263) กล่าวว่า มหาวิทยาลัยมหิดล เปิดสอนหลักสูตรสอนภาษาไทยให้ชาว ต่างประเทศ ในระดับประกาศนียบัตร เมื่อปี พ.ศ.2553 นอกจากนี้ ศูนย์ไทยศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เปิดสอนหลักสูตรภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศ เมื่อปี พ.ศ. 2534 และคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เปิดหลักสูตรการสอนภาษาไทยใน ฐานะภาษาต่างประเทศ ในระดับประกาศนียบัตรเมื่อปี พ.ศ. 2546 และในระดับปริญญาโทเมื่อปี พ.ศ. 2549 จากการสำรวจของ ศุภีพร นราสุวรรณ (2547: 2) พบว่า “ในกรุงเทพมหานคร มีโรงเรียน สอนภาษาไทยให้ชาวต่างประเทศอยู่ทั้งหมด 134 แห่ง” นอกจากสถาบันสอนภาษาที่ต้นตัวในด้าน การสอนภาษาไทยให้คนต่างประเทศแล้ว นโยบายทางการศึกษาของรัฐบาลในระดับอุดมศึกษา ยัง เห็นความสำคัญของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ดังที่ (เดลินิวส์. 2009: ออนไลน์) รายงานว่า นายจรินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ มีนโยบายให้ไทยเป็น ศูนย์กลางการศึกษาในภูมิภาค (Education Hub) โดยจะพัฒนาสถานศึกษา เครื่องมือ และอุปกรณ์

การเรียนการสอนให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น เพื่อรองรับนักศึกษาต่างชาติที่จะเข้ามาเรียนในประเทศไทย ซึ่งขณะนี้เมื่อนักศึกษาต่างชาติทั้งระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน อาชีวศึกษา และอุดมศึกษาแล้วกว่า 30,000 คน ทั่วประเทศการเรียนรู้อาษาที่สอง หรือการเรียนรู้อาษาต่างประเทศนั้น มีปัจจัยหลาย ๆ อย่างที่ทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนภาษา เช่น อายุ เพศ สถิติปัญญา ภูมิหลัง ทัศนคติ สิ่งแวดล้อม และระยะเวลาในการฝึกฝน ดังที่ ศรีเรือน แก้วกังวาล (2519: 139) กล่าวว่า การเรียนภาษาต่างประเทศให้สำเร็จได้ก็ต้องฝึกฝนจนเป็นนิสัย เพราะความมุ่งหมายของการเรียนภาษาอยู่ที่ความสามารถในการใช้ภาษาได้ โดยต้องทำการฝึกซ้ำแล้วซ้ำอีกจนชำนาญ นอกจากนี้ บรราน (BROWN. 2000: 271) ยังกล่าวว่า ในการเรียนภาษาที่สองนั้นไม่เหมือนกับการเรียนภาษาแม่ แต่เป็นข้อปลีกย่อยของการเรียนภาษาของมนุษย์ ที่เกี่ยวข้องกับความแตกต่างของสมองซึ่งสอดคล้องกับความสัมพันธ์ของลักษณะทางบุคลิกภาพของแต่ละบุคคล จากการศึกษาด้านจิตวิทยาของ มาลี จุฑา (2544: 45) พบว่า มีปัจจัยหลายอย่างส่งผลต่อการเรียนรู้ ซึ่งจะส่งผลให้เกิดความสำเร็จหรือความล้มเหลวในการเรียน เช่น ตัวครูผู้สอน วิธีสอน แบบเรียน แบบฝึก วัสดุอุปกรณ์ การจัดบรรยากาศภายในห้องเรียน นอกจากนี้ยังขึ้นอยู่กับ สถิติปัญญา ความถนัด แรงจูงใจ และเจตคติของผู้เรียน ในด้านเจตคตินั้น ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2543: 259) ได้กล่าวว่า บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงเจตคติของนักเรียน คือ ครู เพื่อน และสิ่งแวดล้อมครูจำเป็นต้องสร้างเจตคติในทางบวก ชักจูงให้นักเรียนมีเจตคติที่ดี เห็นความสำคัญของบทเรียน และเห็นประโยชน์ที่ได้จากการเรียน เช่นเดียวกับการศึกษาของ Dornyei (1994: Online)พบว่าตัวแปรด้านอารมณ์ ได้แก่ ความพอใจ ความต้องการ ความสำเร็จ ความหวัง รวมไปถึงเจตคติของผู้เรียนที่มีต่อภาษาต่างประเทศ และเจ้าของภาษา มีผลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศ นอกจากนี้ แสงเดือน ทวีสิน (2545: 250) กล่าวว่า ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ได้ดีก็ต่อเมื่อสิ่งนั้นเป็นสิ่งที่เขาต้องการ และปรารถนาจะเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับ สุรางค์ ไคว์ตระกูล (2544: 334) ที่กล่าวว่านักจิตวิทยามนุษยนิยม คาร์ล โรเจอร์ ได้เสนอหลักของการเรียนรู้ว่า การเรียนรู้จะเกิดขึ้น เมื่อผู้เรียนรับรู้วิชาที่เรียนมีความหมายและมีความสัมพันธ์ต่อจุดมุ่งหมายของชีวิตผู้เรียน เจตคติจึงเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่แสดงออกถึงสภาพความรู้สึกทางด้านจิตใจ ที่เกิดจากประสบการณ์และการเรียนรู้ของผู้เรียน อันเป็นผลทำให้เกิดความคิด ความรู้สึก ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ในลักษณะที่ชอบหรือไม่ชอบ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย เจตคติต่อการเรียนภาษาต่างประเทศที่ดี เกิดจากการที่ผู้เรียนมองเห็นประโยชน์ในการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันจากข้อมูลที่ได้อ่านมาแล้วข้างต้น จะเห็นได้ว่า เจตคติเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลโดยตรงต่อการเรียนรู้อาษาต่างประเทศ จึงกล่าวได้ว่า คุณลักษณะของผู้เรียน แนวความคิด และเจตคติที่มีต่อการเรียนการสอน มีความสำคัญต่อพฤติกรรมของผู้เรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของครูผู้สอน ที่จะสร้างเจตคติที่ดี ให้ผู้เรียนมองเห็นคุณค่า ความสำคัญ ของเนื้อหาวิชา รวมถึงการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ และสภาพแวดล้อมให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีในการเรียนภาษาต่างประเทศ

ภาษาไทยเป็นภาษาหนึ่งที่มีชาวต่างชาติให้ความสนใจเรียนรู้เป็นจำนวนมาก และชาวญี่ปุ่นถือเป็นกลุ่มผู้เรียนลำดับต้นๆในนั้น ด้วยความสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศไทยกับประเทศญี่ปุ่นที่มีมายาวนานกว่า 600 ปี มิตรภาพระหว่างทั้งสองประเทศ เกิดจากความสัมพันธ์อันใกล้ชิดระหว่างราชวงศ์ไทยและญี่ปุ่น ประเทศไทยและประเทศญี่ปุ่น มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันในหลายๆด้าน เช่น ความสัมพันธ์ทางด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การศึกษา โดยเฉพาะในด้านการศึกษานี้ นิตยา กาญจนะวรรณ (2550: 29) กล่าวว่า ญี่ปุ่นได้ตั้งแผนกไทยศาสตร์ (Thai Studies) ณ มหาวิทยาลัยโอซากา อาจารย์ที่มีบทบาทสำคัญในเรื่องนี้คือ อาจารย์ ตาเกจิโร โทมีต้า (Takejiro Tomita) จากเหตุผลดังกล่าวทำให้ไทยและญี่ปุ่นต้องติดต่อสื่อสารซึ่งกันและกัน เพื่อให้เกิดความเข้าใจ อันจะนำไปสู่ความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันมากยิ่งขึ้น ดังจะเห็นได้ว่าปัจจุบันนี้มีชาวไทยที่ศึกษาภาษาญี่ปุ่นและชาวญี่ปุ่นที่ศึกษาภาษาไทยเพิ่มมากขึ้นจากผลสำรวจจำนวนชาวญี่ปุ่นที่พำนักอาศัยในประเทศไทยของ (สถานเอกอัครราชทูตญี่ปุ่นในประเทศไทย. 2009: ออนไลน์) พบว่ามีชาวญี่ปุ่นเข้ามาอาศัยอยู่ในประเทศไทยทั้งหมด 45,805 คน กรุงเทพมหานคร เป็นจังหวัดที่มีคนญี่ปุ่นอาศัยอยู่มากที่สุด จำนวน 33,152 คน และมีแนวโน้มว่าจะขยายตัวเพิ่มมากขึ้น อันเนื่องมาจากความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสองประเทศ และที่สำคัญคือ ประเทศญี่ปุ่นเป็นประเทศผู้ลงทุนรายใหญ่ที่สุดในประเทศไทย โดยเห็นได้จากการรายงานภาวะการณ์ลงทุนจากต่างประเทศในไทยช่วง 6 เดือนแรกของปี 2551-2552 (ภาวะการณ์ลงทุนจากต่างประเทศ. 2552: ออนไลน์) พบว่าประเทศที่เป็นอันดับ 1 ในการลงทุนในประเทศไทยคือประเทศญี่ปุ่น ซึ่งเป็นข้อบ่งชี้ถึงความสนใจที่เพิ่มขึ้นของนักลงทุนญี่ปุ่นต่อการลงทุนในประเทศไทย ทั้งที่เป็นบริษัทข้ามชาติขนาดใหญ่ บริษัทธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ด้วยเหตุนี้จึงทำให้มีชาวญี่ปุ่นจำนวนมากเริ่มสนใจศึกษาภาษาไทยเพื่อใช้ในการติดต่อสื่อสาร ทั้งด้านธุรกิจ การค้า และการศึกษาภาษาเพิ่มเติมเพิ่มขึ้น

ด้วยเหตุผลและความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาเจตคติของผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่น เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัย มาเป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยให้คนญี่ปุ่นอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแก่ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาเจตคติและความต้องการของผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่น ใน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความสำคัญของการเรียนภาษาไทย ด้านวิธีการสอน ด้านเนื้อหาวิชา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน เพื่อเป็นข้อมูลให้ผู้บริหารสถาบันสอนภาษา และครูผู้สอน ได้พัฒนาการเรียนการสอน หลักสูตรการสอน ให้สอดคล้องกับเจตคติและความต้องการของผู้เรียน

ความสำคัญของการวิจัย

การศึกษาเจตคติและความต้องการของผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่นประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษาในครั้งนี้ คือ

1. ทราบข้อมูลเกี่ยวกับเจตคติและความต้องการของผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่น
2. เป็นข้อมูลเพื่อเสนอแนะผู้บริหารในสถาบันสอนภาษา ในการพัฒนาหลักสูตรการสอน
3. เป็นแนวทางให้ครูผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้องได้พัฒนาการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับเจตคติและความต้องการของผู้เรียน เพื่อให้เกิดประสิทธิผลสูงสุดแก่ตัวผู้เรียนต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่น ในสถาบันสอนภาษาไทย เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร 2 สถาบัน ได้แก่

1. จีออส แล็งเกวจ เซ็นเตอร์ (GEOS Language Center) อาคารชินไทย สุขุมวิท 21 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร
2. โรงเรียนภาษาพร้อมใจ แล็งเกวจ สคูล (Phromjai Language School) อาคารไบโอเฮาส์ สุขุมวิท 39 เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร และผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่นที่ไม่ได้เรียนในสถาบันสอนภาษา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ ผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่น ในสถาบันสอนภาษาไทย เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2554 จำนวน 85 คน จากการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) โดยให้ทางสถาบันเป็นผู้คัดเลือก ได้แก่

1. จีออส แล็งเกวจ เซ็นเตอร์ (GEOS Language Center) จำนวน 19 คน
2. โรงเรียนภาษาพร้อมใจ แล็งเกวจ สคูล (Phromjai Language School) จำนวน 20 คน
3. ผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่นที่ไม่ได้เรียนในสถาบันสอนภาษาจำนวน 46 คน

ระยะเวลาในการวิจัย

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ มีระยะเวลาตั้งแต่ ธันวาคม 2553 – เมษายน 2554

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่จะศึกษาในครั้งนี้ คือ การศึกษาเจตคติและความต้องการของผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่น ในกระบวนการเรียนการสอน 5 ด้าน ได้แก่

- 1.1 ด้านความสำคัญของการเรียนภาษาไทย
- 1.2 ด้านวิธีการสอน
- 1.3 ด้านเนื้อหาวิชา
- 1.4 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน
- 1.5 ด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **ชาวญี่ปุ่น** หมายถึง ผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่นในสถาบันสอนภาษาไทยให้คนญี่ปุ่น เขตวัฒนา

2. **เจตคติ** หมายถึง สภาพความรู้สึกทางด้านจิตใจ ที่เกิดจากประสบการณ์และการเรียนรู้ของบุคคล เป็นเรื่องของความชอบ ไม่ชอบ ความคิดเห็น ความรู้สึก ที่จะแสดงพฤติกรรมตอบสนองต่อสถานการณ์ หรือสิ่งต่างๆ ในทางใดทางหนึ่ง

3. **เจตคติต่อการเรียนภาษาไทย** หมายถึง ความรู้สึกในด้านคุณค่า ประโยชน์ และความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนภาษาไทยในด้านต่างๆ สามารถประเมินได้ด้วยแบบวัดเจตคติ 5 ด้าน มีค่าระหว่าง 1.00-5.00 คะแนน โดยแบ่งตามคะแนนเฉลี่ยดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.21-5.00 หมายถึง มีเจตคติที่ดีมากต่อการเรียนภาษาไทย

ค่าเฉลี่ย 3.41-4.20 หมายถึง มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาไทย

ค่าเฉลี่ย 2.61-3.40 หมายถึง มีเจตคติเป็นกลางต่อการเรียนภาษาไทย

ค่าเฉลี่ย 1.81-2.60 หมายถึง มีเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษาไทย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.80 หมายถึง มีเจตคติที่ไม่ดีมากต่อการเรียนภาษาไทย

4. **ความต้องการในการเรียนภาษาไทย** หมายถึง ความต้องการของผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่นในสถาบันสอนภาษาไทยให้คนญี่ปุ่น เขตวัฒนา ในการจัดการเรียนการสอน ในเรื่องจำนวนชั่วโมง เนื้อหา ครู กิจกรรม สื่อการสอน สามารถประเมินได้ด้วยค่าความถี่ ร้อยละ

กรอบแนวคิดในการวิจัยที่ใช้สร้างแบบสอบถาม

ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม
<p>สถานภาพทั่วไปของชาวญี่ปุ่นที่เรียนภาษาไทย</p> <p>1. เพศ</p> <p>1.1 ชาย 1.2 หญิง</p> <p>2. อายุ</p> <p>2.1 น้อยกว่า 20 ปี 2.2 20 – 30 ปี</p> <p>2.3 31 – 40 ปี 2.4 41 – 50 ปี</p> <p>2.5 มากกว่า 50 ปี</p> <p>3. วุฒิการศึกษา</p> <p>3.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี</p> <p>3.2 ปริญญาตรี</p> <p>3.3 ปริญญาโท</p> <p>3.4 ปริญญาเอก</p> <p>3.5 อื่นๆ (ระบุ).....</p> <p>4. อาชีพ</p> <p>4.1 นักเรียน/นักศึกษา</p> <p>4.2 ข้าราชการ</p> <p>4.3 พนักงานรัฐวิสาหกิจ</p> <p>4.4 ธุรกิจส่วนตัว</p> <p>4.5 พนักงานบริษัท</p> <p>4.6 พ่อบ้าน/แม่บ้าน</p> <p>4.8 อื่นๆ (ระบุ).....</p> <p>5. ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย</p> <p>5.1 น้อยกว่า 1 ปี 5.2 1 – 5 ปี</p> <p>5.3 6 – 10 ปี 5.4 มากกว่า 10 ปี</p> <p>6. ระยะเวลาในการเรียนภาษาไทย</p> <p>6.1 น้อยกว่า 1 ปี 6.2 1 – 5 ปี</p> <p>6.3 6 – 10 ปี 6.4 มากกว่า 10</p>	<p>1. เจตคติต่อการเรียนภาษาไทย ใน 5 ด้าน ได้แก่</p> <p>1.1 ด้านความสำคัญของการเรียนภาษาไทย</p> <p>1.2 ด้านวิธีการสอน</p> <p>1.3 ด้านเนื้อหาวิชา</p> <p>1.4 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน</p> <p>1.5 ด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน</p> <p>2. ความต้องการในการเรียนภาษาไทย</p> <p>2.1 ด้านความสำคัญของการเรียนภาษาไทย</p> <p>2.2 ด้านวิธีการสอน</p> <p>2.3 ด้านเนื้อหาวิชา</p> <p>2.4 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน</p> <p>2.5 ด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน</p> <p>2.6 ด้านผู้สอน</p>

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับหัวข้อ
ดังนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเจตคติและงานวิจัย

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเจตคติ

1.1.1 ความหมายของเจตคติและการเกิดเจตคติ

1.1.2 องค์ประกอบและคุณลักษณะของเจตคติ

1.1.3 ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมและการนำความรู้เรื่องเจตคติไปใช้

ประโยชน์ในการเรียนการสอนภาษาที่สอง

1.1.4 การวัดเจตคติ

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติและการเรียนภาษาที่สอง

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาที่สอง

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนภาษาที่สอง

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการเรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติ

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเจตคติ

1.1.1 ความหมายของเจตคติ และการเกิดเจตคติ

เจตคติ (Attitude) ตามพจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 (2546: 321) อ่านว่า เจ-ตะ-คะ-ติ มีความหมายว่า ท่าทีหรือความรู้สึกของบุคคล ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

สุรางค์ ไคว์ตระกูล (2544: 246) ให้ความหมายของเจตคติว่าหมายถึง ความโน้มเอียงที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อมหรือสิ่งเร้า ซึ่งอาจเป็นได้ทั้งคน วัตถุ สิ่งของ หรือความคิด

ธีรภูมิ เอกะกุล. (2549: 1) กล่าวว่า เจตคติ หมายถึง พฤติกรรมหรือความรู้สึกทางด้านจิตใจที่มีต่อสิ่งเร้าในสังคม รวมทั้งเป็นความรู้สึกที่เกิดจากการเรียนรู้เกี่ยวกับสิ่งเร้า หรือประสบการณ์ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

จากความหมายดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า เจตคติ (Attitude) หมายถึง ความรู้สึกหรือความคิดเห็นของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่างๆ ในทางที่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ทั้งด้านบวกและด้านลบ ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ซึ่งสามารถแสดงออกมาให้เห็นและเปลี่ยนแปลงได้

การเกิดเจตคติ

เจตคติเกิดจากประสบการณ์หรือการเรียนรู้ ไม่ได้มีมาแต่กำเนิด เจตคติเป็นกระบวนการที่ซับซ้อนมาก การที่ผู้สอนจะสร้างเจตคติที่ดีให้แก่ผู้เรียน จึงจำเป็นต้องพิจารณาจากหลายสิ่งหลายอย่าง ดังที่ กฤษณา ศักดิ์ศรี. (2530 : 188-189) กล่าวว่า เจตคติมีแหล่งกำเนิดและมีต้นเหตุหลายทาง ดังนี้

1. (Direct & Indirect Experience) ประสบการณ์ที่รู้สึกพอใจ ย่อมก่อให้เกิดเจตคติที่ดีต่อสิ่งนั้น แต่ถ้าเป็นประสบการณ์ที่ไม่พึงพอใจ ก็ย่อมจะเกิดเจตคติที่ไม่ดี บุคคลจะวิเคราะห์ประสบการณ์และสังเคราะห์แนวความคิดแล้วสรุปลงเป็นเจตคติ

2. การอบรมสั่งสอน สถาบันที่ทำหน้าที่สอนเพื่อปลูกฝังเจตคติมีมากมาย เช่น บ้าน โรงเรียน วัด สิ่งแวดล้อม สื่อมวลชน

3. สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม รวมทั้งการเลี้ยงดูของครอบครัว มีอิทธิพลที่จะสร้างภาพพจน์หล่อหลอมเป็นเจตคติไปได้ ความกดดันของกลุ่ม (Group Pressure) วัฒนธรรมภายในสังคม ความเชื่อทางศาสนา โน้มนำให้เกิดแนวคิดหรือหลักในการดำรงชีวิต

4. การรับถ่ายทอดหรือการเลียนแบบเจตคติจากคนอื่น คนเราย่อมแปรพฤติกรรมของคนอื่น เป็นเจตคติ ถ้ายอมรับนับถือหรือเคารพใครก็มักจะยอมรับแนวคิดและยึดเป็นแบบอย่าง (Model) การทำตัวให้เข้ากับคนที่นิยม รักใคร่ (Identification) เป็นการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดด้วย

5. ความก้าวหน้าทางวิชาการ เครื่องมือสื่อสารและเทคโนโลยี ช่วยให้ความรู้สึกนึกคิดของคนเปลี่ยนแปลงไป เพราะได้รับการถ่ายทอด ซึมซาบสิ่งใหม่ๆ อะไรที่ดีกว่าก็จะรับไว้ เจตคติใหม่ก็จะเกิดขึ้น

นอกจากนี้ (คักต์ สุนทรเสถียร. 2531 : 4 ; อ้างอิงจาก Hilgard. n.d.) ได้ศึกษาเพิ่มเติมพบว่า เจตคติเกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ของบุคคล ซึ่งเกิดขึ้นได้จากเงื่อนไข 4 ประการ ดังนี้

1. กระบวนการเรียนรู้ที่ได้จากการเพิ่มพูนและบูรณาการของการตอบสนอง แนวคิดต่างๆ เช่น เจตคติจากครอบครัว ครู การเรียนการสอน และอื่นๆ
2. ความแตกต่างของบุคคลและประสบการณ์ที่ต่างกันไป นอกจากประสบการณ์ของใคร่จะสะสมขึ้นเรื่อยๆ แล้ว ยังทำให้มีแบบแผน (Pattern) เป็นของตนเองด้วย ดังนั้น เจตคติบางอย่างจึงเป็นเรื่องเฉพาะของแต่ละบุคคล แล้วแต่พัฒนาการและความเจริญเติบโตของคนๆ นั้น
3. การเลียนแบบ การถ่ายทอดเจตคติของคนบางคน ได้มาจากการเลียนแบบพฤติกรรม และเจตคติของบุคคลอื่น
4. อิทธิพลของกลุ่มสังคม มนุษย์ย่อมมีเจตคติคล้ายตามสภาพแวดล้อมของกลุ่มที่ตนอาศัยอยู่ เช่น เจตคติต่อศาสนา

จากข้อความดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า เจตคติเกิดขึ้นเมื่อได้รับประสบการณ์ การถ่ายทอด และอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมและการเลี้ยงดู การติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น เมื่อสถานการณ์และสิ่งแวดล้อมเปลี่ยนแปลงเจตคติก็สามารถเปลี่ยนแปลงและพัฒนาได้

1.1.3 องค์ประกอบของเจตคติ

คักต์ สุนทรเสถียร (2534: 4) กล่าวว่า องค์ประกอบที่สำคัญของเจตคติมี 3 ประการ คือ

1. องค์ประกอบด้านความคิด ความรู้ ความเข้าใจ (Cognitive Component) ประกอบไปด้วยความรู้ ความคิดของบุคคล ที่มีต่อสิ่งต่างๆ ซึ่งอาจเกิดจากประสบการณ์ส่วนตัวโดยตรงหรือเกิดจากการเรียนรู้จากผู้อื่น เป็นเรื่องของการรับรู้เกี่ยวกับวัตถุ สิ่งของ บุคคล หรือเหตุการณ์ต่างๆ ว่ารู้สิ่งเหล่านั้นได้อย่างไร รู้ในทางที่ดีหรือไม่ดี ซึ่งจะก่อให้เกิดเจตคติขึ้นได้

2. องค์ประกอบด้านอารมณ์ความรู้สึก (Affective Component) คือ ปฏิกริยาตอบสนองทางด้านอารมณ์ ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่างๆ ในรูปของการประเมินค่า บุคคลใดมีความคิดหรือความเชื่อที่ไม่ดีต่อสิ่งใด ก็จะมีความรู้สึกที่ไม่ดีต่อสิ่งนั้นด้วย รวีวรรณ อังคนุรักษ์พันธ์ (2534: 13) กล่าวเพิ่มเติมว่า องค์ประกอบด้านอารมณ์ความรู้สึก หมายถึง ความชอบ – ไม่ชอบ ที่บุคคลมีต่อบุคคล เหตุการณ์ หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavioral Component) เป็นองค์ประกอบด้านความพร้อมของบุคคล ในการที่จะตอบสนอง หรือแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมต่อบุคคล หรือสิ่งต่างๆ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสององค์ประกอบแรก คือ ความคิด และ ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งเหล่านั้น ถ้าความคิดและความรู้สึกเป็นในทางลบ พฤติกรรมของบุคคลนั้นก็จะพยายามหลีกเลี่ยงจากสิ่งนั้นในทางกลับกัน ถ้าเป็นไปในทางบวก พฤติกรรมที่เกิดขึ้นก็จะพยายามเข้าไปใกล้สิ่งนั้น สอดคล้องกับปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2543: 242) ที่กล่าวว่า บุคคลจะประพฤติปฏิบัติต่อสิ่งเร้าในทิศทาง

ที่จะสนับสนุนหรือคัดค้าน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเชื่อ ความคิด ความรู้สึกของบุคคลที่ได้จากการประเมินผล พฤติกรรมที่คิดจะแสดงออกมาสอดคล้องกับความความรู้สึกที่มีอยู่

การที่บุคคลใดจะเกิดเจตคติต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดนั้น ไม่ว่าจะ เป็นทางด้านบวก หรือ ด้านลบ บุคคลนั้นจะต้องผสมผสานคุณสมบัติย่อยๆหลายอย่าง เช่น การรับรู้ การประเมินค่า ความสนใจ คุณลักษณะเหล่านี้จะรวมตัวกันขึ้นเป็นความรู้สึก และเจตคติของบุคคลนั้น

คุณลักษณะของเจตคติ

รวิวรรณ อังคนุรักษ์พันธ์ (2533: 14) ได้กล่าวเกี่ยวกับลักษณะของเจตคติ พอสรุปได้ดังนี้

1. เจตคติเป็นเรื่องของอารมณ์ (Feeling) สามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามเงื่อนไขหรือสถานการณ์ต่างๆ

2. เจตคติเป็นเรื่องเฉพาะตัว (Typical) ความรู้สึกของบุคคลอาจเหมือนกัน แต่รูปแบบการแสดงออกย่อมแตกต่างกันไปในทางกลับกัน บุคคลอาจมีการแสดงออกที่เหมือนกันแต่ความรู้สึกอาจต่างกันได้

3. เจตคติมีทิศทาง (Direction) การแสดงออกของความรู้สึกสามารถแสดงออกได้สองทิศทาง ได้แก่ ทิศทางบวก เป็นทิศทางที่สังคมปรารถนา ทิศทางลบ เป็นทิศทางที่สังคมไม่ปรารถนา ได้แก่ ชื่อสัตย์-คดโกง, ชยัน-ชี้ย้าย, ชอบ-ไม่ชอบ

4. เจตคติมีความเข้ม (Intensity) ความรู้สึกของบุคคลอาจเหมือนกันในสถานการณ์เดียวกัน แต่อาจต่างกันในเรื่องความเข้มที่บุคคลมีรู้สึกมาก-น้อย ต่างกัน เช่น รักมาก - รักน้อย ชยันมาก - ชยันน้อย

5. เจตคติต้องมีเป้าหมาย (Target) ความรู้สึกจะเกิดขึ้นลอยๆไม่ได้ เช่น รักพ่อ-แม่ ชยันเข้าชั้นเรียน ชี้ย้ายทำการบ้าน

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2543: 243) ได้สรุปคุณลักษณะที่สำคัญของเจตคติ ดังนี้

1. เจตคติเกิดจากประสบการณ์รอบตัวบุคคล ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรม เป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดเจตคติ แม้ว่าบุคคลมีประสบการณ์ที่เหมือนกัน ก็อาจมีเจตคติที่แตกต่างกัน เนื่องจากสาเหตุหลายประการ เช่น สติปัญญา อายุ เพศ

2. เจตคติเป็นการเตรียมความพร้อมภายในต่อสิ่งเร้า ที่จะชอบหรือไม่ชอบ ยอมรับหรือไม่ยอมรับ ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับอารมณ์ความรู้สึก

3. เจตคติมีทิศทางของการประเมิน คือ ถ้าความรู้สึกประเมินว่า ชอบ พอใจ เรียกว่าเป็นทิศทางบวก ถ้าผลการประเมินออกมาไม่ดี เช่น ไม่ชอบ ไม่พอใจ ก็จะมีทิศทางลบ

4. เจตคติมีความเข้ม คือ ถ้าชอบมากหรือไม่เห็นด้วยอย่างมาก ก็แสดงว่ามีความเข้มสูง ถ้าไม่ชอบเลยหรือไม่เห็นด้วยเลย ก็แสดงว่ามีความเข้มสูงไปอีกทางหนึ่ง

5. เจตคติมีความคงทน เจตคติเป็นสิ่งที่บุคคลยึดมั่นถือมั่น และมีส่วนในการกำหนดพฤติกรรมของคนนั้น การยึดมั่นในเจตคติต่อสิ่งใดทำให้การเปลี่ยนแปลงเจตคติเกิดขึ้นได้ยาก

6. เจตคติที่มีทั้งพฤติกรรมภายในและพฤติกรรมภายนอก พฤติกรรมภายนอกเป็นสภาวะทางจิตใจ ซึ่งหากไม่ได้แสดงออกก็จะไม่สามารถรู้ว่าคุณคนนั้นมีเจตคติอย่างไร

7. เจตคติต้องมีสิ่งเร้าจึงจะมีการตอบสนอง

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ลักษณะของเจตคติเป็นสภาวะของจิตใจหรือความรู้สึกของคุณคนให้แสดงออกเป็นพฤติกรรมเพื่อตอบสนองต่อสิ่งเร้าหรือประสบการณ์ ทั้งด้านบวกและด้านลบ และสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามสภาพแวดล้อม

1.1.3 ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมและการนำความรู้เรื่องเจตคติไปใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอนภาษาที่สอง

รวีวรรณ อังคนุรักษ์พันธ์ (2533: 3) กล่าวว่า พฤติกรรมที่แสดงออกเป็นส่วนหนึ่งของเจตคติ เจตคติเป็นพฤติกรรมในการเตรียมความพร้อมทางสมองในการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น การแก้ปัญหา การยอมรับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งการแสดงออกเหล่านี้จะใช้เจตคติ ประสบการณ์ ความรู้สึก และความเชื่อ เป็นพื้นฐานในการตัดสินใจ จากเหตุผลดังกล่าวทำให้เจตคติมีความสัมพันธ์โดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ต้องหทัย ทองงามขำ (2545: 39-40) กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติ แรงจูงใจกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จะมีเจตคติและแรงจูงใจในการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สรุปได้ว่า เจตคติเป็นองค์ประกอบที่สำคัญต่อการเรียนรู้ หากผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อกิจกรรมการเรียนการสอน ย่อมส่งผลให้ผู้เรียนตั้งใจเรียน และประสบผลสำเร็จในการเรียน ดังนั้น ผู้สอนจึงต้องสร้างและพัฒนาเจตคติที่ดีให้แก่ผู้เรียน เพื่อให้การสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ

การนำความรู้เรื่องเจตคติไปใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอนภาษาที่สอง

สงวน สุทธิเลิศอรุณ (2530: 87-91) ได้ให้แนวคิดที่เจตคติต่อการเรียน เป็นเรื่องของความคิดเห็น ความรู้สึกของจิตใจที่มีต่อประสบการณ์ในเรื่องการเรียน ครู เนื้อหา การจัดการสอน และเพื่อน เจตคติสามารถแสดงออกในรูปพฤติกรรม 2 ลักษณะ คือ

1. เจตคติต่อการเรียนทางบวก (Positive Attitude) เป็นการแสดงออกของนักเรียนในลักษณะพอใจ สนใจการเรียน มีความรู้สึกว่าคุณสอนเป็นบุคคลที่น่าเคารพ สามารถถ่ายทอดความรู้ได้ดี เห็นคุณค่าของการศึกษา สนใจมาเรียนอย่างสม่ำเสมอ

2. เจตคติต่อการเรียนทางลบ (Negative Attitude) เป็นการแสดงออกของผู้เรียนในลักษณะไม่พอใจ ไม่สนใจในการเรียน ไม่ชอบเพื่อน ทำให้เกิดความท้อแท้ เบื่อหน่าย ขาดเรียนบ่อย

Krashen. (1982: 187-189) กล่าวว่า เจตคติมีผลสัมฤทธิ์ต่อการเรียนภาษาต่างประเทศ เจตคติไม่ว่าจะเป็นประเภทใดก็ตาม มีส่วนในการกำหนดความสำเร็จของผู้เรียน ผู้เรียนที่มีความรู้สึกว่าคุณสอนมีความสนุกสนานและมีความรู้สึกชอบคุณสอน จะส่งผลให้ผู้เรียน ใช้ความพยายามที่จะเรียนรู้ภาษาที่สองนั้นมากขึ้น ในกระบวนการเรียนการสอนนั้น บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงเจตคติของผู้เรียน คือ ผู้สอน เพื่อนร่วมชั้นเรียน และ สิ่งแวดล้อม ดังนั้นผู้สอนจึงต้องสร้างเจตคติ

ทางบวกให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน เห็นความสำคัญและประโยชน์ของบทเรียน เจตคติจึงเป็นองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการเรียนรู้ภาษาที่สอง เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ภาษา กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ (2528: 33) ได้สรุปหลักการนำความรู้เรื่องเจตคติไปใช้ในการเรียนการสอนดังนี้

1. จัดสภาพแวดล้อมหรือประสบการณ์ให้ผู้เรียนเกิดความพอใจ
2. ผู้สอนต้องเป็นแบบอย่างที่ดี ทั้งด้านบุคลิกภาพ ความประพฤติ
3. จัดการเรียนการสอนให้สนุก
4. จัดสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนให้เหมาะสม มีสื่อการเรียนที่พร้อม
5. จัดกิจกรรมเสริมสร้างประสบการณ์ให้ผู้เรียน

สุชา จันทน์เอม; และ สุรางค์ จันทน์เอม 2520: 41-43) กล่าวถึงทฤษฎีการเสริมแรงของ คลาร์ก แอล ฮัลล์ (Clark L. Hall's Reinforcement theory) ที่มีแนวความคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ว่าการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ต่อเมื่อมีความเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนอง ทฤษฎีของฮัลล์ไปใช้ในการเรียนการสอนเพื่อสร้างเจตคติที่ดีให้แก่ผู้เรียน ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอน ผู้สอนต้องคำนึงถึงความต้องการของผู้เรียน ก่อนที่จะสอนบทเรียนเรื่องใด ให้ดูที่ความพร้อมของผู้เรียน และควรให้ผู้เรียนได้รับการเสริมแรงเป็นระยะๆ

จะเห็นได้ว่าเจตคติต่อการเรียนภาษาต่างประเทศนั้น เกิดจากการที่ผู้เรียนมองเห็นประโยชน์ ในการนำภาษาไปใช้ในชีวิตประจำวัน เข้าใจและมองเห็นคุณค่าของภาษาต่างประเทศ ย่อมส่งผลให้ผู้เรียนมีความขยัน ตั้งใจเรียน และประสบผลสำเร็จในการเรียน ผู้สอนจึงจำเป็นต้องมีความเข้าใจ สร้างและพัฒนาเจตคติที่ดีให้กับผู้เรียน จึงกล่าวได้ว่า เจตคติเป็นองค์ประกอบที่สำคัญต่อการเรียนรู้ การจัดประสบการณ์ในการเรียนภาษาต่างประเทศที่ดี จะช่วยให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีเป็นแรงสนับสนุนให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนการสอน

1.1.5. การวัดเจตคติ

วัฒนา ศรีสัตย์วาจา (2536: 28) กล่าวว่า การวัดเจตคติเป็นเรื่องของความรู้สึกนึกคิด เป็นสภาพทางจิตใจซึ่งไม่สามารถวัดได้โดยตรง แต่จะวัดได้ทางอ้อม เป็นการวัดเพื่อเปรียบเทียบเจตคติของบุคคลหรือกลุ่มบุคคล นอกจากนี้ ศักดิ์ สุนทรเสณี (2534: 19) กล่าวว่า การวัดเจตคติเป็นการวัดการแสดงออกของความคิดเห็นของบุคคลนั้น แต่ไม่ได้หมายความว่า เป็นการทำนายการกระทำของบุคคล และได้สรุปวิธีการวัดเจตคติได้ดังนี้

1. การสัมภาษณ์ (Interview) เป็นวิธีที่ง่ายและตรงไปตรงมามากที่สุด ผู้สัมภาษณ์จะต้องเตรียมข้อคำถามที่เน้นความรู้สึก ที่สามารถวัดเจตคติของผู้สัมภาษณ์ให้ได้ตรงเป้าหมาย แต่มีข้อเสียคือ ผู้ถามอาจไม่ได้รับคำตอบที่จริงจังจากผู้ตอบ เพราะผู้ตอบอาจบิดเบือนคำตอบเนื่องจากเกิดความเกรงกลัวต่อการแสดงความคิดเห็น

2. การสังเกต (Observation) เป็นการตรวจสอบบุคคลโดยการสังเกตอุปนิสัย ความเชื่อ ค่านิยม โดยการจดบันทึกพฤติกรรมของบุคคลอย่างมีแบบแผน ข้อมูลที่ได้จากการสังเกตจะถูกต้องใกล้เคียงกับความเป็นจริง

3. การรายงานตนเอง (Self - Report) คือการสร้างข้อคำถามให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็น แสดงความรู้สึกออกมา เช่นแบบทดสอบหรือมาตรวัดของ เทอร์สโตน (Thurstone) กัทท์แมน (Guttman) ลิเคอร์ท (Likert) และ ออสกู๊ด (Osgood)

1.1.5.1 หลักสำคัญในการวัดเจตคติ

1. ต้องยอมรับข้อตกลงเบื้องต้นเกี่ยวกับการวัดเจตคติดังนี้

1.1 ความคิดเห็น ความรู้สึก หรือ เจตคติของบุคคลนั้น จะมีลักษณะคงที่ อยู่ในช่วงเวลาหนึ่ง ไม่ได้เปลี่ยนแปลงหรือผันแปรตลอดเวลา อย่างน้อยจะต้องมีช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งที่มีความรู้สึกของคนเรามีความคงที่ ทำให้สามารถวัดได้

1.2 เจตคติของบุคคลไม่สามารถวัดหรือสังเกตเห็นได้โดยตรง การวัดจะเป็นแบบวัดทางอ้อม โดยวัดจากแนวโน้มที่บุคคลจะแสดงออก หรือประพฤติปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ

1.3 เจตคตินอกจากแสดงออกในรูปทิศทางของความรู้สึกเช่น สนับสนุน คัดค้าน ยังมีเรื่องของ ขนาด หรือ ปริมาณของความคิด ความรู้สึก เข้ามาเกี่ยวข้องในการวัดเจตคติ ซึ่งจะทำให้ทราบลักษณะทิศทางและยังสามารถบอกระดับความมาก น้อย หรือ ความเข้มของเจตคติได้ด้วย

2. การวัดเจตคติม้อมีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการคือ

2.1 ตัวบุคคลที่จะถูกวัด

2.2 สิ่งเร้า เช่น การกระทำ เรื่องราวที่บุคคลจะแสดงเจตคติตอบสนอง

2.3 การตอบสนอง ซึ่งจะออกมาในระดับสูง-ต่ำ มาก-น้อย

3. สิ่งเร้าที่จะนำไปให้บุคคลแสดงเจตคติที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งออกมา นิยมใช้ข้อความวัดเจตคติ (Attitude Statements) ซึ่งเป็นสิ่งเร้าทางภาษาที่ใช้อธิบายถึงคุณค่า คุณลักษณะของสิ่งนั้น เพื่อให้บุคคลตอบสนองออกมาเป็นระดับความรู้สึก เช่น มาก ปานกลาง น้อย เป็นต้น

4. การวัดเจตคติต้องคำนึงถึงความเที่ยงตรง (Validity) ของการวัด ต้องพยายามทำให้ผลการวัดที่ได้ ตรงกับสภาพความเป็นจริงของบุคคล ทั้งในแง่ทิศทาง ระดับ หรือ ช่วงของเจตคติ

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์ (2542: 118) กล่าวว่า การวัดเจตคติ มีหลักการเบื้องต้น

3 ประการ

1. เนื้อหา (Content) การวัดเจตคติ ต้องมีสิ่งเร้าไปกระตุ้นให้แสดงกิริยาท่าทีออกมา สิ่งเร้าโดยทั่วไป ได้แก่ เนื้อหาที่ต้องการวัด เช่น ต้องการวัดเจตคติต่อการตัดสินใจเกี่ยวกับชีวิตครอบครัวของบุคคล เนื้อหาที่เป็นสิ่งเร้าในที่นี้ คือ สถานการณ์การตัดสินใจ เกี่ยวกับชีวิตครอบครัว

2. ทิศทาง (Direction) การวัดเจตคติโดยทั่วไปกำหนดให้มีทิศทางเป็นเส้นตรงต่อเนื่องกัน ในลักษณะซ้าย ขวา หรือบวกกับลบ กล่าวคือ เริ่มจากเห็นด้วยอย่างยิ่งและลดความเห็นด้วยลงเรื่อย ๆ จนถึงมีความรู้สึกเฉย ๆ และลดต่อไปเป็นไม่เห็นด้วย จนไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งลักษณะของการเห็นด้วยและไม่เห็นด้วยอยู่เป็นเส้นตรงเดียวกันและต่อเนื่องกัน

3. ความเข้ม (Intensity) กริยาทำที่หรือความรู้สึกที่แสดงออกต่อสิ่งเรานั้น มีปริมาณมากน้อยแตกต่างกัน ถ้ามีความเข้มสูง ไม่ว่าจะไปในทางใดก็ตาม จะมีความรู้สึกหรือกริยาทำที่รุนแรงมากกว่าที่ความเข้มเป็นกลาง

1.1.5.2 การเขียนข้อความเพื่อใช้วัดเจตคติ

วิธีเขียนข้อความวัดเจตคติ หรือที่เรียกว่า มาตรการวัดเจตคติ (Attitude scale) จะประกอบด้วยข้อความหรือคำถาม โดยทำหน้าที่เป็นตัวเร้าความรู้สึก ความคิดเห็นของบุคคลออกมา ดังนั้นการวัดเจตคติจะได้ผลน่าเชื่อถือและถูกต้องเพียงใดนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับคุณภาพของข้อความที่ใช้ถาม การเขียนข้อความเพื่อใช้วัดเจตคติจึงเป็นเรื่องที่สำคัญ โดยยึดหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

1. ใช้ข้อความที่เป็นเหตุการณ์ปัจจุบัน เพราะจะช่วยให้ทราบเจตคติของบุคคลในสภาวะปัจจุบัน
2. ข้อความที่ใช้ต้องให้คำตอบที่สามารถแปลความหมายได้ คือ สามารถบอกทิศทางและระดับความรู้สึกของบุคคลได้ ข้อความที่ดีจึงควรถามความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะคุณค่าของสิ่งเหล่านั้น
3. ข้อความหนึ่งๆ ควรถามความคิดเห็นเพียงอย่างเดียว ถ้ามีหลายความคิดเห็นจะทำให้ข้อความนั้นเป็นข้อความที่กำกวม
4. ข้อความที่ใช้ควรมีลักษณะกลางๆ ไม่โน้มเอียง เพื่อให้ผู้ตอบสามารถแสดงความคิดเห็นได้ทั้งด้านบวกและลบ โดยพยายามหลีกเลี่ยงการใช้คำบางคำ เช่น เสมอ ทั้งหมด ไม่เคยเลย เท่านั้น เพียงแต่ เป็นต้น
5. หลีกเลี่ยงข้อความที่ไม่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่จะพิจารณา หรือ ข้อความที่กล่าวนอกเรื่องที่จะศึกษา

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติ

เลียดไท วงศ์ใหญ่ (2550: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเจตคติของข้าราชการครูในเขตพื้นที่การศึกษาพะเยา เขต 2 ที่มีต่อการถ่ายโอนสถานศึกษาให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่าข้าราชการครูมีเจตคติต่อการถ่ายโอนสถานศึกษาให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับต่ำ 3 อันดับสุดท้ายคือ การถ่ายโอนสถานศึกษาทำให้เกิดความคล่องตัวในการรับเงินวิทยฐานะ ทำให้คงไว้ซึ่งสวัสดิการความเป็นข้าราชการครู และทำให้มีความก้าวหน้าในวิชาชีพ

วิไลลักษณ์ พิณจบุญภากร (2546: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเจตคติที่มีต่อพนักงานของบริษัทเอกชนอุตสาหกรรมเคมีแห่งหนึ่ง ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 300 คน ได้ผลสรุปงานวิจัย

ดังนั้น พนักงานมีเจตคติที่เป็นกลางในด้านความพึงพอใจในงาน ความผูกพันในงาน สมพันธภาพกับบุคลากรในองค์กร ความผูกมัดตนเองต่อครอบครัว ความวิตกกังวลในอนาคต และสภาพแวดล้อมที่เป็นอุปสรรคในการทำงาน มีเจตคติอยู่ในระดับปานกลาง

ปราณี อยู่ศิริ (2542: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลอันเป็นลักษณะนิสัยและเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานและตนเองที่มีต่อการเล่นกีฬาของนักกีฬามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จากผลการวิจัยพบว่า ส่วนใหญ่มีระดับเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานในการเล่นกีฬาอยู่ในระดับสูง และมีระดับเจตคติที่เกี่ยวข้องกับตนเองในการเล่นกีฬาอยู่ในระดับต่ำ ซึ่งหมายถึงนักกีฬาส่วนใหญ่จะเล่นกีฬาเพื่อมุ่งพัฒนาทักษะด้วยความพยายาม เช่นการเล่นเพื่อพัฒนาฝีมือของตนเองให้ดีขึ้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติด้านการเรียนภาษาที่สอง

งานวิจัยในประเทศ

วีระชัย ไชยวงศ์ (2544: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเจตคติและความต้องการต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนวมวิทย์ จังหวัดเชียงใหม่ ได้ผลสรุปว่า

1. ด้านความสำคัญของวิชา ผู้เรียนต้องการให้เพิ่มเวลาเรียนภาษาอังกฤษในแต่ละคาบ และต้องการปรับปรุงทักษะการพูด
2. ด้านเนื้อหาวิชา ผู้เรียนต้องการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มเติมจากแบบเรียน ต้องการเรียนเรื่องใกล้ตัว และเรื่องที่ตนเองสนใจ
3. ด้านผู้สอน ผู้เรียนต้องการเรียนภาษาอังกฤษกับผู้สอนเจ้าของภาษา เพศใดก็ได้ ต้องการผู้สอนที่มีความเข้าใจและมีเหตุผล
4. กิจกรรมการเรียนการสอน ผู้เรียนชอบกิจกรรมการฝึกพูดสนทนา ทำกิจกรรมภาษาอังกฤษเป็นกลุ่มเล็ก ทำอุปกรณ์การเรียนด้วยตนเอง ผู้เรียนต้องการฝึกทักษะทางภาษาอังกฤษโดยใช้เกม
5. บรรยากาศในชั้นเรียน ผู้เรียนต้องการมีห้องเรียนภาษาอังกฤษโดยเฉพาะ มีบรรยากาศ บัตรคำศัพท์ รูปภาพสถานที่ต่างๆ ในห้องเรียน

ไอริน สิงห์ดา (2544: 51-52) ได้ศึกษาเจตคติต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านทุ่งพร้าว อำเภอแม่สรวย จังหวัดเชียงราย โดยจำแนกออกเป็น 4 ด้าน ได้ผลสรุปดังนี้

1. ด้านเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ ผู้เรียนมีเจตคติต่อเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษว่าภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่มีประโยชน์ สนุก การเรียนรู้วัฒนธรรมของเจ้าของภาษาทำให้มีประสบการณ์มากขึ้น ผู้เรียนชอบอ่านและท่องบทสนทนาภาษาอังกฤษ
2. ด้านผู้สอน ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อผู้สอน ผู้เรียนชอบผู้สอนที่อารมณ์ดี สอนได้คล่องแคล่ว และมีเทคนิคการสอนที่หลากหลาย

3. กิจกรรมการเรียนการสอน ผู้เรียนชอบกิจกรรมการเรียนภาษาอังกฤษที่ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม

4. สื่อการเรียนการสอน ผู้เรียนเห็นว่า การใช้เพลงและเกมเป็นสื่อทำให้การสอนสนุกสนาน ผู้เรียนชอบให้ผู้สอนใช้สื่อและเทคโนโลยีที่ทันสมัย สื่อการสอนช่วยดึงดูดความสนใจให้เกิดการเรียนรู้

สุดริดา เลิศรัตน์วงศ์ (2544: 13) กล่าวถึงวิธีการสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนการสอน ดังนี้

1. ผู้สอนต้องวางตัวเป็นแบบอย่างที่ดี ทั้งด้านบุคลิกภาพ ความประพฤติ ให้ความรักความอบอุ่นแก่ผู้เรียน และพยายามทำความเข้าใจและเห็นใจผู้เรียน รับรู้และช่วยเหลือผู้เรียนที่มีปัญหาตามความเหมาะสม

2. จัดการเรียนการสอนให้สนุกและเด็กได้รับความรู้ตามหลักสูตร

3. จัดสภาพแวดล้อมต่างๆในห้องเรียนให้เหมาะสม

4. จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ที่ดีอย่างเพียงพอ

สฤฎษา บุญสูง (2540: 89) ได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเจตคติในการเรียนการสอนดังนี้

1. ผู้สอนควรปรับบุคลิกภาพให้เหมาะสมเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจ และให้ความร่วมมือในการเรียน

2. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนผู้สอนควรใช้สื่อการสอนทุกครั้งเพื่อสร้างความสนุกสนานและเร้าความสนใจให้ผู้เรียน

ฤชฎา เศรษฐวิญญาหาร และ ขจรจิตร ช่างอินทร์ (2550: 76) ได้ศึกษาเกี่ยวกับเจตคติและแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่มีผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็น 0 ในวิทยาลัยสังกัดสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือจากการศึกษาพบว่า นักศึกษามีทัศนคติและแรงจูงใจในระดับที่ไม่แน่ใจ แสดงให้เห็นว่านักศึกษารู้สึกล้มเหลวกับการเรียนภาษาอังกฤษ เพราะเป็นวิชาที่ยาก และนักศึกษา มักสอบตก รวมไปถึง นักศึกษาไม่มีจุดประสงค์ที่แน่นอนในการเรียน ดังนั้นครูควรช่วยให้นักศึกษามีเจตคติและแรงจูงใจที่เอื้อต่อการเรียนดังต่อไปนี้

1. ควรมีการสร้างเจตคติที่ดีให้แก่นักศึกษา โดยการชี้ให้เห็นคุณค่าของภาษาอังกฤษ

2. ควรใช้หลักจิตวิทยาเข้ามาใช้ในการสอน ให้เหมาะสมกับลักษณะและอายุของผู้เรียน

เปรมวดี รัตกุล (2541: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดบ้านสวายสอ อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2540 ที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูล แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 และการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1 มีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

กรรณิการ์ ใหม่ตาจักร (2544: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติและผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโครงการหลักสูตรภาษาอังกฤษ โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 80 คน พบว่า เจตคติของนักเรียนอยู่ในระดับสูงทั้ง 3 ด้าน และความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในกลุ่มดังกล่าว อยู่ในระดับสูง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

งานวิจัยต่างประเทศ

โรเอทเจอร์ (กมลภัทร์ พุทธสันติธรรม. 2545: 77; อ้างอิงจาก Rotteger. 1979: 138-141) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติและผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียนระดับ 3-6 จำนวน 697 คน พบว่าเจตคติของนักเรียนระดับ 5-6 สูงกว่านักเรียนระดับอื่นๆ และยังพบว่ามี ความสัมพันธ์ระหว่างในระดับเจตคติกับคะแนนความเข้าใจในการอ่าน รวมทั้งพบว่าผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จะมีเจตคติในการอ่านสูงขึ้นด้วย

การ์ตเนอร์ และแลมเบิร์ต (Gardner; & Lembert. 1972: 20) กล่าวว่า เจตคติและแรงจูงใจมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาที่สอง และมีความสัมพันธ์ในลักษณะที่เป็นอิสระจากความถนัดและสติปัญญา

อนุโฟโร (นภาพร กุลเรืองทรัพย์. 2547: 71; อ้างอิงจาก Anuforo. 1988 : 2521-A) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการสอนแบบหลักการเรียนรู้อัจฉ พบว่า ผลสัมฤทธิ์และเจตคติต่อการเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม

ลิน (Lin. 1998: 1-9) ได้ศึกษาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนไต้หวัน โดยสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการเรียนภาษาอังกฤษและความคิดเห็นต่อการเรียนภาษาอังกฤษ พบว่าอิทธิพลที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนไต้หวันเป็นอย่างมากคือความเครียด ซึ่งจะส่งผลไปยังเจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยตรง

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาที่สอง

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาที่สอง

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาที่สอง

ศรีวิไล พลมณี (2545: 185-188) กล่าวว่า การเรียนรู้ภาษาของมนุษย์นั้น จะเริ่มต้นด้วยคำถาม 3 ข้อ ดังนี้

1. ทำไม เป็นการศึกษาค้นคว้าที่มีความหมายต่อการเรียนภาษา ซึ่งเป็นปัจจัยขั้นต้นของการเรียนรู้สิ่งใดสิ่งหนึ่ง ได้แก่ การหล่อหลอมทางวัฒนธรรม ทักษะคิด แรงจูงใจ และการยอมรับ การเรียนรู้จะเกิดขึ้นเมื่อผู้เรียนรับรู้ถึง วิชาที่เรียนมีความหมายและมีความสัมพันธ์ต่อจุดมุ่งหมายในชีวิตของผู้เรียน สิ่งเหล่านี้ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ที่แตกต่างกัน

2. อย่างไร การเรียนการสอนภาษามีทฤษฎีทางจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการเรียนภาษา อยู่ 2 ทฤษฎี คือ

2.1 ทฤษฎีความสัมพันธ์เชื่อมโยง (Association Theory) กล่าวว่า การเรียนรู้ขึ้นอยู่กับกระบวนการวิเคราะห์พฤติกรรมเป็นส่วยย่อยๆ โดยดูความสัมพันธ์ของส่วนย่อยๆจากการกระตุ้นและตอบสนองเป็นลูกโซ่

2.2 ทฤษฎีสถาน (Field Theory) กล่าวว่า การเรียนรู้ขึ้นอยู่กับความสามารถทางสมองและความต้องการของผู้เรียน

3. อะไร การศึกษาของผู้สอนอาจเริ่มต้นที่เนื้อหาหรือตัวภาษา โดยการวิเคราะห์ภาษาว่าจะเรียนอะไรบ้าง มีลำดับขั้นตอนอย่างไร

พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา (2544: 125) กล่าวว่า มาสโลว์ (Abraham H. Maslow) เป็นผู้ที่ได้ทำการศึกษาความต้องการของมนุษย์ และพบว่าความต้องการของมนุษย์มีมากมายหลายอย่าง และมนุษย์ทุกคนก็พยายามที่จะหาทางตอบสนองความต้องการของตนเองทั้งสิ้น มาสโลว์ได้นำความต้องการของมนุษย์มาจัดลำดับชั้น เรียกว่าทฤษฎีแรงจูงใจของมนุษย์ (Theory of Human Motivation) ในลักษณะขั้นของความต้องการ โดยกล่าวว่า ความต้องการของคนเรานั้น สามารถเรียงขั้นตอนได้ตามความสำคัญ และความต้องการเหล่านี้สามารถยืดหยุ่นได้ เมื่อความต้องการเบื้องต้นได้รับการตอบสนองแล้ว คนเราก็จะให้ความสนใจกับความต้องการในระดับสูงต่อไป ขั้นตอนของความต้องการของมนุษย์จำแนกได้ดังนี้

1. ความต้องการทางกาย (Physiological Need)
2. ความต้องการความปลอดภัย (Safety Needs)
3. ความต้องการความรักและความเป็นเจ้าของ (Love and Belonging Needs)
4. ความต้องการที่จะได้รับความยกย่อง (Esteem Needs)
5. ความต้องการที่จะเกิดความตระหนักแท้ในตนเอง (Needs for Self-Actualization)

นอกจากนี้ สุรงค์ โคว์ตระกูล (2544: 333-336) ยังให้ความเห็นว่า ก่อนที่จะนำทฤษฎีของมาสโลว์ไปประยุกต์ใช้ในห้องเรียน ผู้สอนจะต้องเข้าใจแนวความคิดพื้นฐานเกี่ยวกับธรรมชาติของมนุษย์ทั้ง 5 ข้อ ผู้สอนต้องรู้และเข้าใจว่า ก่อนที่ผู้เรียนจะสนใจบทเรียน ผู้เรียนจะต้องมีความสมปรารถนาในความต้องการขั้นต่ำก่อน ดังนั้นผู้สอนจึงต้องพยายามสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้เรียนให้ผู้เรียนมีความรักและไว้วางใจในตัวผู้สอน เพื่อให้ผู้เรียนสนใจในบทเรียนและมีความต้องการที่จะเรียนรู้

ทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์ สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนได้ดังนี้

1. ผู้สอนต้องดูแลให้ผู้เรียนได้รับความสบายทางร่างกาย โดยเฉพาะสภาพของห้องเรียนต้องมีอากาศถ่ายเทสะดวก ไม่ร้อนอบอ้าว
2. จัดบรรยากาศในห้องเรียนให้ผู้เรียนรู้สึกว่าปลอดภัย และมีความมั่นใจในตัวผู้สอนจัดการเรียนการสอนแบบไม่ตึงเครียด
3. ผู้สอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนในชั้นได้แสดงออกถึงความรู้ ความสามารถ เพื่อให้ผู้เรียนจะได้รู้สึกว่าคุณค่าและได้รับการยอมรับ

4. เปิดโอกาสผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าตามเป้าหมายที่ผู้เรียนตั้งไว้ โดยมีผู้สอนเป็นผู้คอยให้ความช่วยเหลือ

5. ผู้สอนควรให้โอกาสผู้เรียนได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

6. การเรียนรู้จะได้ผลดี เมื่อได้ตอบสนองหรือตรงกับความต้องการของผู้เรียน

7. การเรียนรู้จะได้ผลดี ทำให้ผู้เรียนอยากเรียน เมื่อผู้เรียนสามารถเรียนหรือปฏิบัติได้อย่างราบรื่น

8. ถ้าการเรียนรู้สิ่งใหม่ทำให้เกิดความพอใจ ผู้เรียนจะต้องการเรียนรู้ต่อไปอีก

ภาษาที่สอง หมายถึง ภาษาที่เรียนเพื่อใช้รองจากภาษาแรก อาจเป็นภาษาราชการหรือภาษาที่ใช้ในการสื่อสาร เพื่อจุดมุ่งหมายในการแสวงหาความรู้ การค้า การท่องเที่ยว ในการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศนั้น จึงเป็นเรื่องยากที่จะเรียนรู้ ต้องอาศัยทักษะและการฝึกฝน ดังนั้นผู้สอนจึงควรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียนการสอน

แนวคิด ทฤษฎีและแนวปฏิบัติต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ในการสอนภาษา สรุปได้ดังนี้

สมยศ เม่นแย้ม (2543: 5) กล่าวว่า การรับภาษาคือกระบวนการตามธรรมชาติ ส่วนการเรียนภาษาเป็นกระบวนการที่ไม่เป็นธรรมชาติ จึงปรากฏให้เห็นว่า การเรียนภาษามักประสบความล้มเหลว ทฤษฎีการรับภาษาที่สองจึงควรเน้นการเรียนภาษาให้เป็นการรับภาษา โดยอาศัยผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และจัดกิจกรรมการเรียนหรือสถานการณ์สมจริงเป็นเครื่องช่วย โดยมีผู้สอนเป็นเพียงผู้กำกับดูแลในการรับภาษาของผู้เรียนเท่านั้น

การวิเคราะห์เปรียบเทียบ (Contrastive Analysis) นำไปสู่หลักการและทฤษฎีในการเรียนการสอนภาษาที่สองดังต่อไปนี้

1. ทฤษฎีพฤติกรรมทางภาษา (The Audio-lingual Habit Theory) ยึดจิตวิทยาากลุ่มพฤติกรรมนิยม (Behaviorist Psychology) และภาษาศาสตร์โครงสร้าง (Structural Linguistics) หลักการของทฤษฎีนี้มีข้อสรุปดังนี้

1.1 ภาษาเป็นพฤติกรรมทางนิสัย (A Collection of Habit)

1.2 มนุษย์สามารถเรียนภาษาได้ด้วยการเลียนแบบและการจดจำภาษาไว้ในสมอง

1.3 วิธีสอนต้องให้ผู้เรียนฝึกซ้ำๆจนกว่าจะพูดได้โดยอัตโนมัติ

2. ทฤษฎีจิตกรรมทางภาษา (The Cognitive Code Learning Theory) ยึดหลักจิตวิทยาากลุ่มจิตกรรมนิยม (Cognitive Psychology) และภาษาศาสตร์เชิงปริวรรตนิยม (Cognitivism Transformationalist) เป็นวิธีการสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้แบบความรู้ความเข้าใจ วิธีการสอนแบบนี้ยึดแนวคิดที่ว่า ภาษาเป็นระบบที่เป็นไปตามกฎเกณฑ์ ความเข้าใจและการแสดงออกทางภาษานั้นจะขึ้นอยู่กับความเข้าใจกฎเกณฑ์ ซึ่งเมื่อผู้เรียนมีความเข้าใจรูปแบบของภาษา และความหมายเป็นอย่างดีแล้ว ก็จะสามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง วิธีสอนภาษาที่สองตามทฤษฎีนี้ คือการกระตุ้นให้สมองทำงาน โดยให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของเรื่อง และการนำไปใช้เป็นอันดับแรก ให้

ระยะเวลาผู้เรียนรับและสะสมความเข้าใจภาษาที่ละน้อย เมื่อมีความเข้าใจภาษามากก็เกิดความพร้อมในการพูด ทำให้พูดได้ด้วยความเข้าใจและมั่นใจ นอกจากนี้ ทักษะที่ดีเป็นสิ่งจำเป็นในการเรียนภาษาที่สอง ดังนั้นกิจกรรมการสอนต้องเน้นธรรมชาติของผู้เรียนเป็นหลัก นอกจากนี้ (Brown. 1980: 50) ยังได้สรุปข้อแนะนำวิธีการสอนภาษาที่สอง ไว้ดังนี้

1. ในการเรียนภาษานั้น ผู้เรียนต้องหมั่นฝึกฝน
2. การเลียนแบบเป็นหลักสำคัญในการเรียนรู้ภาษา ผู้เรียนต้องเป็นนักเลียนแบบเจ้าของภาษา
3. เรียนรู้ตามลำดับขั้น เริ่มจากการออกเสียงแต่ละเสียง ต่อจากนั้นก็ออกเป็นคำ จากคำเป็นประโยค ให้เป็นไปตามธรรมชาติ นับว่าเป็นการเรียนรู้ภาษาที่ถูกต้อง
4. พัฒนาการของเด็กเล็ก ในลำดับแรกเด็กจะฟังก่อน ต่อมาจึงพูด ความเข้าใจจะมาก่อนการพูดเสมอ
5. เด็กเล็ก ๆ จะเริ่มฟังและพูดก่อน การอ่านและการเขียนจัดเป็นการพัฒนาทักษะทางภาษาในระดับสูง ดังนั้นการเรียนภาษาที่ 1 และ ภาษาที่ 2 จึงจัดลำดับการพัฒนาทักษะอย่างเป็นธรรมชาติ คือ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน
6. เรียนรู้แบบไม่ต้องแปลคำศัพท์สำหรับเด็กวัยเล็ก ดังนั้นเมื่อเราสามารถเรียนรู้ภาษาแม่ได้โดยไม่ต้องแปล เราก็สามารถเรียนรู้ภาษาที่สองได้โดยไม่ต้องแปลเช่นกัน
7. เด็กเล็กจะใช้ภาษาง่าย ๆ ไม่ต้องเรียนไวยากรณ์ที่เป็นทางการ ไม่จำเป็นต้องบอกเรื่องกิริยากับนาม เด็กก็สามารถเรียนภาษาได้อย่างสมบูรณ์แบบ

Krashen. (1982: 9-32) ได้กล่าวถึงสมมุติฐาน 5 ประการ ที่ได้ข้อมูลจากงานวิจัยต่างๆ เกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาที่สอง ไว้ดังนี้

1. The Acquisition Learning Hypothesis

เป็นวิธีการเรียนรู้ภาษาที่มีกระบวนการเหมือนการเรียนรู้ภาษาที่หนึ่ง คือ เป็นการเรียนภาษาแบบธรรมชาติ และการเรียนภาษาแบบไม่เป็นธรรมชาติ การเรียนภาษาแบบธรรมชาติ นั้นเป็น การเรียนภาษาจากการสื่อสารจริงๆ ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ในตัวภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ ส่วนการเรียนภาษาแบบไม่เป็นธรรมชาตินั้น เป็นการเรียนรู้เกี่ยวกับตัวภาษา เช่น รูปแบบ กฎไวยากรณ์ เป็นการเรียนรู้จากกฎเกณฑ์ของภาษา

2. The Natural Order Hypothesis

เป็นสมมุติฐานที่กล่าวถึงการเรียนรู้กฎเกณฑ์ของภาษาว่าจะเป็นไปตามลำดับก่อนหลังตามธรรมชาติ ผู้เรียนสามารถเรียนรู้โครงสร้างบางอย่างของภาษาได้ก่อนโครงสร้างอื่น ลำดับขั้นตอนในการเรียนรู้ จะเกิดขึ้นคล้ายคลึงกันทั้งเด็กและผู้ใหญ่ ดังนั้นในการสอนภาษาจึงไม่มีประโยชน์ที่ผู้สอนจะเริ่มแก้คำผิดหรือกฎเกณฑ์บางอย่าง ในขณะที่ผู้เรียนยังไม่อยู่ในขั้นที่จะรับรู้กฎเกณฑ์นั้นๆ

3. The Monitor Hypothesis

การเรียนรู้กฎเกณฑ์ของภาษา ช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาได้น้อย เพราะการเรียนรู้กฎเกณฑ์ของภาษามีส่วนในการช่วยในการตรวจแก้ภาษาเท่านั้น เพราะในการสื่อสารภาษาที่สองนั้น มีจุดมุ่งหมายที่ตัวเนื้อหา มิใช่ความถูกต้องของภาษา ดังนั้นกฎเกณฑ์ของภาษาจึงไม่ได้ช่วยให้ผู้เรียนพูดคล่องขึ้น แต่มีบทบาทเพียงตรวจแก้ไขข้อบกพร่องในการใช้ภาษาเท่านั้น

4. The Input Hypothesis

มนุษย์เรียนรู้ภาษาเพิ่มเติมอยู่ตลอดเวลา จากภาษาที่ตนได้รับฟัง หรืออ่านอย่างเข้าใจ ตลอดจนบริบทของการสื่อสารที่เกี่ยวข้องตลอดเวลา เด็กสามารถเข้าใจเนื้อหาและเรียนรู้ภาษาจากผู้ใหญ่ได้ตลอดเวลา

5. The Affective-Filter Hypothesis

ทัศนคติเป็นตัวแปรที่มีผลกระทบต่อความสำเร็จในการเรียนภาษา ผู้เรียนที่มีแรงจูงใจสูง จะทำให้มีโอกาสเรียนรู้ภาษาเพิ่มขึ้น นักภาษาศาสตร์หลายท่านได้ศึกษาเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาที่สองจากสมมุติฐานดังกล่าว และแสดงทัศนคติไว้ดังนี้

Harmer (วรพงศ์ ไชยฤกษ์. 2548: 26; อ้างอิงจาก Harmer.1989: 55) กล่าวว่า การเรียนภาษาขึ้นอยู่กับความสามารถของบุคคล ดังนั้นจึงเป็นเรื่องยากที่จะทำนายว่า เมื่อใดผู้เรียนจะเรียนภาษาได้จากการใช้ภาษา หรือเมื่อใดจะเรียนภาษาได้จากกฎเกณฑ์ของภาษา

Stevick (วรพงศ์ ไชยฤกษ์. 2548: 26; อ้างอิงจาก Stevick.1982: 12) มีความเห็นว่าการเรียนภาษาแบบธรรมชาติและการเรียนภาษาแบบไม่เป็นธรรมชาติ มีส่วนเกี่ยวพันซึ่งกันและกัน ทั้งนี้เพราะการใช้ภาษาอย่างมีประสิทธิภาพ เราต้องใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่วและถูกต้อง ดังนั้นในการเรียนภาษา ผู้สอนจึงควรให้ผู้เรียนมีโอกาสได้รับรู้และเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Gardner (วรพงศ์ ไชยฤกษ์. 2548: 26; อ้างอิงจาก Gardner.1968: 85) พบว่า ทัศนคติและแรงจูงใจ มีผลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาของผู้เรียนมากเช่นกัน แรงจูงใจที่มีผลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาที่สองมี 2 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจที่ผู้เรียนต้องการจะเข้าสังคมของภาษาที่เรียน แรงจูงใจนี้จะช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ มีความสามารถเกือบเท่าเทียมเจ้าของภาษา
2. แรงจูงใจที่ผู้เรียน เรียนเพื่อนำไปใช้ในการประกอบอาชีพ

เชียรศรี วิวิธศิริ (2527: 135) ได้กล่าวถึง ลักษณะธรรมชาติของคนวัยผู้ใหญ่ที่มีผลต่อการเรียนรู้ภาษา ในการเรียนการสอนภาษาผู้ใหญ่จะต่างจากเด็กในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ความแตกต่างทางด้านร่างกาย ผู้ใหญ่มีความแตกต่างทางด้านขนาดของร่างกาย พัฒนาการสมอง การมองเห็น และการรับฟัง
2. ความแตกต่างด้านประสบการณ์ ผู้ใหญ่มีประสบการณ์มากกว่าเด็ก สามารถนำประสบการณ์นี้ไปเชื่อมโยงกับประสบการณ์ใหม่ๆ ได้มากกว่าเด็ก

3. ความเข้าใจตนเอง ผู้ใหญ่มีความเข้าใจตนเอง มีการตัดสินใจและความรับผิดชอบ ในการกระทำต่างๆสูงกว่าเด็ก

4. ความพร้อมในการเรียน ผู้ใหญ่มีความพร้อมในการเรียนรู้น้อยกว่าเด็ก

ประสาธ อิศรปริดา (2523: 152) ได้เสนอแนวการสอนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ภาษา มีลำดับขั้นที่สำคัญดังนี้

ขั้นที่ 1 อธิบายให้ผู้เรียนทราบว่า ท่านหวังที่จะให้เขาเรียนอะไร จากการศึกษาของ โพลท์แมน (Postman) และ เซ็นเดอร์ (Senders) ซึ่งได้ทดลองเกี่ยวกับการเรียนรู้โดยตั้งใจหรือ ตั้งใจ พบว่า การเรียนโดยตั้งใจหรือตั้งใจมีผลให้คะแนนสูงกว่า ในขณะที่ผู้สอนต้องเตรียมผู้เรียน ก่อนที่จะเริ่มเรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีความตั้งใจ และรู้เป้าหมายทิศทางการเรียน

ขั้นที่ 2 การพิจารณาตรวจสอบเนื้อหา เพื่อให้มีความหมายสำหรับผู้เรียน การสอน ภาษาควรเลือกใช้คำที่ผู้เรียนนั้นต้องใช้บ่อยๆ ยิ่งผู้เรียนในระดับต้นๆ ยิ่งมีความจำเป็นมาก ผู้สอน จึงต้องเตรียมเนื้อหาให้เหมาะสมกับระดับการเรียนของผู้เรียน

ขั้นที่ 3 การตรวจสอบและประเมินความรู้เดิมของผู้เรียน เป็นประโยชน์ในการจัด เนื้อหา ให้มีความสัมพันธ์กับระดับความรู้เดิมของผู้เรียน

ขั้นที่ 4 จัดให้มีการฝึกปฏิบัติอย่างเหมาะสม การกำหนดเวลาฝึก อาจเป็นแบบให้ ฝึกรวดเดียวโดยไม่ต้องพัก (Massed Practice) หรือแบบให้ฝึกและพักสลับกัน (Distributed Practice) ตามความเหมาะสม

ขั้นที่ 5 การให้ความรู้ที่จะตอบสนองอย่างถูกต้อง ผู้สอนจำเป็นที่จะต้องพิจารณา ใช้การบอกแนะ หรือการเสริมแรง การบอกแนะนั้น หมายถึง การที่ผู้สอนให้คำตอบที่ถูกต้องก่อนที่ ผู้เรียนจะตอบสนอง ส่วนการเสริมแรง เป็นการให้คำตอบที่ถูกต้องหลังจากที่ผู้เรียนตอบสนองแล้ว

ขั้นที่ 6 การจัดสภาวะที่จะลดสิ่งรบกวนหรือการสอดแทรกที่ทำให้เกิดการลืม ดังนี้

6.1 วิเคราะห์สิ่งที่จะสอนออกมาเป็นเรื่องย่อยๆ

6.2 สอนเรื่องย่อยๆนั้น โดยพยายามให้แต่ละเรื่องมีการสอดแทรกหรือ ก้าว กายกันน้อยที่สุด

6.3 ผู้สอนต้องพยายามใช้เครื่องช่วยให้เกิดความแตกต่างระหว่างสิ่งเร้า เช่น ให้สี สัญลักษณ์ หรือการวาดภาพให้แตกต่างกัน

6.4 สิ่งที่เรียนรู้มาก่อน มาขัดขวางสิ่งที่เรียนรู้ทีหลัง (Proactive Inhibition) ดังนั้น ในการวางแผนเพื่อจัดหลักสูตรการสอนและการจัดลำดับเนื้อหา จึงควรพิจารณาในเรื่องนี้ด้วย

ขั้นที่ 7 การใช้วิธีการวัดผลที่เหมาะสม ผู้สอนต้องคำนึงถึงจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ การวัดผลที่ดีจะต้องสอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย

วรพงศ์ ไชยฤกษ์ (2543: 101) ได้ให้ข้อเสนอแนะสำหรับผู้สอนภาษาไทยให้ชาวต่างประเทศ ไว้ดังนี้

1. ผู้สอนต้องคำนึงถึงคุณลักษณะเฉพาะตัวของผู้เรียนแต่ละคน และช่วยให้ผู้เรียนรู้จักพัฒนาตนเอง ให้ผู้เรียนมีลักษณะการเรียนรู้ที่หลากหลาย และพร้อมที่จะทำกิจกรรมได้ทุกรูปแบบ เช่น

1.1. ในกรณีที่ผู้เรียนถนัดใช้ตาในการเรียนรู้ ผู้สอนต้องช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ความถนัดเฉพาะตัวอย่างเต็มที่ โดยการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ใช้สายตาในการมองภาพหรือเชื่อมโยงสิ่งที่เห็นเข้ากับบทเรียน

1.2 ในกรณีที่ผู้เรียนมีลักษณะเปิดตัว ชอบสังคม ผู้สอนควรจัดกิจกรรมทางภาษาที่เน้นให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นร่วมกับเพื่อน เช่น การระดมความคิด การทำกิจกรรมกลุ่มส่วนผู้เรียนที่มีลักษณะเก็บตัว ชอบทำงานตามลำพัง ชอบความเป็นอิสระผู้สอนต้องจัดกิจกรรมให้ทำเป็นรายบุคคล

2. ผู้สอนไม่ควรดำเนินการสอนแต่เพียงลักษณะการเรียนรู้และกลวิธีที่ผู้เรียนชอบเท่านั้น แต่ควรสนับสนุนและช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำการเรียนรู้ใหม่ๆ มาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ผู้สอนมีบทบาทสำคัญในการช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษา
อเนกกุล กริแสง (2517: 168) กล่าวว่า ผู้สอน คือบุคคลสำคัญที่มีส่วนสำคัญในการจัดการเรียนการสอน และการเรียนรู้ของผู้เรียน ผู้สอนควรให้ความสนใจในเรื่องพัฒนาการทางทัศนคติ และอุดมคติของผู้เรียนเป็นพิเศษ เพราะเป็นสิ่งที่มิอิทธิพลต่อความรู้สึกนึกคิด และการเรียนรู้ของผู้เรียน

ปัจจัยที่มีผลต่อเจตคติของการเรียนภาษาที่สอง

1. ทัศนคติและแรงจูงใจ

1.1 ผู้เรียนที่มีความสนใจในสังคม วัฒนธรรมของเจ้าของภาษาที่เรียน ย่อมมีแนวโน้มที่จะเรียนภาษาได้ดี

1.2 ผู้เรียนที่เรียนเพื่อนำความรู้ไปประกอบอาชีพ หรือเพื่อศึกษาตำราต่างๆ มักจะประสบผลสำเร็จ

1.3 ความรู้สึกเครียด กังวล ตลอดจนทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษาที่สอง ย่อมมีผลในทางลบต่อการเรียนรู้ภาษา

2. บุคลิกภาพ

2.1 บุคลิกภาพของผู้เรียนมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการสื่อสาร ผู้เรียนที่กล้าแสดงออก มักประสบผลสำเร็จในการเรียน เพราะมีโอกาสฝึกภาษาทั้งในและนอกห้องเรียน

2.2 ผู้เรียนที่ไม่กล้าแสดงออกจะมีอุปสรรคในการเรียนภาษาที่สอง เพราะไม่กล้าลองผิดลองถูก ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาการเรียนภาษา

3. อายุ

ระดับของอายุมีผลต่อการเรียนรู้ และความสำเร็จในการเรียน ผู้ใหญ่มักจะเรียนรู้ได้เร็วกว่าเด็กและวัยรุ่น แต่ในด้านความสำเร็จในการเรียน เด็กจะเรียนการออกเสียงได้ดีกว่าผู้ใหญ่ นอกจากนี้ความสำเร็จในการเรียนยังขึ้นอยู่กับระยะเวลาในการเรียนภาษาและระดับอายุที่เริ่มเรียน

4. สติปัญญา

เป็นความสามารถที่มีอยู่ในตัวผู้เรียน สติปัญญาจะช่วยให้ผู้เรียนเรียนภาษาได้ดี แต่สติปัญญาอาจไม่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จในการเรียนภาษาตามธรรมชาติ

5. ความถนัด

ความถนัดจะช่วยในด้านความสามารถทางภาษา มากกว่าความสามารถทางการสื่อสาร

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการเรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

วรพงศ์ ไชยฤกษ์ (2549: 89-100) ได้ศึกษาลักษณะการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้ภาษาไทยของชาวต่างประเทศที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ในจังหวัดเชียงใหม่ 100 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง แบ่งเป็นชาวต่างประเทศที่เป็นชาวตะวันตก 50 คน และชาวต่างประเทศที่เป็นชาวตะวันออก 50 คน ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะการเรียนรู้ของชาวต่างประเทศที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ เป็นผู้ที่ชอบสรุปหาคำตอบด้วยการศึกษากฎเกณฑ์ของภาษาใหม่ ลักษณะการเรียนรู้ภาษาของชาวตะวันออก เป็นการเรียนรู้ที่มีลักษณะเก็บตัว เขินอาย และชอบทำงานตามลำพังมากที่สุด นอกจากนี้ผู้เรียนที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ชอบทักษะการพูดมากที่สุด จากผลการวิจัยยังพบว่าผู้เรียนชาวตะวันออกไม่ชอบทักษะการอ่าน เพราะเป็นทักษะที่ยาก และเป็นทักษะที่ไม่มีความจำเป็นต้องใช้ในชีวิตประจำวันมากเท่ากับทักษะอื่นๆ

ธิดิญา แสงมณี (2546: 65) ได้ศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชาวต่างประเทศชั้นเกรด 7-8 โรงเรียนนานาชาติเชียงใหม่ และได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศดังนี้

1. เนื้อหาวิชาที่เรียนควรเป็นเรื่องที่ผู้เรียนสนใจ สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้
2. กิจกรรมการเรียนการสอนควรเน้นเรื่องการออกเสียงให้ถูกต้อง ผู้สอนช่วยแก้ไขในการพูดของผู้เรียนทุกครั้ง ให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญในการแก้ไขการออกเสียงว่าเป็นสิ่งที่ดี โดยไม่ทำให้ผู้เรียนรู้สึกอาย มีการจัดกิจกรรมทัศนศึกษาเพื่อให้ผู้เรียนนำภาษาไปใช้จริง เช่น การซื้อของสั่งอาหาร
3. ผู้สอนควรเปลี่ยนแปลงวิธีการสอน จากการสอนหน้าห้องเป็นส่วนใหญ่เป็นการให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนให้มากที่สุด เน้นการฝึกทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน คือการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน ผู้สอนควรมีสื่อการสอน เกม และเทคนิคการสอนใหม่ๆ
4. มีการศึกษาความต้องการของผู้เรียนในการเรียนภาษาไทยในด้านเนื้อหาวิชา ศึกษาศึกษาทัศนคติที่มีต่อวิชาภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย เพื่อใช้ประกอบในการพัฒนาหลักสูตรและเนื้อหาการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ศุภพร นราสุวรรณ (2547: 130) ได้ทำการศึกษาปัญหาการออกเสียงพยัญชนะเดี่ยวต้นคำภาษาไทยของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น จำนวน 27 คน และได้เสนอแนวทางแก้ไขปัญหาการออกเสียงพยัญชนะภาษาไทยของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น ดังนี้

1. หลักการเตรียมความพร้อมล่วงหน้า ผู้สอนควรคาดการณ์ว่าผู้เรียนน่าจะมีปัญหาในการออกเสียงพยัญชนะใดบ้าง โดยพิจารณาเปรียบเทียบระบบโครงสร้างของเสียงพยัญชนะในภาษาไทยกับภาษาแม่ของผู้เรียน ว่ามีความเหมือนกัน ไกล่เคียง หรือแตกต่างกันอย่างไร

2. หลักการอธิบายโดยอ้างอิงจากตัวอย่างในภาษาแม่ซึ่งผู้เรียนมีความคุ้นเคย แล้วนำคำนั้นมายกตัวอย่างประกอบการอธิบาย

3. หลักการเลียนแบบ สิ่งสำคัญที่สุดที่ควรคำนึงถึงคือ การออกเสียงของผู้สอนต้องถูกต้องชัดเจนและเป็นต้นแบบที่ดีให้แก่ผู้เรียนได้

4. หลักการฝึกฝน เมื่อผู้เรียนสามารถออกเสียงได้อย่างถูกต้องแล้ว ให้พยายามฝึกฝนออกเสียงบ่อยๆ เพื่อให้เกิดความเคยชิน และสามารถออกเสียงภาษาไทยได้ถูกต้องทุกครั้ง

อัจฉรา เสือยันต์ (2545: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาแผนการสอนภาษาไทยโดยเน้นกิจกรรมฝึกสนทนาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนนานาชาติ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนอยู่ในระดับปฏิบัติที่ดีที่สุด ได้แก่ แสดงบทบาทสมมุติและเล่นเกมอย่างสนุกสนาน ฟังคำสั่งและทำตามคำสั่งได้อย่างถูกต้อง

นุสรรา มัตชูกิ (2551: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษากลวิธีการจา กลวิธีปัญญา และกลวิธีทดแทน ในการเรียนภาษาไทย ของผู้เรียนชาวต่างชาติที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ จำนวน 3 คน และผู้เรียนชาวต่างชาติที่พูดภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาแม่ จำนวน 3 คน โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถทักษะการฟัง พูด ภาษาไทย จำนวน 10 ข้อ 100 คะแนน ได้ผลสรุปว่า ผู้เรียนที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ มีระดับความถี่การใช้แต่ละกลวิธีแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด โดยกลวิธีปัญญาใช้มากที่สุด ส่วนกลุ่มที่พูดภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาแม่ระดับความถี่การใช้แต่ละกลวิธีไม่มีความแตกต่างกันมาก แต่ละกลวิธีมีระดับการใช้ใกล้เคียงกัน ผู้สอนควรใช้การสอนหลายๆ วิธี เพื่อให้การเรียนมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ผู้สอนควรมีบทบาทแนะนำกลวิธีการเรียนภาษาเพื่อเป็นแนวทางให้ผู้เรียนได้ตระหนักถึงการใช้ และประโยชน์ของกลวิธีการเรียนเพื่อช่วยให้การเรียนภาษาง่ายขึ้น และทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเจตคติและความต้องการของผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่นในสถาบันสอนภาษาไทย เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร จำนวน 85 คน โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร หนังสือ บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติและความต้องการของผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่น เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่น ในสถาบันสอนภาษาไทย เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร 2 สถาบัน ได้แก่

1. จีเอส แล็งเกวจ เซ็นเตอร์ (GEOS Language Center) อาคารชินไทย สุขุมวิท 21 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร
2. โรงเรียนภาษาพร้อมใจ แล็งเกวจ สคูล (Phromjai Language School) อาคารไบโอเฮาส์ สุขุมวิท 39 เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร และผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่นที่ไม่ได้เรียนในสถาบันสอนภาษา

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ ผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่น ในสถาบันสอนภาษาไทย เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2554 จำนวน 85 คน โดยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) โดยให้ทางสถาบันเป็นผู้คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจากสถาบันสอนภาษาภาษาไทยให้คนญี่ปุ่น 2 สถาบัน ได้แก่

GEOS Language Center	จำนวน	19 คน
Phromjai Language School	จำนวน	20 คน
ผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่นที่ไม่ได้เรียนในสถาบันสอนภาษา	จำนวน	46 คน

3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม เจตคติและความต้องการของผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่น ในสถาบันสอนภาษาไทยให้คนญี่ปุ่น เขตพัฒนา โดยผู้วิจัยจัดทำแบบสอบถามเป็นภาษาญี่ปุ่น แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

เป็นคำถามแบบตรวจสอบรายการ (Check list) ใช้มาตราวัดแบบนามบัญญัติ (Nominal scale) เกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 6 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ วุฒิ การศึกษา อาชีพ ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย และระยะเวลาในการเรียนภาษาไทย โดยผู้ตอบจะต้องเลือกคำตอบเพียงข้อเดียวที่ตรงกับคุณลักษณะของตนเองเท่านั้น

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเจตคติของผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่น

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติในการเรียนภาษาไทยเป็น ภาษาที่สองในด้านต่างๆ แล้วนำมาสร้างแบบสอบถาม ลักษณะของคำถามเป็นแบบการวัดแบบ มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ของลิเคิร์ต (Linkert) ธานินทร์ ศิลป์จารุ (2550: 56) ประกอบด้วยตัวเลือก 5 ระดับจำนวน 25 ข้อ ตามความรู้สึกรู้สึกของผู้ตอบแบบสอบถาม ดังนี้

1. ด้านความสำคัญของการเรียนภาษาไทย	จำนวน	5 ข้อ
2. ด้านวิธีการสอน	จำนวน	5 ข้อ
3. ด้านเนื้อหาวิชา	จำนวน	5 ข้อ
4. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	จำนวน	5 ข้อ
5. ด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน	จำนวน	5 ข้อ

ซึ่งใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval Scale) จัดแบ่งระดับของ คำตอบเป็น 5 ระดับ และเกณฑ์การให้คะแนน ดังต่อไปนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เท่ากับ	5 คะแนน
เห็นด้วย	เท่ากับ	4 คะแนน
ไม่แน่ใจ	เท่ากับ	3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	เท่ากับ	2 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เท่ากับ	1 คะแนน

การแปลความหมายระดับคะแนน ใช้การหาค่าคะแนนเฉลี่ยแบบถ่วงน้ำหนัก) แบ่งคะแนนเฉลี่ยออกเป็น 5 ระดับ โดยกำหนดความกว้างของอันตรภาคชั้น ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ความกว้างของแต่ละอันตรภาคชั้น} &= \frac{(\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด})}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{(5 - 1)}{5} \\ &= 0.80 \end{aligned}$$

ระดับของคะแนนเฉลี่ยที่ได้ มีช่วงค่าเฉลี่ย ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.21-5.00	หมายถึง	มีเจตคติที่ดีมากต่อการเรียนภาษาไทย
ค่าเฉลี่ย 3.41-4.20	หมายถึง	มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาไทย
ค่าเฉลี่ย 2.61-3.40	หมายถึง	มีเจตคติเป็นกลางต่อการเรียนภาษาไทย
ค่าเฉลี่ย 1.81-2.60	หมายถึง	มีเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษาไทย
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.80	หมายถึง	มีเจตคติที่ไม่ดีมากต่อการเรียนภาษาไทย

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความต้องการในการเรียนภาษาไทย

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความต้องการในการเรียนภาษาไทยของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น เพื่อนำมาสร้างแบบสอบถามแบบเลือกตอบ จำนวน 15 ข้อ ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) ใช้มาตรวัดแบบนามบัญญัติ (Nominal scale)

ในการศึกษาครั้งนี้ ได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือในการศึกษาและทดสอบเครื่องมือ โดยมีขั้นตอนดังนี้

- 1 ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติในการเรียนการสอนภาษา เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการออกแบบสอบถามตามความมุ่งหมายที่ศึกษา
- 2 ศึกษาค้นคว้าตำรา เอกสาร อินเทอร์เน็ต เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาที่สอง จิตวิทยาทั่วไปในการสอนภาษาและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
- 3 ศึกษา ค้นคว้า เอกสาร ตำรา อินเทอร์เน็ต ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบวัดเจตคติของผู้เรียน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
- 4 สร้างแบบสอบถามตามความมุ่งหมายที่ศึกษา 5 ด้าน จำนวน 25 ข้อ ดังนี้
 - 4.1 ด้านความสำคัญของการเรียนภาษาไทย
 - 4.2 ด้านวิธีการสอน
 - 4.3 ด้านเนื้อหาวิชา

4.4 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

4.5 ด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน

5 ผู้วิจัยจัดลำดับความสำคัญของข้อคำถาม และเรียบเรียงภาษา ความถูกต้อง ชัดเจนและ การใช้สำนวนภาษาให้เหมาะสม

6 สร้างแบบสอบถามความต้องการในการเรียนภาษาไทย

7 นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้ว เสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อขอคำแนะนำในการ ปรับปรุงแบบสอบถาม

8 การประเมินคุณภาพของแบบสอบถาม โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน เพื่อตรวจพิจารณาความ เหมาะสมเนื้อหา มีรายนามดังต่อไปนี้

8.1 อาจารย์พัชนี โชติกลเสถียร ข้าราชการบำนาญ อดีตอาจารย์ประจำภาควิชา ภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

8.2 อาจารย์สังวาล สุนทอง ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทยให้คนญี่ปุ่น ในสถาบัน สอนภาษาต่างๆในกรุงเทพมหานคร

8.3 อาจารย์กุลกาญจน์ เอี่ยมธาดานัย อาจารย์สอนภาษาไทย โรงเรียนบางกอกพัฒนา

8.4 นางสาวปะการัง ชื่นตระกูล ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิเคราะห์ผลและสถิติผู้จัดการ บริษัทที่ปรึกษาเอเชียพลัสจำกัด

9 นำแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงแล้ว มาแปลเป็นภาษาญี่ปุ่น เพื่อให้ผู้เรียนชาวญี่ปุ่น สามารถเข้าใจแบบสอบถามได้อย่างถูกต้อง ไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มทดลอง จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability)

10 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach)

$$\alpha = (k/(k-1)) * [1 - \sum (s^2_i)/s^2_{sum}]$$

เมื่อ α	แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
k	แทน จำนวนข้อของแบบสอบถาม
s^2_i	แทน ผลรวมของค่าความแปรปรวนของคะแนนเป็นรายข้อ
s^2_{sum}	แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนของแบบสอบถามทั้งฉบับ

ได้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาที่ .877 ซึ่งมีค่าเป็นบวกและมีค่าใกล้ 1 หมายความว่าแบบสอบถาม มีความน่าเชื่อถือ ทั้งนี้เพื่อสำรวจว่าผู้ตอบแบบสอบถามความเข้าใจคำถามเพียงใด

11 นำผลการทดสอบแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขตรวจสอบความถูกต้อง เพื่อให้เป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์

12 จัดพิมพ์แบบสอบถามเป็นภาษาญี่ปุ่น เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ติดต่อไปยังผู้อำนวยการสถาบันสอนภาษาไทยให้คนญี่ปุ่น เพื่อขอความร่วมมือในการทำวิจัย

2. ส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงผู้บริหารสถาบันสอนภาษาไทยสำหรับคนญี่ปุ่น เขตวัฒนา ตามที่กำหนดไว้ในขอบเขตการวิจัย เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถาม

3. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามด้วยตนเอง ในห้วงเดือน มกราคม 2554 ถึงเดือน มีนาคม 2554 ตามวันและเวลาที่นัดหมาย

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยรวบรวมแบบสอบถามมาประมวลผลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติ SPSS for Windows ในการประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วยข้อมูลดังต่อไปนี้

5.1.1 รวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม และตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล

5.1.2 เตรียมข้อมูลนำเข้า โดยจัดทำคู่มือลงรหัส กำหนดตัวแปร และลงรหัสข้อมูลตามแนวทางที่กำหนดไว้

5.1.3 นำข้อมูลที่ลงรหัสแล้วไปวิเคราะห์ผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

5.1.4 สรุปข้อมูลที่ได้ และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าสถิติต่าง ๆ

5.2 เกณฑ์การแปลความหมาย คือ

ค่าเฉลี่ย 4.21-5.00 หมายถึง มีเจตคติที่ดีมากต่อการเรียนภาษาไทย

ค่าเฉลี่ย 3.41-4.20 หมายถึง มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาไทย

ค่าเฉลี่ย 2.61-3.40 หมายถึง มีเจตคติเป็นกลางต่อการเรียนภาษาไทย

ค่าเฉลี่ย 1.81-2.60 หมายถึง มีเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษาไทย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.80 หมายถึง มีเจตคติที่ไม่ดีมากต่อการเรียนภาษาไทย

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้การวิเคราะห์ข้อมูลสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ผู้วิจัยได้ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากจากกลุ่มตัวอย่าง แล้วแปรผลการวิเคราะห์เพื่ออธิบายลักษณะของข้อมูล ได้แก่ การแจกแจง ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยสูตรในการวิเคราะห์ ดังต่อไปนี้

6.1 ค่าสถิติร้อยละ (Percentage)

$$\text{สูตร } P = \frac{f \times 100}{n}$$

เมื่อ P แทน ค่าร้อยละ
 f แทน จำนวนหรือความถี่ที่ต้องการหาค่าร้อยละ
 n แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

6.2 ค่าเฉลี่ย (Mean, \bar{X})

$$\text{สูตร } \bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน คะแนนตัวกลางเลขคณิต
 $\sum X$ แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนน
 n แทน จำนวนคะแนนในข้อมูลนั้น

6.3 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

$$\text{สูตร } SD = \frac{\sqrt{n\sum X^2 - (\sum X)^2}}{n(n-1)}$$

เมื่อ SD แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 $\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
 $(\sum X)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
 n แทน จำนวนในกลุ่มตัวอย่าง

การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามในการวิจัย ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ได้แก่ ความถี่ และร้อยละ

ตอนที่ 2 เจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาไทย สถิติที่ใช้ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 3 ความต้องการในการเรียนภาษาไทย สถิติที่ใช้ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ

6.4 เรียบเรียงผลการวิเคราะห์ข้อมูล สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทที่ 4

การวิเคราะห์ผลการศึกษาเจตคติและความต้องการ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาเจตคติและความต้องการของผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่น ในสถาบันสอนภาษาไทย เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2554 จำนวน 85 คน โดยผู้วิจัย ได้นำแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ตารางประกอบคำบรรยาย จำแนกเป็น 3 ตอนดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 เจตคติของผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่น

ตอนที่ 3 ความต้องการในการเรียนภาษาไทย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 85 ราย จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปแบบของตารางแสดงเป็นค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ตามตารางต่อไปนี้

ตาราง 1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามข้อมูลทั่วไป

(n=85)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
1. ชาย	17	20.00
2. หญิง	68	80.00
อายุ		
1. 20-30 ปี	17	20.00
2. 31-40 ปี	35	41.18
3. 41-50 ปี	17	20.00
4. มากกว่า 50 ปี	16	18.82

ตาราง 1 (ต่อ)

(n=85)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
วุฒิการศึกษา		
1. ต่ำกว่าปริญญาตรี	17	20.00
2. ปริญญาตรี	55	64.71
3. ปริญญาโท	1	1.18
4. อื่น ๆ (ประกาศนียบัตรวิชาชีพ)	12	14.12
อาชีพ		
1. นักเรียน/นักศึกษา	3	3.53
2. ธุรกิจส่วนตัว	2	2.35
3. พนักงานบริษัท	21	24.71
4. พ่อบ้าน/แม่บ้าน	59	69.41
ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย		
1. น้อยกว่า 1 ปี	62	72.94
2. 1-5 ปี	21	24.70
3. 6-10 ปี	1	1.18
4. มากกว่า 10 ปี	1	1.18
ระยะเวลาในการเรียนภาษาไทย		
1. น้อยกว่า 1 ปี	73	85.88
2. 1-5 ปี	12	14.12

จากตาราง 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า

เพศ

เป็นเพศหญิง จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 80.00

เป็นเพศชาย จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00

อายุ

อายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 41.18

อายุระหว่าง 20-30 ปี จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00

อายุระหว่าง 41-51 ปี จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00

อายุมากกว่า 50 ปี จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 18.82

วุฒิการศึกษา

ระดับปริญญาตรี	จำนวน 55 คน	คิดเป็นร้อยละ 64.71
ต่ำกว่าปริญญาตรี	จำนวน 17 คน	คิดเป็นร้อยละ 20.00
อื่น ๆ (ประกาศนียบัตรวิชาชีพ)	จำนวน 12 คน	คิดเป็นร้อยละ 14.12
ระดับปริญญาโท	จำนวน 1 คน	คิดเป็นร้อยละ 1.18

อาชีพ

พ่อบ้าน/แม่บ้าน	จำนวน 59 คน	คิดเป็นร้อยละ 69.41
พนักงานบริษัท	จำนวน 21 คน	คิดเป็นร้อยละ 24.71
นักเรียน/นักศึกษา	จำนวน 3 คน	คิดเป็นร้อยละ 3.53
ธุรกิจส่วนตัว	จำนวน 2 คน	คิดเป็นร้อยละ 2.35

ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย

น้อยกว่า 1 ปี	จำนวน 62 คน	คิดเป็นร้อยละ 72.94
1-5 ปี	จำนวน 21 คน	คิดเป็นร้อยละ 24.70
6-10 ปี	จำนวน 1 คน	คิดเป็นร้อยละ 1.18
มากกว่า 10 ปี	จำนวน 1 คน	คิดเป็นร้อยละ 1.18

ระยะเวลาในการเรียนภาษาไทย

น้อยกว่า 1 ปี	จำนวน 73 คน	คิดเป็นร้อยละ 85.88
คือ 1-5 ปี	จำนวน 12 คน	คิดเป็นร้อยละ 14.12

ตอนที่ 2 เจตคติของผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่น

ในส่วนนี้เป็นการนำเสนอข้อมูล เพื่อศึกษาเจตคติและความต้องการของผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่น ใน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความสำคัญของการเรียนภาษาไทย ด้านวิธีการสอน ด้านเนื้อหาวิชา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปแบบของตารางแสดงเป็นค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ตามตารางดังต่อไปนี้

ตาราง 2 ระดับเจตคติของผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่น ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ด้านความสำคัญของการเรียนภาษาไทย

(n = 85)

ด้านความสำคัญของการเรียนภาษาไทย	เจตคติและความต้องการ					\bar{X}	S.D.	ระดับเจตคติ
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง			
	จำนวน (ร้อยละ)							
1. ใช้ในการติดต่อสื่อสาร	50 (58.8)	34 (40.0)	0 (0)	1 (1.2)	0 (0)	4.56	.565	ดีมาก
2. ใช้ในการประกอบอาชีพ	24 (28.2)	29 (34.1)	29 (34.1)	1 (1.2)	2 (2.4)	3.84	.932	ดี
3. เป็นพื้นฐานในการเรียนภาษาไทยระดับสูง	22 (25.9)	29 (34.1)	31 (36.5)	3 (3.5)	0 (0)	3.82	.861	ดี
4. สามารถนำความรู้ไปหารายได้พิเศษ เช่น รับแปลเอกสาร เป็นล่าม	12 (14.1)	20 (23.5)	37 (43.5)	14 (16.5)	2 (2.4)	3.30	.988	ปานกลาง
5. ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์	21 (24.7)	40 (47.1)	15 (17.6)	7 (8.2)	2 (2.4)	3.83	.974	ดี
รวม	20 (23.5)	44 (51.8)	20 (23.5)	1 (1.2)	0 (0)	3.87	.599	ดี

จากตาราง 2 พบว่า ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีในด้านความสำคัญของการเรียนภาษาไทย มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.87 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีมากที่สุดที่ว่า ใช้ภาษาไทยในการติดต่อสื่อสาร มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.56 รองลงมาคือมีเจตคติที่ดีที่ว่า ใช้ภาษาไทยในการประกอบอาชีพ, ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ และเป็นพื้นฐานในการเรียนภาษาไทยระดับสูง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.84, 3.83 และ 3.82 ตามลำดับ และมีเจตคติเป็นกลางคือ สามารถนำความรู้ไปหารายได้พิเศษ เช่น รับแปลเอกสาร เป็นล่าม มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.30

ตาราง 3 ระดับเจตคติของผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่น ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับเจตคติของผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่น ด้านวิธีการสอน

(n = 85)

ด้านวิธีการสอน	เจตคติและความต้องการ					\bar{X}	S.D.	ระดับเจตคติ
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง			
	จำนวน (ร้อยละ)							
1. เทคนิคการสอนที่หลากหลายทำให้ผู้เรียนสนใจเรียน	25 (29.4)	40 (47.1)	18 (21.2)	2 (2.4)	0 (0)	4.03	.778	ดี
2. วิธีการสอนโดยใช้เกมทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี	15 (17.6)	22 (25.9)	37 (43.5)	11 (12.9)	0 (0)	3.48	.933	ดี
3. การทบทวนบทเรียนก่อนเริ่มเรียนบทเรียนใหม่เป็นสิ่งสำคัญ	45 (52.9)	38 (44.7)	2 (2.4)	0 (0)	0 (0)	4.50	.548	ดีมาก
4. การสอนโดยใช้ภาพประกอบตัวอย่างเป็นการดึงดูดความสนใจผู้เรียน	15 (17.6)	40 (47.1)	25 (29.4)	4 (4.7)	1 (1.2)	3.75	.843	ดี
5. ครูมีส่วนสำคัญในการสร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียนการสอน	36 (42.4)	41 (48.2)	6 (7.1)	2 (2.4)	0 (0)	4.30	.707	ดีมาก
รวม	26 (30.6)	48 (56.5)	11 (12.9)	0 (0)	0 (0)	4.01	.522	ดี

จากตาราง 3 พบว่า ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีในด้านวิธีการสอน มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.01 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีมากที่สุดที่ว่าการทบทวนบทเรียนก่อนเริ่มเรียนบทเรียนใหม่เป็นสิ่งสำคัญ มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.50 รองลงมา คือ ครูมีส่วนสำคัญในการสร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียนการสอน มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.30 และมีเจตคติที่ดีที่ว่าเทคนิคการสอนที่หลากหลายทำให้ผู้เรียนสนใจเรียน และการสอนโดยใช้ภาพประกอบตัวอย่างเป็นการดึงดูดความสนใจผู้เรียน มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.03 และ 3.75 ตามลำดับ และน้อยที่สุด คือมีเจตคติเป็นกลาง ที่ว่าวิธีการสอนโดยใช้เกมทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.48

ตาราง 4 ระดับเจตคติของผู้เรียนภาษาไทยชาวจีน ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ด้านเนื้อหาวิชา

(n = 85)

ด้านเนื้อหาวิชา	เจตคติและความต้องการ					\bar{X}	S.D.	ระดับเจตคติ
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง			
	จำนวน (ร้อยละ)							
1. เนื้อหาที่สอนควรสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน	10 (11.8)	46 (54.1)	23 (27.1)	6 (7.1)	0 (0)	3.70	.768	ดี
2. เนื้อหาวิชาที่ดีคือสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้จริง	20 (23.5)	44 (51.8)	20 (23.5)	1 (1.2)	0 (0)	4.43	.644	ดีมาก
3. การสอนเรื่องการออกเสียงตัวสะกดเป็นสิ่งสำคัญ	20 (23.5)	41 (48.2)	23 (27.1)	1 (1.2)	0 (0)	3.94	.745	ดี
4. การเรียนภาษาไทยเป็นสิ่งที่ท้าทายความสามารถของผู้เรียน	28 (32.9)	42 (49.4)	14 (16.5)	1 (1.2)	0 (0)	4.14	.726	ดี
5. ภาษาไทยเป็นภาษาที่ยากมากสำหรับผู้เรียน	26 (30.6)	45 (52.9)	7 (8.2)	6 (7.1)	1 (1.2)	4.04	.885	ดี
รวม	27 (31.8)	52 (61.2)	5 (5.9)	1 (1.2)	0 (0)	4.05	.450	ดี

จากตาราง 4 พบว่า ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีในด้านเนื้อหาวิชา มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีมากที่สุดว่า เนื้อหาวิชาที่ดีคือสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้จริง รองลงมา คือ มีเจตคติที่ดี ที่ว่า การเรียนภาษาไทยเป็นสิ่งที่ทำทลายความสามารถของผู้เรียน ,ภาษาไทยเป็นภาษาที่ยากมากสำหรับผู้เรียน การสอนเรื่องการออกเสียงตัวสะกดเป็นสิ่งสำคัญ และน้อยที่สุด คือ เนื้อหาที่สอนควรสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ค่าคะแนนเฉลี่ย 4.43, 4.14, 4.04, 3.94 และ 3.70 ตามลำดับ

ตาราง 5 ระดับเจตคติของผู้เรียนภาษาไทยชาวมุสลิม ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

(n = 85)

ด้านกิจกรรม การเรียนการสอน	เจตคติและความต้องการ					\bar{X}	S.D.	ระดับเจตคติ
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง			
	จำนวน (ร้อยละ)							
1. การแสดงบทบาท สมมุติส่งเสริมให้ผู้เรียน กล้าแสดงออก	15 (17.6)	28 (32.9)	33 (38.8)	9 (10.6)	0 (0)	3.57	.904	ดี
2. การเรียนรู้จาก ประสบการณ์จริง เช่น การ ซื้อของ สั่งอาหาร การถาม ทาง ทำให้ผู้เรียนสามารถ นำภาษาไปใช้ ในชีวิตประจำวันได้	41 (48.2)	36 (42.4)	5 (5.9)	3 (3.5)	0 (0)	4.35	.751	ดีมาก
3. การฝึกร้องเพลง ไทยทำให้ทักษะการ พูดของผู้เรียนดีขึ้น	11 (12.9)	17 (20.0)	47 (55.3)	9 (10.6)	1 (1.2)	3.32	.878	ปานกลาง
4. การฝึกพูดสนทนา ภาษาไทยเป็นกิจกรรมที่ ผู้เรียนชอบ	15 (17.6)	48 (56.5)	20 (23.5)	0 (0)	2 (2.4)	3.87	.783	ดี

ตาราง 5 (ต่อ)

(n = 85)

ด้านกิจกรรม การเรียนการสอน	เจตคติและความต้องการ					\bar{X}	S.D.	ระดับเจตคติ
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง			
	จำนวน (ร้อยละ)							
5. การบ้านเป็นสิ่งที่ น่าเบื่อหน่ายสำหรับ ผู้เรียน	2 (2.4)	7 (8.2)	39 (45.9)	27 (31.8)	10 (11.8)	2.57	.891	ไม่ดี
รวม	5 (5.9)	40 (47.1)	38 (44.7)	2 (2.4)	0 (0)	3.54	.443	ดี

จากตาราง 5 พบว่า ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีในด้านการเรียนการสอน มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.54 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีมากที่สุดว่า การเรียนรู้จากประสบการณ์จริง เช่น การซื้อของ สั่งอาหาร การถามทาง ทำให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.35 รองลงมา คือ มีเจตคติที่ดีที่ว่า การฝึกพูดสนทนาภาษาไทยเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนชอบ และการแสดงบทบาทสมมุติส่งเสริมให้ผู้เรียนกล้าแสดงออก ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.87 และ 3.57 ตามลำดับ นอกจากนี้ ผู้เรียนมีเจตคติเป็นกลางที่ว่า การฝึกร้องเพลงไทยทำให้ทักษะการพูดของผู้เรียนดีขึ้น มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.32 และน้อยที่สุด คือ มีเจตคติที่ไม่ดีที่ว่า การบ้านเป็นสิ่งที่น่าเบื่อหน่ายสำหรับผู้เรียน มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.57

ตาราง 6 ระดับเจตคติของผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่น ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
ด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน

(n = 85)

ด้านทรัพยากรเพื่อ การเรียนการสอน	เจตคติและความต้องการ					\bar{X}	S.D.	ระดับเจตคติ
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง			
	จำนวน (ร้อยละ)							
1. สื่อการสอนที่ หลากหลายทำให้ บทเรียนน่าสนใจ	9 (10.6)	33 (38.8)	33 (38.8)	9 (10.6)	1 (1.2)	3.47	.867	ดี
2. ภาพประกอบ คำศัพท์ทำให้จำคำศัพท์ ต่างๆได้ดีขึ้น	16 (18.8)	38 (44.7)	24 (28.2)	6 (7.1)	1 (1.2)	3.72	.891	ดี
3. เพลงเป็นสื่อการ สอนที่ทำให้สนุกสนาน	8 (9.4)	24 (28.2)	45 (52.9)	6 (7.1)	2 (2.4)	3.35	.841	ปานกลาง
4. ผู้เรียนควรมีส่วน ร่วมในการสร้างสื่อการ เรียนการสอน	5 (5.9)	40 (47.1)	38 (44.7)	2 (2.4)	0 (0)	2.68	.875	ปานกลาง
5. การใช้สื่อการเรียน การสอนเป็นเรื่องที่เสียเวลา	1 (1.2)	3 (3.5)	30 (35.3)	32 (37.6)	19 (22.4)	2.23	.881	ไม่ดี
รวม	1 (1.2)	16 (18.8)	50 (58.8)	17 (20.0)	1 (1.2)	3.09	.561	ปานกลาง

จากตาราง 6 พบว่า ผู้เรียนมีเจตคติในระดับปานกลาง ในด้านทรัพยากรเพื่อ
การเรียนการสอน มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.09 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีที่ว่า
ภาพประกอบคำศัพท์ทำให้จำคำศัพท์ต่างๆได้ดีขึ้น และสื่อการสอนที่หลากหลายทำให้บทเรียน
น่าสนใจ โดยมีค่าเฉลี่ย 3.72 และ 3.47 ตามลำดับ และมีเจตคติเป็นกลางที่ว่า เพลงเป็นสื่อการสอน
ที่ทำให้สนุกสนาน และผู้เรียนควรมีส่วนร่วมในการสร้างสื่อการเรียนการสอน มีค่าคะแนนเฉลี่ย
3.35 และ 2.68 ตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบว่า ผู้เรียนมีเจตคติที่ไม่ดีที่ว่า การใช้สื่อการเรียนการ
สอนเป็นเรื่องที่เสียเวลา มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.23

ตาราง 7 สรุปเจตคติของผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่น โดยภาพรวม

(n = 85)

เจตคติและความต้องการ	เจตคติและความต้องการ					\bar{X}	S.D.	ระดับเจตคติ
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง			
	จำนวน (ร้อยละ)							
1. ด้านความสำคัญของการเรียนภาษาไทย	20 (23.5)	44 (51.8)	20 (23.5)	1 (1.2)	0 (0)	3.87	.599	ดี
2. ด้านวิธีการสอน	26 (30.6)	48 (56.5)	11 (12.9)	0 (0)	0 (0)	4.01	.522	ดี
3. ด้านเนื้อหาวิชา	27 (31.8)	52 (61.2)	5 (5.9)	1 (1.2)	0 (0)	4.05	.450	ดี
4. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	5 (5.9)	40 (47.1)	38 (44.7)	2 (2.4)	0 (0)	3.54	.443	ดี
5. ด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน	1 (1.2)	16 (18.8)	50 (58.8)	17 (20.0)	1 (1.2)	3.09	.561	ปานกลาง

จากตาราง 7 เจตคติและความต้องการของชาวญี่ปุ่นที่เรียนภาษาไทย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่า ผู้เรียนมีเจตคติที่ดี ในอันดับแรก คือ ด้านเนื้อหาวิชา รองลงมา คือ ด้านวิธีการสอน ด้านความสำคัญของการเรียนภาษาไทย และด้านกิจกรรมการเรียนการสอน มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.05, 4.01, 3.87 และ 3.54 ตามลำดับ ส่วนลำดับสุดท้าย คือ ด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน มีเจตคติอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.09

ตอนที่ 3 ความต้องการในการเรียนภาษาไทย

ความต้องการในการเรียนภาษาไทย ของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 85 คน โดยจากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม และนำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปแบบของตารางแสดงเป็นค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ตามตารางต่อไปนี้

ตาราง 8 จำนวนและค่าร้อยละของความต้องการในการเรียนภาษาไทย ของกลุ่มตัวอย่าง

(n=85)

ข้อมูลความต้องการ	จำนวน	ร้อยละ
1. นักเรียนต้องการเรียนภาษาไทยกี่ชั่วโมงต่อสัปดาห์		
2 ชั่วโมง	9	10.59
3 ชั่วโมง	7	8.24
4 ชั่วโมง	16	18.82
5 ชั่วโมง	8	9.41
6 ชั่วโมง	27	31.76
อื่น ๆ	18	21.18
2. ในการเรียนภาษาไทยนักเรียนต้องการปรับปรุงทักษะด้านใดมากที่สุด		
การฟัง	19	22.35
การพูด	60	70.59
การอ่าน	4	4.71
การเขียน	2	2.35
3. นักเรียนชอบเรียนภาษาไทยกับครูเพศใด		
ชาย	3	3.53
หญิง	36	42.35
ชายหรือหญิงก็ได้	46	54.12
4. คุณสมบัติของครูสอนภาษาไทยที่นักเรียนพึงประสงค์มากที่สุดเป็นแบบใด		
จบสาขาการสอนภาษาไทย	9	10.59
จบสาขาการสอนภาษาไทยให้คนต่างชาติ	17	20.00
มีความรู้ภาษาไทยและภาษาญี่ปุ่น	58	68.24
คนญี่ปุ่นที่เข้าใจภาษาไทย	1	1.18

ตาราง 8 (ต่อ)

(n=85)

ข้อมูลความต้องการ	จำนวน	ร้อยละ
5. นักเรียนมีความต้องการให้ครูสอนภาษาไทยอธิบายบทเรียนเป็นภาษาใดมากที่สุด		
ภาษาญี่ปุ่น	26	30.59
ภาษาไทย	7	8.24
ทั้งสองภาษา	52	61.18
6. ลักษณะของครูสอนภาษาไทยที่นักเรียนต้องการมากที่สุดคือแบบใด		
เข้มงวด เอาจริงเอาจัง	1	1.18
ไม่เข้มงวด ผ่อนปรน	2	2.35
มีความเข้าใจ มีเหตุผล	8	9.41
ร่าเริง สนุกสนาน	23	27.06
มีความรู้ในการสอน	51	60.00
7. นักเรียนมีความต้องการให้ครูแบ่งกลุ่มอายุผู้เรียนหรือไม่		
ต้องการ	12	14.12
ไม่ต้องการ	73	85.88
8. นักเรียนมีความต้องการเรียนรู้ภาษาไทยเกี่ยวกับเรื่องใดมากที่สุด		
หลักภาษาไทย	3	3.53
สนทนาภาษาไทย	79	92.94
วัฒนธรรมไทย	3	3.53
9. นักเรียนชอบทำกิจกรรมภาษาไทยในรูปแบบใดมากที่สุด		
ทำคนเดียว	6	7.06
ทำเป็นกลุ่ม มีสมาชิกประมาณ 2-4 คน	57	67.06
ทำเป็นกลุ่ม มีสมาชิกมากกว่า 4 คน	22	25.88

ตาราง 8 (ต่อ)

(n=85)

ข้อมูลความต้องการ	จำนวน	ร้อยละ
10. นักเรียนคิดว่าจำนวนนักเรียนสำหรับการเรียนภาษาไทยต่อห้องควรมีห้องละกี่คน		
3 – 5 คน	41	48.24
6 – 10 คน	33	38.82
11 – 15 คน	8	9.41
16 – 20 คน	3	3.53
11. นักเรียนชอบวิธีการสอนแบบใดมากที่สุด		
การบรรยาย	25	29.41
การแสดงบทบาทสมมุติ	7	8.24
การใช้เกม	6	7.06
การถาม-ตอบ	16	18.82
ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง	1	1.18
ทัศนศึกษานอกสถานที่	2	2.35
การสอนแบบเผชิญสถานการณ์จริง	28	32.94
12. เมื่อนักเรียนใช้ภาษาไทยผิด ต้องการให้ครูแก้ไขหรือไม่		
แก้ไขทันทีที่ใช้ผิด	79	92.94
แก้ไขหลังจากจบกิจกรรม	4	4.71
ไม่ต้องแก้ไข	2	2.35
13. สื่อการสอนแบบใดที่นักเรียนมีความต้องการให้ครูใช้ประกอบการเรียนการสอน (เรียงลำดับตามความต้องการ1-3)		
เกม	2	2.35
รูปภาพ	20	23.53
เทปประกอบการเรียน	12	14.12
เพลง	7	8.24
นิทาน	7	8.24
ภาพยนตร์	18	21.18
บทเรียนคอมพิวเตอร์	3	3.53
ภาพประกอบคำศัพท์	2	2.35

ตาราง 8 (ต่อ)

(n=85)

ข้อมูลความต้องการ	จำนวน	ร้อยละ
14. นักเรียนต้องการตกแต่งห้องเรียนภาษาไทยด้วยสิ่งใดบ้าง (เรียงลำดับตามความต้องการ 1 - 3)		
บัตรภาพและคำศัพท์ภาษาไทยที่เรียนอยู่	42	49.41
รูปภาพการ์ตูนในวรรณคดีไทย	6	7.06
รูปภาพสถานที่ต่างๆ ในประเทศไทย	15	17.65
ผลงานของนักเรียน	3	3.53
รูปภาพวันสำคัญของไทย	8	9.41
รูปภาพอาหารไทย	11	12.94
15. แบบเรียนที่นักเรียนต้องการเป็นแบบใด (เรียงลำดับตาม ความต้องการ 1 - 3)		
เนื้อหาเข้าใจง่าย	33	38.82
มีแบบฝึกหัด	12	14.12
มี CD ประกอบบทเรียน	11	12.94
มีคำอธิบายภาษาญี่ปุ่น	26	30.59
มีรูปภาพประกอบ	3	3.53

จากตาราง 8 พบว่า

1. นักเรียนต้องการเรียนภาษาไทยกี่ชั่วโมงต่อสัปดาห์

ผู้เรียนจำนวน 27 คน มีความต้องการเรียนภาษาไทย 6 ชั่วโมง ต่อ 1 สัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 31.76 รองลงมา คือ อื่น ๆ (ไม่ระบุ) จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 21.18 4 ชั่วโมง จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 18.82 5 ชั่วโมง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 9.41 และน้อยที่สุด คือ 3 ชั่วโมง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 8.24

2. ใน การเรียนภาษาไทยนักเรียนต้องการปรับปรุงทักษะด้านใดมากที่สุด

ในการเรียนภาษาไทยผู้เรียนต้องการปรับปรุงทักษะในด้านการพูดมากที่สุด จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 70.59 รองลงมา คือ ด้านการฟัง จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 22.35 การอ่าน จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 4.71 และน้อยที่สุด คือ การเขียน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.35

3. นักเรียนชอบเรียนภาษาไทยกับครูเพศใด

ผู้เรียนจำนวน 46 คน ชอบเรียนภาษาไทยกับครูเพศชายหรือหญิงก็ได้มากที่สุด จำคิดเป็นร้อยละ 54.12 รองลงมา คือ ครูเพศหญิง จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 42.35 และน้อยที่สุด คือ ครูเพศชาย จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3.53

4. คุณสมบัติของครูสอนภาษาไทยที่นักเรียนพึงประสงค์มากที่สุดเป็นแบบใด

คุณสมบัติของผู้สอนภาษาไทยที่ผู้เรียนพึงประสงค์มากที่สุดเป็นแบบ มีความรู้ภาษาไทยและภาษาญี่ปุ่น จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 68.24 รองลงมา คือ จบสาขาการสอนภาษาไทยให้คนต่างชาติ จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 จบสาขาการสอนภาษาไทย จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 10.59 และคนญี่ปุ่นที่เข้าใจภาษาไทย จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.18

5. นักเรียนมีความต้องการให้ครูสอนภาษาไทยอธิบายบทเรียนเป็นภาษาใดมากที่สุด

ผู้เรียนมีความต้องการให้ผู้สอนภาษาไทยอธิบายบทเรียนเป็นภาษา ทั้งสองภาษามากที่สุด จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 61.18 รองลงมา คือ ภาษาญี่ปุ่น จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 30.59 และน้อยที่สุด คือ ภาษาไทย จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 8.24

6. ลักษณะของผู้สอนภาษาไทยที่นักเรียนต้องการมากที่สุดคือแบบใด

ลักษณะของผู้สอนภาษาไทยที่ผู้เรียนต้องการมากที่สุดคือแบบ มีความรู้ในการสอนมากที่สุด จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 60.00 รองลงมา คือ ร่าเริง สนุกสนาน จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 27.06 มีความเข้าใจ มีเหตุผล จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 9.41 ไม่เข้มงวด ผ่อนปรน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.35 และน้อยที่สุด คือ เข้มงวด เอาจริงเอาจัง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.18

7. นักเรียนมีความต้องการให้ครูแบ่งกลุ่มอายุผู้เรียนหรือไม่

ผู้เรียนมีความต้องการให้ผู้สอนแบ่งกลุ่มอายุผู้เรียน คือ ไม่ต้องการ จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 85.88 และต้องการ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 14.12

8. นักเรียนมีความต้องการเรียนรู้ภาษาไทยเกี่ยวกับเรื่องใดมากที่สุด

ผู้เรียนมีความต้องการเรียนรู้ภาษาไทยในเรื่อง สนทนาภาษาไทย จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 92.94 รองลงมา คือ หลักภาษาไทย และวัฒนธรรมไทย จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3.53

9. นักเรียนชอบทำกิจกรรมภาษาไทยในรูปแบบใดมากที่สุด

ผู้เรียนชอบทำกิจกรรมภาษาไทยในรูปแบบ ทำเป็นกลุ่ม มีสมาชิกประมาณ 2-4 คนมากที่สุด จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 67.06 รองลงมา คือ ทำเป็นกลุ่ม มีสมาชิกมากกว่า 4 คน จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 25.88 และน้อยที่สุด คือ ทำคนเดียว จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 7.06

10. นักเรียนคิดว่าจำนวนนักเรียนสำหรับการเรียนภาษาไทยต่อห้องควรมีห้องละกี่คน

ผู้เรียนคิดว่าจำนวนนักเรียนสำหรับการเรียนภาษาไทยต่อห้องควรมีจำนวนส่วนใหญ่ คือ 3 – 5 คน จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 48.24 รองลงมา คือ 6 – 10 คน จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 38.82 11 – 15 คน จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 9.41 และน้อยที่สุด คือ 16 – 20 คน จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3.53

11. นักเรียนชอบวิธีการสอนแบบใดมากที่สุด

ผู้เรียนชอบวิธีการสอนแบบเผชิญสถานการณ์จริงมากที่สุด จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 32.94 รองลงมา คือ การบรรยาย จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 29.41 การถาม-ตอบ จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 18.82 การแสดงบทบาทสมมติ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 8.24 การใช้เกม จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 7.06 ทัศนศึกษาออกสถานที่ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.35 และน้อยที่สุด คือ ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.18

12. เมื่อนักเรียนใช้ภาษาไทยผิด ต้องการให้ครูแก้ไขหรือไม่

เมื่อผู้เรียนใช้ภาษาไทยผิด ต้องการให้ผู้สอนแก้ไขทันทีที่ใช้ผิด จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 92.94 รองลงมา คือ แก้ไขหลังจากจบกิจกรรม จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 4.71 และน้อยที่สุด คือ ไม่ต้องแก้ไข จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.35

13. สื่อการสอนแบบใดที่นักเรียนมีความต้องการให้ครูใช้ประกอบการเรียนการสอน (เรียงลำดับตามความต้องการ 1-3)

สื่อการสอนแบบที่ผู้เรียนมีความต้องการให้ผู้สอนใช้ประกอบการเรียนการสอน เรียงลำดับตามความต้องการ อันดับแรก คือ รูปภาพ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 23.53 อันดับที่สองคือ ภาพยนตร์ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 21.18 และอันดับที่สาม คือ เทปประกอบการเรียน จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 14.12

14. นักเรียนต้องการตกแต่งห้องเรียนภาษาไทยด้วยสิ่งใดบ้าง (เรียงลำดับตามความต้องการ 1 - 3)

การตกแต่งห้องเรียนภาษาไทย อันดับแรก คือ บัตรภาพและคำศัพท์ภาษาไทยที่เรียนอยู่ จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 49.41 อันดับที่สอง คือ รูปภาพสถานที่ต่างๆ ในประเทศไทย จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 17.65 และอันดับที่สาม คือ รูปภาพอาหารไทย จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 12.94

15. แบบเรียนที่นักเรียนต้องการเป็นแบบใด (เรียงลำดับตามความต้องการ 1 - 3)

แบบเรียนที่ผู้เรียนต้องการเป็นอันดับแรก คือ เนื้อหาเข้าใจง่าย จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 38.82 อันดับที่สอง คือ มีคำอธิบายภาษาญี่ปุ่น จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 30.59 และอันดับที่สาม คือ มีแบบฝึกหัด จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 14.12

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

การวิเคราะห์คำตอบข้อเสนอแนะอื่น ๆ ในคำถามปลายเปิด เกี่ยวกับเจตคติและความต้องการของผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่น มีผู้ตอบข้อเสนอแนะอื่น ๆ รวมทั้งสิ้น 19 คน คิดเป็นร้อยละ 22.35 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งผู้วิจัยได้นำคำตอบที่มีเนื้อหาใกล้เคียงกันมารวบรวมเป็นหมวดหมู่เดียวกัน สามารถสรุปได้ดังนี้

1. ด้านผู้สอน

1.1 อยากให้ผู้สอนภาษาไทยในระดับต้น สามารถพูดภาษาญี่ปุ่นได้ เพื่อรับฟังปัญหาในการเรียนภาษาไทยและสามารถตอบคำถามของนักเรียนได้อย่างเข้าใจ (2 คน)

1.2 อยากให้ผู้สอนอธิบายคำศัพท์สองคำที่เหมือนกันอย่างละเอียด ถึงความแตกต่างของคำที่มีความหมายคล้ายกัน แต่ใช้ต่างกัน

2. ด้านวิธีการสอน

2.1 ควรมีการวิจัยถึงวิธีที่ทำให้ผู้เรียนสามารถจำคำศัพท์ได้มากขึ้น

2.2 การสอนภาษาไทยด้วยการใช้สถานการณ์จริงเป็นวิธีการที่ดี ทำให้ผู้เรียนจำประโยคที่ใช้ในการสนทนาได้ง่าย และเป็นวิธีการสอนที่ผู้เรียนชอบ (2 คน)

2.3 อยากให้ผู้สอนยกตัวอย่าง อย่างเป็นรูปธรรมเวลาสอนเรื่องไวยากรณ์

2.4 ในช่วงโม่งเรียน หากผู้เรียนออกเสียงผิด อยากให้ผู้สอนรีบแก้ไขในทันที

2.5 อยากให้ผู้สอน หาวิธีการสอนอ่านออกเสียงภาษาไทยที่ไม่มีในภาษาญี่ปุ่น เช่น การออกเสียงตัวสะกด และสระ

3. ด้านเนื้อหาวิชา

3.1 ควรมีการสอนเรื่องวัฒนธรรมและประเพณีไทย เพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาและเข้าใจสังคมไทยมากขึ้น

3.2 อยากให้แบ่งเวลาในการเรียนวรรณกรรมไทย สัปดาห์ละ 1 ครั้ง.

3.3 อยากให้ผู้สอน สอนเรื่อง “การใช้คำ” ที่ถูกต้อง เช่น โอกาสในการใช้คำต่างๆ คำใดไม่เหมาะสมในการพูด และคำศัพท์วัยรุ่นต่างๆ (2 คน)

3.4 ควรมีการปรับเนื้อหา วิธีการสอน สื่อการสอน ไปตามระดับความสามารถของผู้เรียน

3.5 ควรมีการแบ่งห้องเรียนออกเป็นประเภทต่างๆ เช่น เรียนภาษาไทยในชีวิตประจำวัน เรียนภาษาไทยเพื่ออาชีพ เรียนภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยว

4. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

4.1 เนื่องจากชาวญี่ปุ่นเป็นคนขี้อาย จึงไม่ค่อยกล้าแสดงออก การใช้เกมเป็นสื่อการสอนจึงเป็นวิธีที่ดี ดังนั้นผู้สอนจึงควรประยุกต์วิธีการสอน และการทำกิจกรรมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมกับกิจกรรมมากขึ้น

4.2 บรรยากาศของห้องเรียนที่ดีคือ การทำให้ผู้เรียนไม่รู้สึกกังวล หรือกลัวว่าจะพูดผิด จะทำให้ผู้เรียนกล้าที่จะพูดและร่วมทำกิจกรรมมากขึ้น

4.3 อยากให้ผู้สอนจัดโต๊ะเรียนเป็นรูปตัวยู โดยมีผู้สอนยืนสอนตรงกลาง เพื่อที่ผู้เรียนจะได้ยินเสียง และสังเกตรูปปากเวลาผู้สอนพูดได้อย่างชัดเจน

4.4 อยากให้ผู้สอนฝึกฝนให้ผู้เรียนพูดภาษาไทยในชั้นเรียนให้มากขึ้น โดยมีผู้สอนคอยรับฟัง แก้ไขหากนักเรียนพูดติดขัด หรือพูดไม่ถูกต้อง

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษา เรื่อง “เจตคติและความต้องการของผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่น” เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey Research) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบวัดเจตคติและความต้องการของผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่น โดยจำแนกออกเป็น 5 ด้าน คือ ด้านความสำคัญของการเรียนภาษาไทย ด้านวิธีการสอน ด้านเนื้อหาวิชา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน และแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการในการเรียนภาษาไทย จากนั้นนำข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 85 ราย โดยการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) มาวิเคราะห์ผลข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา การแจกแจงค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) แล้วนำเสนอในรูปแบบตาราง สามารถสรุปผลอภิปรายผล และมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

สังเขปความมุ่งหมายและวิธีดำเนินการวิจัย

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาเจตคติและความต้องการของผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่น ใน 5 ด้าน ได้แก่ ความสำคัญของการเรียนภาษาไทย ด้านวิธีการสอน ด้านเนื้อหาวิชา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน

ความสำคัญของการวิจัย

การศึกษาเจตคติและความต้องการของผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่น ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษาในครั้งนี้ คือ

1. ทราบข้อมูลเกี่ยวกับเจตคติและความต้องการของผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่น
2. เป็นข้อมูลเพื่อเสนอแนะผู้บริหารในสถาบันสอนภาษา ในการพัฒนาหลักสูตรการสอน
3. เป็นแนวทางให้ครูผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้องได้พัฒนาการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับเจตคติและความต้องการของผู้เรียน เพื่อให้เกิดประสิทธิผลสูงสุดแก่ตัวผู้เรียนต่อไป

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. รวบรวมและศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2. กำหนดกลุ่มทดลอง
3. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามเจตคติและความต้องการของผู้เรียน
ชาวญี่ปุ่น
4. นำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ เพื่อแก้ไขปรับปรุง
5. เก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถาม
6. วิเคราะห์ข้อมูล
7. เสนอผลรายงานการวิจัย สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม เจตคติและความต้องการของผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่น โดยผู้วิจัยได้จัดทำแบบสอบถามเป็นภาษาญี่ปุ่น แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 6 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเจตคติของผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่น มาตรฐานประมาณค่า (Rating Scale) โดยแบ่งเป็น 5 ระดับ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 25 ข้อซึ่งกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เท่ากับ	5	คะแนน
เห็นด้วย	เท่ากับ	4	คะแนน
ไม่แน่ใจ	เท่ากับ	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	เท่ากับ	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เท่ากับ	1	คะแนน

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความต้องการของผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่น จำนวน 15 ข้อ

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลทั่วไปของผู้เรียน พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 80 เพศชาย จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี ร้อยละ 41.18 การศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 64.71 ประกอบอาชีพ พ่อบ้าน/แม่บ้าน จำนวน 59 คน ร้อยละ 69.41 ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย น้อยกว่า 1 ปี ร้อยละ 72.94 และระยะเวลาในการเรียนภาษาไทย น้อยกว่า 1 ปี ร้อยละ 85.88

เจตคติของผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่น

ผลการศึกษาเจตคติของผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่น พบว่าผู้เรียนส่วนใหญ่มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาไทย สามารถเรียงลำดับได้ดังนี้ คือ ด้านเนื้อหาวิชามากที่สุด รองลงมาคือ ด้านวิธีการสอน ด้านความสำคัญของการเรียนภาษาไทย ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.05, 4.01, 3.87 และ 3.54 ตามลำดับ ในลำดับสุดท้าย คือ ด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน ผู้เรียนมีเจตคติอยู่ในระดับเป็นกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.09

ความต้องการในการเรียนภาษาไทย

ผลการศึกษาความต้องการในการเรียนภาษาไทยของชาวญี่ปุ่น

พบว่าผู้เรียนต้องการเรียนภาษาไทย 6 ชั่วโมง ต่อ 1 สัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 31.76 นอกจากนี้ ผู้เรียนต้องการปรับปรุงทักษะในด้านการพูดมากที่สุด ร้อยละ 70.59 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ วรพงศ์ ไชยฤกษ์ (2549 : 89-100) ที่ศึกษาลักษณะการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้ภาษาไทยของชาวต่างประเทศที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ในจังหวัดเชียงใหม่ 100 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง แบ่งเป็นชาวต่างประเทศที่เป็นชาวตะวันตก 50 คน และชาวต่างประเทศที่เป็นชาวตะวันออก 50 คน ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศชอบทักษะการพูดมากที่สุด

ผู้เรียนชอบเรียนภาษาไทยกับครูเพศชายหรือหญิงก็ได้ คิดเป็นร้อยละ 54.12 คุณสมบัติของผู้สอนภาษาไทยที่ผู้เรียนพึงประสงค์มากที่สุด คือ มีความรู้ภาษาไทยและภาษาญี่ปุ่น ร้อยละ 68.24 กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการให้ผู้สอนภาษาไทยอธิบายบทเรียนโดยใช้ภาษาไทยและภาษาญี่ปุ่นควบคู่กันในการสอน คิดเป็นร้อยละ 61.18 ลักษณะของผู้สอนภาษาไทยที่ต้องการมากที่สุด คือ มีความรู้ในการสอน คิดเป็นร้อยละ 60.00 กลุ่มตัวอย่างยังไม่ต้องการให้ผู้สอนแบ่งกลุ่มอายุผู้เรียน คิดเป็นร้อยละ 85.88 ต้องการเรียนรู้ภาษาไทยในเรื่องการสนทนาภาษาไทย คิดเป็นร้อยละ 92.94 ชอบทำกิจกรรมภาษาไทยแบบทำเป็นกลุ่ม มีสมาชิกประมาณ 2-4 คน ร้อยละ 67.06 จำนวนนักผู้เรียนสำหรับการเรียนภาษาไทยต่อห้องควรมีจำนวน 3-5 คน คิดเป็นร้อยละ 48.24

ผู้เรียนชอบวิธีการสอนแบบเผชิญสถานการณ์จริง ร้อยละ 32.94 หากใช้ภาษาไทยผิด ต้องการให้ผู้สอนแก้ไขทันทีที่ผิด ร้อยละ 92.94

สื่อการสอนแบบที่ต้องการให้ผู้สอนใช้ประกอบการเรียนการสอน เรียงลำดับตามความต้องการ อันดับแรก คือ รูปภาพ ร้อยละ 23.53 อันดับที่สอง คือ ภาพยนตร์ ร้อยละ 21.18 และอันดับที่สาม คือ เทปประกอบการเรียน ร้อยละ 14.12

การตกแต่งห้องเรียนภาษาไทย อันดับแรก คือ บัตรภาพและคำศัพท์ภาษาไทยที่เรียนอยู่ ร้อยละ 49.41 อันดับที่สอง คือ รูปภาพสถานที่ต่างๆ ในประเทศไทย ร้อยละ 17.65 และอันดับที่สาม คือ รูปภาพอาหารไทย ร้อยละ 12.94

แบบเรียนที่ผู้เรียนต้องการเป็นอันดับแรก คือ เนื้อหาเข้าใจง่าย ร้อยละ 38.82 อันดับที่สอง คือ มีคำอธิบายภาษาญี่ปุ่น ร้อยละ 30.59 และอันดับที่สาม คือ มีแบบฝึกหัด ร้อยละ 14.12

อภิปรายผล

การศึกษาเจตคติและความต้องการของผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่น ใน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความสำคัญของการเรียนภาษาไทย ด้านวิธีการสอน ด้านเนื้อหาวิชา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน ผลการศึกษาเจตคติของผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่นพบว่า พบว่าผู้เรียนส่วนใหญ่มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาไทย สามารถเรียงลำดับได้ดังนี้ คือ ด้านเนื้อหาวิชามากที่สุด รองลงมาคือ ด้านวิธีการสอน ด้านความสำคัญของการเรียนภาษาไทย ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนและด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอนมีระดับเจตคติเป็นกลาง

จากผลการวิจัยและศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มีประเด็นที่ควรนำมาพิจารณาและอภิปรายผลการวิจัยดังนี้

1 ด้านความสำคัญของการเรียนภาษาไทย พบว่าผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาไทย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เรียนภาษาไทยเพื่อนำมาใช้ในการติดต่อสื่อสาร รองลงมา คือ ใช้ในการประกอบอาชีพ และใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ เนื่องจากผู้เรียนส่วนใหญ่เป็นแม่บ้าน พ่อบ้าน จึงมีโอกาสดูใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน เช่น การซื้อของตามทาง การทำงาน เป็นต้น ผู้เรียนจึงมีความจำเป็นต้องเรียนภาษาไทยในการติดต่อสื่อสาร และพัฒนาตนเองให้มีความรู้ความสามารถทางภาษา ตลอดจนได้เรียนรู้วัฒนธรรมของเจ้าของภาษาเพื่อเข้าใจความคิด เจตคติและสามารถปรับตัวอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ปัจจัยดังกล่าวนี้ล้วนมีผลต่อเจตคติในการเรียนภาษาที่สอง ผู้เรียนที่มีความสนใจในสังคม วัฒนธรรมของเจ้าของภาษาย่อมมีแนวโน้มที่จะเรียนภาษาได้ดี ผู้เรียนที่เรียนเพื่อนำความรู้ไปประกอบอาชีพ มักจะประสบ

ผลสำเร็จในการเรียนภาษา สอดคล้องกับทฤษฎีการเสริมแรงของ คลาร์ค แอล ฮัลล์ (Clark L. Hall's Reinforcement theory) ที่มีแนวความคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ว่า การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ต่อเมื่อมีความเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนอง โดยมีการเสริมแรงเป็นสิ่งสำคัญ ทฤษฎีของฮัลล์สามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนเพื่อสร้างเจตคติที่ดีให้แก่ผู้เรียน ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอน ผู้สอนต้องคำนึงถึงความต้องการของผู้เรียน ก่อนที่จะสอนบทเรียนเรื่องใด

2. ด้านวิธีการสอนเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีมากต่อวิธีการสอนที่ต้องการให้ผู้สอนทบทวนบทเรียนก่อนเริ่มเรียนบทเรียนใหม่ เพราะการทบทวนบทเรียนจะช่วยเสริมความเข้าใจในบทเรียนที่ผ่านมา และทำให้ผู้เรียนไม่ลืมสิ่งที่ได้เรียนมาแล้ว ดังที่ ศรีเรือน แก้วกังวาล (2519: 139) ได้ให้ความเห็นว่า การเรียนภาษาต่างประเทศให้สำเร็จได้ก็ต้องฝึกฝนจนเป็นนิสัย เพราะความมุ่งหมายของการเรียนภาษาอยู่ที่ความสามารถในการใช้ภาษาได้ โดยต้องทำการฝึกซ้ำแล้วซ้ำอีกจนชำนาญ นอกจากนี้ผลการวิจัยยังพบว่า ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิธีการสอนโดยเรียงตามลำดับ คือ อันดับแรก ผู้สอนมีส่วนสำคัญในการสร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียนการสอน เสี่ยม โตรัตน์ (2534: 87) กล่าวว่า ผู้สอนภาษาที่ดีต้องรู้จักสร้างบรรยากาศที่ดีให้แก่ผู้เรียน และสามารถเข้ากับผู้เรียนได้ดี รองลงมา เทคนิคการสอนที่หลากหลายทำให้ผู้เรียนสนใจเรียน และการสอนโดยใช้ภาพประกอบตัวอย่าง เป็นการดึงดูดความสนใจผู้เรียน สอดคล้องกับแนวความคิดของสุรางค์ ไคว์ตระกูล (2544: 333-336) ผู้สอนจะต้องเข้าใจแนวความคิดพื้นฐานเกี่ยวกับธรรมชาติของมนุษย์ทั้ง 5 ข้อ ผู้สอนต้องรู้และเข้าใจว่า ก่อนที่นักเรียนจะสนใจบทเรียน ผู้เรียนจะต้องมีความสมปรารถนาในความต้องการขั้นแรกก่อน ดังนั้นผู้สอนจึงต้องพยายามสร้าง สัมพันธ์ที่ดีกับผู้เรียน ให้ผู้เรียนมีความรักและไว้วางใจในตัวผู้สอน เพื่อให้ผู้เรียนสนใจในบทเรียนและมีความต้องการที่จะเรียนรู้ ผู้สอนมีส่วนสำคัญในการสร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียนการสอน ดังนั้นบุคลิกภาพ รวมถึงเทคนิคการสอนที่น่าสนใจ จึงมีส่วนสำคัญในการสร้างบรรยากาศในการเรียนให้สนุกสนาน และสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้สอนและผู้เรียน

3. ด้านเนื้อหาวิชา พบว่า ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาภาษาไทยในทุกด้าน สามารถเรียงตามลำดับ คือ เนื้อหาวิชาที่ดีคือสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้จริง รองลงมา คือ การเรียนภาษาไทยเป็นสิ่งที่ท้าทายความสามารถของผู้เรียน ภาษาไทยเป็นภาษาที่ยากมากสำหรับผู้เรียน การสอนเรื่องการออกเสียงตัวสะกดเป็นสิ่งสำคัญและเนื้อหาที่สอนควรสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน สอดคล้องกับสมมุติฐานของ Krashen (1982: 9-32) ที่ว่า The Acquisition Learning Hypothesis เป็นวิธีการเรียนรู้ภาษาที่มีกระบวนการเหมือนการเรียนรู้ภาษาที่หนึ่ง คือ เป็นการเรียนภาษาแบบธรรมชาติ และการเรียนภาษาแบบไม่เป็นธรรมชาติ การเรียนภาษาแบบ

ธรรมชาตินั้นเป็น การเรียนภาษาจากการสื่อสารจริงๆ ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ในตัวภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ เพราะผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ได้ดี เมื่อสิ่งที่ตนเรียนไปนั้นสัมพันธ์กับความต้องการและประสบการณ์ของผู้เรียน ดังนั้นผู้สอนจึงควรสอนเนื้อหาที่ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกทักษะทางภาษาตามโอกาสต่างๆ เมื่อผู้เรียนสามารถพูดติดต่อสื่อสารได้ ก็จะเป็นการจูงใจให้ผู้เรียนสนใจฝึกฝนการใช้ภาษาไทยต่อไป สอดคล้องกับแนวคิดของ แสงเดือน ทวีสิน (2545: 250) ที่ว่า ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ได้ดีก็ต่อเมื่อสิ่งนั้นเป็นสิ่งที่เขาต้องการ และปรารถนาจะเรียนรู้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธิติญา แสงมณี (2546: 65) ที่ได้ศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหามาในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชาวต่างประเทศชั้นเกรด 7-8 โรงเรียนนานาชาติเชียงใหม่ได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ ในด้านเนื้อหาวิชาที่เรียนควรเป็นเรื่องที่ผู้เรียนสนใจ สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

4. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่าผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อกิจกรรมการเรียนการสอนสามารถเรียงตามลำดับคือ การเรียนรู้จากประสบการณ์จริง เช่น การซื้อของ สั่งอาหาร การถามทาง ทำให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ การฝึกพูดสนทนาภาษาไทยเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนชอบ การแสดงบทบาทสมมุติส่งเสริมให้ผู้เรียนกล้าแสดงออก สมยศ เมินแยม (2543: 5) ให้ความเห็นว่า ทฤษฎีการรับภาษาที่สองควรเน้นการเรียนภาษาให้เป็นการรับภาษา โดยอาศัยผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และจัดกิจกรรมการเรียนหรือสถานการณ์สมจริงเป็นเครื่องช่วย สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมควร เกตุทอง (2534: 86) ที่ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน การเขียน การระลึกสิ่งที่อ่านได้ในวิชาภาษาอังกฤษและทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาและการสอนตามคู่มือครู ผลการศึกษาพบว่า ผู้เรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา มีทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษดีกว่าการสอนตามคู่มือครู ซึ่งแสดงให้เห็นว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยนั้น ควรเน้นกิจกรรมที่ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตประจำวัน ทำให้ผู้เรียนเรียนรู้อย่างมีความหมาย

5. ด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน พบว่าผู้เรียนมีเจตคติที่ดี ที่ว่าภาพประกอบคำศัพท์ทำให้จำคำศัพท์ต่างๆ ได้ดีขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ รุ่งอรุณ โรจนรัตน์ดำรง (2552: 130) ที่ว่า ภาพประกอบคำศัพท์มีความน่าสนใจ ช่วยเสริมสร้างให้ผู้เรียนเกิดจินตนาการ และทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษา ที่จะช่วยพัฒนาความคิดและความสามารถทางสติปัญญา นอกจากนี้ ภาพประกอบคำศัพท์ทำให้ผู้เรียน เรียนรู้ได้เร็วและไม่รู้สึกเบื่อหน่าย สามารถทบทวนเนื้อหาได้ตลอดเวลา ส่วนผู้เรียนที่มีการเรียนรู้ได้ช้ากว่าก็ไม่รู้สึกกดดันและไม่เคร่งเครียดในการเรียน ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่สูงขึ้น รองลงมาคือ สื่อการสอนที่หลากหลายทำให้บทเรียนน่าสนใจ และ

เพลงเป็นสื่อการสอนที่ทำให้สนุกสนาน เพราะสื่อการสอนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพ ผู้สอนต้องสามารถเลือกใช้สื่อให้เหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหาที่สอน และใช้สื่อการเรียนหลากหลายแบบเพื่อดึงดูดความสนใจของผู้เรียน ให้บทเรียนน่าสนใจและให้ผู้เรียนรู้สึกว่าการเรียนนั้นมีความหมายต่อตนเอง

จากการศึกษาเจตคติของผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่นที่กล่าวมาแล้วข้างต้น สามารถนำมาเป็นข้อมูลในการพัฒนาและจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับระดับเจตคติของผู้เรียน Krashen (1982: 9-32) กล่าวว่า ทักษะคิดเป็นตัวแปรที่มีผลกระทบต่อความสำเร็จในการเรียนภาษา ผู้เรียนที่มีแรงจูงใจสูง จะทำให้มีโอกาสเรียนรู้ภาษาเพิ่มขึ้น ดังที่ มาลี จุฑา (2544: 45) กล่าวว่า มีปัจจัยหลายอย่างที่มีผลต่อการเรียนรู้ ซึ่งจะส่งผลให้เกิดความสำเร็จหรือความล้มเหลวในการเรียน เช่น ตัวครูผู้สอน วิธีสอน แบบเรียน แบบฝึก วัสดุอุปกรณ์ การจัดบรรยากาศภายในห้องเรียน นอกจากนี้ยังขึ้นอยู่กับ สติปัญญา ความถนัด แรงจูงใจ และเจตคติของผู้เรียน กรรณิการ์ พวงเกษม (2533: 43-44) ที่ได้กล่าวถึง การนำความรู้เกี่ยวกับเจตคติมาใช้ในการสอนภาษาว่า ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้เมื่อบทเรียนสอดคล้องกับความต้องการ ความสนใจและสิ่งที่ใกล้ตัวของ ผู้เรียน ดังนั้นผู้สอนจำเป็นต้องศึกษาเจตคติในการเรียนของผู้เรียน เพื่อจัดกิจกรรมให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการและความสามารถของผู้เรียน

ความต้องการในการเรียนภาษาไทยของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น

ความต้องการในการเรียนภาษาไทยของชาวญี่ปุ่น สรุปออกเป็นประเภทได้ 6 ประเภทดังนี้

1. ด้านความสำคัญของการเรียนภาษาไทย พบว่าผู้เรียนส่วนใหญ่ ต้องการเรียนภาษาไทย 6 ชั่วโมง ต่อสัปดาห์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างมีเวลาไม่เพียงพอสำหรับการทำกิจกรรมหรือฝึกฝนทักษะการใช้ภาษา จึงแสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนมีความต้องการเรียนรู้อาษาไทยเพิ่มมากขึ้น เพื่อนำความรู้ที่ได้จากการเรียนและฝึกฝนในห้องเรียน นำไปใช้ในการติดต่อสื่อสารสอดคล้องกับทฤษฎีของ (Brown. 1980: 70-73) ที่เสนอประเด็นที่น่าสนใจว่า การเรียนรู้อาษาเกิดขึ้นโดยธรรมชาติ หรือเกิดจากการฝึกฝน

2. ด้านวิธีการสอน ผู้เรียนชอบวิธีการสอนแบบเผชิญสถานการณ์จริงมากที่สุด นักจิตวิทยา มนุษยนิยม คาร์ล โรเจอร์ ได้เสนอหลักของการเรียนรู้ว่า การเรียนรู้จะเกิดขึ้น เมื่อผู้เรียนรับรู้วิชาที่เรียนมีความหมายและมีความสัมพันธ์ต่อจุดมุ่งหมายของชีวิตผู้เรียน สอดคล้องกับแนวคิดของ Gardner (วรวงศ์ ไชยฤกษ์. 2548: 26; อ้างอิงจาก Gardner.1968: 85) พบว่า ทักษะคิดและแรงจูงใจ มีผลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาของผู้เรียนมากเช่นกัน เจตคติจึงเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่แสดงออกถึงสภาพความรู้สึกทางด้านจิตใจ ที่เกิดจากประสบการณ์และการเรียนรู้ของผู้เรียน อันเป็นผลทำให้เกิดความคิด ความรู้สึก ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในลักษณะที่ชอบหรือไม่ชอบ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย เจตคติต่อการเรียนภาษาต่างประเทศที่ดี เกิดจากการที่ผู้เรียนมองเห็น

ประโยชน์ในการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ทั้งนี้เป็นเพราะผู้เรียนส่วนใหญ่ต้องการนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวัน นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ยังมีความเห็นว่า เมื่อผู้เรียนพูดภาษาไทยไม่ถูกต้อง หรือใช้ประโยคผิด ต้องการให้ผู้สอนแก้ไขทันทีที่ผิด เพื่อฝึกฝนให้ผู้เรียนใช้ภาษาให้ถูกต้อง ดังนั้นผู้สอนจึงควรเน้นการสอนออกเสียงให้ถูกต้อง ช่วยแก้ไขการพูดของผู้เรียน และให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญในการแก้ไขการออกเสียง โดยไม่ทำให้ผู้เรียนรู้สึกอาย

3. ด้านเนื้อหาวิชา ผู้เรียนต้องการเรียนรู้ภาษาไทยในเรื่อง สันทนาภาษาไทย มากที่สุด รองลงมาคือ หลักภาษาไทย และวัฒนธรรมไทย ธิติญา แสงมณี (2546: 65) ได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ เนื้อหาวิชาที่เรียนควรเป็นเรื่องที่ผู้เรียนสนใจ สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ นอกจากนี้ผลการวิจัยยังพบว่า ผู้เรียนยังต้องการปรับปรุงทักษะด้านการพูดมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนที่ต้องการเรียนเนื้อหาการสนทนาภาษาไทย จึงต้องการให้ผู้สอนเน้นการสอนเรื่องการพูดมากกว่าทักษะอื่นๆ สอดคล้องกับงานวิจัยของ วรพงศ์ ไชยฤกษ์ (2549: 89-100) ที่ได้ศึกษาลักษณะการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้ภาษาไทยของชาวต่างประเทศที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ในจังหวัดเชียงใหม่ 100 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง แบ่งเป็นชาวต่างประเทศที่เป็นชาวตะวันตก 50 คน และชาวต่างประเทศที่เป็นชาวตะวันออก 50 คน ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศชอบทักษะการพูดมากที่สุด ประสาท อิศรปริดา (2523: 152) ได้เสนอแนวการสอนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ภาษาในเรื่องเนื้อหาว่า ผู้สอนควรพิจารณาตรวจสอบเนื้อหา เพื่อให้มีความหมายสำหรับผู้เรียน การสอนภาษาควรเลือกใช้คำที่ผู้เรียนนั้นต้องใช้บ่อยๆ และเตรียมเนื้อหาให้เหมาะสมกับระดับการเรียนรู้ของผู้เรียน

4. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้เรียนไม่ต้องการให้ผู้สอนแบ่งกลุ่มอายุผู้เรียน และชอบทำกิจกรรมภาษาไทยแบบเป็นกลุ่ม มีสมาชิกประมาณ 2-4 คน นอกจากนี้ ผู้เรียนยังต้องการให้มีผู้เรียนในห้องเรียนภาษาไทยจำนวน 3-5 คน จากผลงานวิจัยของ วรพงศ์ ไชยฤกษ์ (2549: 89-100) ได้ศึกษาลักษณะการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้ภาษาไทยของชาวต่างประเทศที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ในจังหวัดเชียงใหม่ 100 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง แบ่งเป็นชาวต่างประเทศที่เป็นชาวตะวันตก 50 คน และชาวต่างประเทศที่เป็นชาวตะวันออก 50 คน ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะการเรียนรู้ภาษาของชาวตะวันออก เป็นการเรียนรู้ที่มีลักษณะเก็บตัว เขินอาย ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของผู้สอนที่จะจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนกล้าแสดงออก กล้าที่จะฝึกพูด ฝึกออกเสียง โดยเน้นเป็นกิจกรรมกลุ่มมากกว่าการทำกิจกรรมคนเดียว และทำให้ผู้เรียนไม่รู้สึกกังวล ไม่กล้าแสดงออก เวลาพูดสนทนา หรือเวลาที่ใช้คำไม่ถูกต้อง

5. ด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน สื่อการสอนที่กลุ่มตัวอย่างต้องการให้ผู้สอนใช้ประกอบการเรียนการสอน เรียงลำดับตามความต้องการ อันดับแรก คือ รูปภาพ อันดับที่สอง คือ ภาพยนตร์ และอันดับที่สาม คือ เทปประกอบการเรียน ในการตกแต่งห้องเรียนภาษาไทย ผู้เรียน

ต้องการให้ผู้สอนนำบัตรภาพและคำศัพท์ภาษาไทยที่เรียนอยู่ มาติดที่ห้องเรียนเป็นอันดับที่หนึ่ง รูปภาพสถานที่ต่างๆ ในประเทศไทย เป็นอันดับที่สอง และรูปภาพอาหารไทย เป็นอันดับที่สาม

แบบเรียนที่ผู้เรียนต้องการเป็น อันดับแรก คือ เนื้อหาเข้าใจง่าย อันดับที่สอง คือ มีคำอธิบายภาษาญี่ปุ่น และอันดับที่สาม คือ มีแบบฝึกหัด

6. ด้านผู้สอน ผู้เรียนชอบเรียนภาษาไทยทั้งกับผู้สอนเพศชายและหญิง คุณสมบัติของผู้สอนสอนภาษาไทยที่ผู้เรียนพึงประสงค์มากที่สุดคือ มีความรู้ภาษาไทยและภาษาญี่ปุ่น และต้องการให้ผู้สอนอธิบายบทเรียนเป็นภาษาไทยและภาษาญี่ปุ่น เพราะเมื่อผู้สอนสามารถพูดภาษาญี่ปุ่นหรือเข้าใจความแตกต่างระหว่างภาษาไทยและภาษาญี่ปุ่นได้ ผู้เรียนจะสามารถถามและสนทนากับผู้สอนในสิ่งที่สงสัย และผู้สอนสามารถอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจได้ทันที สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศุภพร นราสุวรรณ (2547: 130) ที่ได้เสนอแนวทางแก้ไขปัญหการออกเสียงพยัญชนะภาษาไทยของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น หลักการเตรียมความพร้อมล่วงหน้า ผู้สอนควรคาดการณ์ว่าผู้เรียนน่าจะมีปัญหาในการออกเสียงพยัญชนะใดบ้าง โดยพิจารณาเปรียบเทียบระบบโครงสร้างของเสียงพยัญชนะในภาษาไทยกับภาษาแม่ของผู้เรียน ว่ามีความเหมือนกัน หรือแตกต่างกันอย่างไร เพื่อให้ผู้สอนมองเห็นปัญหา และเข้าใจสาเหตุของปัญหา เพื่อที่ผู้สอนจะได้ให้ความสำคัญกับเสียงนั้นๆเป็นพิเศษ สุรางค์ โค้วตระกูล (2544: 333-336) กล่าวว่า ผู้สอนต้องพยายามสร้างสัมพันธที่ดีกับนักเรียน ให้นักเรียนมีความรักและไว้วางใจในตัวผู้สอน เพื่อให้นักเรียนสนใจในบทเรียน และมีความต้องการที่จะเรียนรู้ นอกจากนี้ผู้เรียนยังต้องการให้ผู้สอนภาษาไทยให้คนญี่ปุ่นจบสาขาการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างประเทศ เพื่อนำความรู้ซึ่งเป็นศาสตร์เฉพาะทาง และเทคนิคการสอนต่างๆ มาสอนแก่ผู้เรียนอย่างเป็นขั้นตอนตามลำดับ ลักษณะของผู้สอนภาษาไทยที่ผู้เรียนต้องการมากที่สุดคือ มีความรู้ในการสอน รองลงมาคือ ร่าเริง สนุกสนาน Krashen. (1982: 187-189) ให้ความเห็นว่า ในกระบวนการเรียนการสอนนั้น บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงเจตคติของผู้เรียน คือ ผู้สอน เพื่อนร่วมชั้นเรียน และ สิ่งแวดล้อม ดังนั้นผู้สอนจึงต้องสร้างเจตคติทางบวกให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน เห็นความสำคัญและประโยชน์ของบทเรียน

ข้อเสนอแนะจากผลการศึกษา

จากผลการศึกษาเรื่อง “เจตคติและความต้องการของผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่น” ในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อเป็นข้อมูลเสนอแนะผู้บริหารในสถาบันสอนภาษา ในการพัฒนาหลักสูตรการสอน และเป็นแนวทางให้ผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้องได้พัฒนาการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับเจตคติและความต้องการของผู้เรียน เพื่อให้เกิดประสิทธิผลสูงสุดแก่ตัวผู้เรียนต่อไป ดังนี้

1. ผลการศึกษาเจตคติของผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่น

1.1 จากผลการวิจัยพบว่าผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาไทย อันดับแรก คือ ด้านเนื้อหาวิชา ดังนั้น หลักสูตรการสอน เนื้อหาวิชาที่เรียนควรเป็นเรื่องที่ผู้เรียนสนใจ สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

1.2 ในการสอนแต่ละระดับควรให้เนื้อหาที่มีความต่อเนื่องกันและมีการทบทวนบทเรียน โดยใช้กิจกรรมที่น่าสนใจ เช่น ใช้สื่อการสอนแบบที่เป็น รูปภาพ ภาพยนตร์ หรือ เทปประกอบการเรียน รวมถึงการสอดแทรกเนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย เป็นต้น

1.3 ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง เช่น การซื้อของ สั่งอาหาร การถามทาง เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่เรียนมาใช้ในชีวิตประจำวันได้

1.4 จัดระยะเวลาในการเรียนภาษาไทยให้มากขึ้นอย่างเหมาะสม เพื่อให้ผู้เรียนมีเวลาในการทำกิจกรรม ฝึกทักษะในด้านต่างๆอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะทำให้การเรียนภาษาไทยมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. ผลการศึกษาความต้องการของชาวญี่ปุ่นที่เรียนภาษาไทย

2.1 ควรคัดเลือกผู้สอนที่มีความรู้ความสามารถในการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างประเทศ โดยเฉพาะคนญี่ปุ่น และสามารถพูดภาษาญี่ปุ่นได้ เพื่อรับฟังคำถาม ปัญหา และสามารถตอบคำถามของผู้เรียนได้อย่างละเอียด

2.2 ควรส่งเสริมทักษะการพูด ให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ทำกิจกรรมที่สามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตประจำวัน ดังนั้น กิจกรรมการเรียนการสอน ควรเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น ได้ฝึกทักษะพูดทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ในการใช้ภาษาไทย และสามารถพูดได้อย่างถูกต้อง นอกจากนี้ผู้เรียนยังต้องการให้ผู้สอนให้คำแนะนำ และแก้ไขการพูดของผู้เรียนทันทีที่พูดผิด เพื่อปรับปรุงการใช้ภาษา และจำในสิ่งที่ถูกต้องในการนำไปใช้ติดต่อสื่อสาร

2.3 สื่อการสอนประเภทรูปภาพ, ภาพยนตร์ เป็นสื่อที่ผู้เรียนต้องการให้ผู้สอนนำมาใช้ในการสอนมากที่สุด เพราะผู้เรียนสามารถจดจำคำศัพท์ และสามารถฝึกทักษะการฟัง การพูดได้ดีเมื่อใช้สื่อดังกล่าวร่วมกับการเรียนการสอน

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาถึงความพึงพอใจของผู้เรียนชาวญี่ปุ่นที่เรียนภาษาไทยของสถาบันสอนภาษา เพื่อทราบข้อมูลในการให้บริการที่ตรงตามความต้องการของผู้เรียนมากขึ้น

2. ควรมีการศึกษาวិเคราะห์ถึงความสัมพันธ์ระหว่าง เจตคติและความต้องการของผู้เรียนชาวญี่ปุ่นที่เรียนภาษาไทย หรือ เปรียบเทียบเจตคติและความต้องการของผู้เรียนชาวญี่ปุ่นที่เรียนภาษาไทย จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล เป็นต้น

3. ควรมีการศึกษาเจตคติและความต้องการของผู้เรียนภาษาไทยชาวต่างประเทศชาติอื่นๆ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลภัทร์ พุทธสันติธรรม. (2545). การศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้ชุดการสอนรายวิชาย่อยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาชนิดวิธีการ (รูปแบบที่ 1) กับการสอน ตามคู่มือ. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. (2528). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- กรรณิการ์ พวงเกษม. (2533). ปัญหาและกลวิธีการสอนภาษาไทยในโรงเรียนประถม. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- กรรณิการ์ ใหม่ตาจักร. (2544). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติและผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโครงการหลักสูตรภาษาอังกฤษ โรงเรียนเบญจมราชูทิศ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร
- กฤษณา ตักดีศรี. (2530). จิตวิทยาการศึกษา *Educational psychology*. กรุงเทพฯ: นิยมวิทยา.
- กองวิเทศสัมพันธ์. (2544). การสัมมนาระดับภูมิภาคว่าด้วยการเรียนการสอนภาษาไทยในบริบทไทยศึกษา = *Regional seminar on teaching and learning Thai language in the context of Thai studies*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ต้องหทัย ทองงามขำ. (2545). การศึกษาเจตคติและแรงจูงใจที่มีผลต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดพิษณุโลก
- จรินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์. (2552). ศธ. โรดโชว์ต่างชาติเรียนไทย. สืบค้นเมื่อ 20 กรกฎาคม 2553, จาก <http://news.212cafe.com/news90511>
- ชูชีพ อ่อนโคกสูง. (2522). จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- เชียรศรี วิวิธศิริ. (2527). จิตวิทยาการศึกษาสำหรับผู้ใหญ่ *ADULT LEARNING PSYCHOLOGY*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2550). การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: บริษัท ซีเอ็ดดูเคชั่น จำกัด (มหาชน).
- ธิดิญา แสงมณี. (2546). สภาพปัญหาและแนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับ นักเรียนชาวต่างประเทศ โรงเรียนนานาชาติเชียงใหม่. ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต(การสอนภาษาไทย). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.

- ธีรวุฒิ เอกะกุล. (2549). *การวัดเจตคติ Measurement of Attitude*. อุบลราชธานี: วิทยาออฟเซท การพิมพ์.
- นิตยา กาญจนวรรณ. (2550). *สอนไทยให้ต่างชาติ (จากอเมริกาถึงญี่ปุ่น)*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- นภาพร กุลเรืองทรัพย์. (2547). *การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเจตคติต่อการเรียน และการปรับตัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา(รูปแบบที่ 1) กับการสอนแบบเดิม*. กรุงเทพฯ: ปริญญาการศึกษา มหาวิทยาลัย สาขาวิชาการศึกษา มัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นุสรณ์ มัตตชูกิ. (2552). *การศึกษากลวิธีการจำ กลวิธีปัญญา และกลวิธีทดแทน ในการเรียนภาษาไทย ของผู้เรียนชาวต่างชาติ*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาศาสตร์การศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บีโอไอ. (2552). *ภาวะการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในประเทศไทย ปี 2552*. สืบค้นเมื่อ 20 กรกฎาคม 2553, จาก http://www.boi.go.th/thai/download/investment_foreign/148/FDI09.pdf
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2542). *เทคนิคการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย*. กรุงเทพฯ: B&B Publishing.
- ประสาธ อิศรปรีดา. (2523). *จิตวิทยาการเรียนรู้กับการสอน*. กรุงเทพฯ: กราฟิการ์ต.
- ปราณี อยู่ศิริ. (2542). *ความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลอันเป็นลักษณะนิสัยและเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานและตนเองที่มีต่อการเล่นกีฬาของนักกีฬาของนักกีฬามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*. กรุงเทพฯ: ปริญญาโท กศ.ม.(พลศึกษา)มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2543). *จิตวิทยาการศึกษา = EDUCATIONAL PSYCHOLOGY*. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดีจำกัด.
- เปรมวดี รัตกุล. (2541). *การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนแบบโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนตามคู่มือครู*. กรุงเทพฯ: ปริญญาโท (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา. (2544). *จิตวิทยาการศึกษา = EDUCATIONAL PSYCHOLOGY*. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- มาลี จุฑา. (2544). *การประยุกต์จิตวิทยาเพื่อการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: ทิพย์วิสุทธิ.
- รวิวรรณ อังคนุรักษ์พันธ์. (2533). *การวัดทัศนคติเบื้องต้น*. ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

- ราชบัณฑิตสถาน. (2546). พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๖. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่น.
- เลือดไท วงศ์ใหญ่. (2550). เจตคติของข้าราชการครูในเขตพื้นที่การศึกษาพะเยา เขต 2 ที่มีต่อการถ่ายโอนสถานศึกษาให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. ขอนแก่น: รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต (การปกครองท้องถิ่น) มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- วรพงศ์ ไชยฤกษ์. (2549). ลักษณะการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้ของชาวต่างประเทศที่เรียนภาษาไทย ในฐานะภาษาต่างประเทศ. เชียงใหม่: ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การสอนภาษาไทย) เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- วัฒนา ศรีสัตย์วาจา. (2534). จิตวิทยาทัศนคติ. กรุงเทพฯ: ภาควิชาจิตวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- วิไลลักษณ์ พิณบุญภากร. การศึกษาเจตคติที่มีต่อพนักงานของบริษัทเอกชนอุตสาหกรรมเคมีแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ: กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- วีระชัย ไชยวงศ์. (2544). เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษและความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวชิรวิทย์ จังหวัด เชียงใหม่. เชียงใหม่: ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- ศรีวิไล พลมณี. (2528). ภาษาและการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: เคล็ดไทย.
- (2545). พื้นฐานการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศักดิ์ สุนทรเสณี. (2531). เจตคติ. กรุงเทพฯ: ดี.ดี. บ็อคส์โตร์.
- ศุภีพร นราสุวรรณ. (2547). ปัญหาการออกเสียงพยัญชนะเดี่ยวด้านคำภาษาไทยของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น. กรุงเทพฯ: ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- สกุณา บุญสูง. (2540). เจตคติที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 ที่พูดภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง. ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาประถมศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- สงวน สุทธิเลิศอรุณ. (2530). จิตวิทยาการศึกษา (ศึกษา122). พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: อักษรบัณฑิต
- สถานเอกอัครราชทูตญี่ปุ่นประจำประเทศไทย. ชาวญี่ปุ่นในประเทศไทย. สืบค้นเมื่อ 20 กรกฎาคม 2553, จาก <http://www.th.emb-japan.go.jp/th/relation/others.htm#8>

- สมควร เกตุทอง. (2534). การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน การเขียน การ
ระลึกสิ่งที่อ่านได้ในวิชาภาษาอังกฤษและทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาและการสอนตามคู่มือครู.
ปริญญาโท การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- สมยศ เม่นแย้ม. (2543). ครูไทยสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: เคล็ดไทย.
- สุชา จันทน์เอม; และ สุรางค์ จันทน์เอม. (2520). จิตวิทยาการเรียนรู้ (PSYCHOLOGY OF
LEARNING). กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- สุดริดา เลิศรัตนวงศ์. (2544). เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลเชียงราย. เชียงราย: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงราย.
ถ่ายเอกสาร.
- สุรางค์ โค้วตระกูล. (2544). จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: ด่านสุทธาการพิมพ์.
- สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. (2533). จิตวิทยาการเรียนรู้ผู้ใหญ่ = *Adult Learning Psychology*.
พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- เสงี่ยม โตรัตน์. (2534). การสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เริ่มเรียน. นครปฐม: สาขาการสอน
ภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- แสงเดือน ทวีสิน. (2545). จิตวิทยาการศึกษา = *Educational psychology*. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ไทยเส็ง.
- ฤชดา เศรษฐวิชัยอาหาร และ ขจรจิตร ช่างอินทร์. (2550). การศึกษาเจตคติและแรงจูงใจที่มีต่อ
การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่มีผลการเรียนใน
วิชาภาษาอังกฤษในระดับเป็น "0" ในวิทยาลัยสังกัดสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 5.
ศศ.ม.(ภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.
- อัจฉรา เสือยันต์. (2545). การพัฒนาแผนการสอนภาษาไทยโดยเน้นกิจกรรมฝึกสนทนา
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนนานาชาติ. เชียงใหม่: ศษ.ม.
(ประถมศึกษา) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร
- เอนกกุล กรี่แสง. (2520). จิตวิทยาการศึกษา. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ไอริน สิงห์ดา. (2544). เจตคติต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ตอนต้น โรงเรียนบ้านทุ่งพร้าว (เพ็ชร์คี้อีทค็อก) อำเภอแม่สรวยจังหวัดเชียงราย. เชียงราย:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงราย. ถ่ายเอกสาร.
- BROWN, H.DOUGLAS. (1980). *PRINCIPLES LANGUAGE LEARNING AND TEACHING*.
N.J: Englewood Cliffs.

Dornyei, Zoltan . (2008,12 9). (*Motivation and Motivating in the Foreign Language Classroom*). The Modern Language Journal, Vol. 78, No. 3 (Autumn, 1994), pp. 273-284.

Gardner; & Lambert. (1972). *Attitudes and motivation in second language learning*. W. E. Rowley, MA: Newbury House.

Krashen. (1982). *Principles and Practice in Second Language Acquisition*. New York: Pergamon Press.

Lin,H.J. (1998). Different Attitudes among Non-English major EFL students. *TESL Journal*. (Online).

ภาคผนวก ก

หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญและขอความอนุเคราะห์

ที่ ศธ 0519.12/๖342

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๘ เมษายน 2554

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน Principal P Phromjai Language School (Thailand Meirinkan)

เนื่องด้วย นางสาวกนกกาญจน์ จันทร์อยู่ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทย
ในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “การศึกษา
เจตคติและความต้องการของผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่น” โดยมี อาจารย์พัทธยา จิตต์เมตตา เป็นอาจารย์ที่
ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ผู้เรียนชาวญี่ปุ่น
จำนวน 20 คน ตอบแบบสอบถามการศึกษาเจตคติและความต้องการของผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่น
ในระหว่างเดือนมีนาคม 2554

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวกนกกาญจน์ จันทร์อยู่
ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5067

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 080-242-8822

ที่ ศธ 0519.12/๒๓๔1

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๙ เมษายน 2554

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน Marketing Manager GEOS Language Center (Thailand)Co., Ltd.

เนื่องด้วย นางสาวกนกกาญจน์ จันทร์อยู่ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทย
ในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “การศึกษา
เจตคติและความต้องการของผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่น” โดยมี อาจารย์พัทธยา จิตต์เมตตา เป็นอาจารย์ที่
ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณี นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ผู้เรียนชาวญี่ปุ่น
จำนวน 30 คน คอบแบบสอบถามการศึกษาเจตคติและความต้องการของผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่น
ในระหว่างเดือนมีนาคม 2554

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวกนกกาญจน์ จันทร์อยู่
ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5067

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 080-242-8822

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 5730

ที่ ศธ 0519.12/ว 339

วันที่ ๘ เมษายน 2554

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะมนุษยศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวกนกกาญจน์ จันทร์อยู่ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทย
 ในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง
 “การศึกษาเจตคติและความต้องการของผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่น” โดยมี อาจารย์พัทธยา จิตต์เมตตา
 เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์พัชนี โชติกเสถียร
 เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามการศึกษาเจตคติและความต้องการของผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่น

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้
 นางสาวกนกกาญจน์ จันทร์อยู่ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ศธ 0519.12/๑๓๓๘

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๘ เมษายน 2554

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน อาจารย์สังวาล สุนทอง

เนื่องด้วย นางสาวกนกกาญจน์ จันทร์อยู่ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทย
 ในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “การศึกษา
 เจตคติและความต้องการของผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่น” โดยมี อาจารย์พัทธยา จิตต์เมตตา เป็นอาจารย์
 ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม
 การศึกษาเจตคติและความต้องการของผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่น

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวกนกกาญจน์
 จันทร์อยู่ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5067

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิติสด โทรศัพท์ 080-242-8822

ที่ ศธ 0519.12/2336

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

§ เมษายน 2554

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน นางสาวประการัง ชื่นตระกูล ผู้จัดการบริษัทที่ปรึกษาเอเชียนัส จำกัด

เนื่องด้วย นางสาวกนกกาญจน์ จันทร์อยู่ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทย ในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “การศึกษา เจตคติและความต้องการของผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่น” โดยมี อาจารย์พัทธยา จิตต์เมตตา เป็นอาจารย์ ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบสอบถามการศึกษา เจตคติและความต้องการของผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่น

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวกนกกาญจน์ จันทร์อยู่ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5067

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิติ โทรศัพท 080-242-8822

ที่ ศธ 0519.12/๒๓๓๖

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๘ เมษายน 2554

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบางกอกพัฒนา

เนื่องด้วย นางสาวกนกกาญจน์ จันทร์อยู่ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทย ในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “การศึกษา เจตคติและความต้องการของผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่น” โดยมี อาจารย์พัทธยา จิตต์เมตตา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์กฤตกาญจน์ เอี่ยมธาดานัย เป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบแบบสอบถามการศึกษาเจตคติและความต้องการของผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่น

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวกนกกาญจน์ จันทร์อยู่ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5067

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 080-242-8822

ภาคผนวก ข

แบบวัดเจตคติและความต้องการของผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่น

แบบวัดเจตคติและความต้องการของผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่น

แบบวัดเจตคติแบ่งออกเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเจตคติของชาวญี่ปุ่นที่เรียนภาษาไทย

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความต้องการในการเรียนภาษาไทย

ตอนที่ 1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง: โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ

ชาย หญิง

2. อายุ

น้อยกว่า 20 ปี 20 – 30 31 – 40
 41 – 50 มากกว่า 50 ปี

3. วุฒิการศึกษา

ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี ปริญญาโท
 ปริญญาเอก อื่นๆ (ระบุ).....

4. อาชีพ

นักเรียน/นักศึกษา ข้าราชการ ธุรกิจส่วนตัว
 พนักงานบริษัท พ่อบ้าน/แม่บ้าน อื่นๆ

(ระบุ).....

5. ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย

น้อยกว่า 1 ปี 1 – 5 ปี
 6 – 10 ปี มากกว่า 10 ปี

6. ระยะเวลาในการเรียนภาษาไทย

น้อยกว่า 1 ปี 1 – 5 ปี
 6 – 10 ปี มากกว่า 10 ปี

ตอนที่ 2. แบบสอบถามเจตคติของผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่น

คำชี้แจง : โปรดอ่านข้อความในแต่ละข้อ และทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของผู้ตอบมากที่สุด

เจตคติของชาวญี่ปุ่นที่เรียนภาษาไทย	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
1.ด้านความสำคัญของการเรียนภาษาไทย					
1. ใช้ในการติดต่อสื่อสาร					
2. ใช้ในการประกอบอาชีพ					
3. เป็นพื้นฐานในการเรียนภาษาไทยระดับสูง					
4. สามารถนำความรู้ไปหารายได้พิเศษ เช่น รับแปลเอกสาร เป็นล่าม					
5. ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์					
2. ด้านวิธีการสอน					
1. เทคนิคการสอนที่หลากหลายทำให้ผู้เรียนสนใจเรียน					
2. วิธีการสอนโดยใช้เกมทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี					
3. การทบทวนบทเรียนก่อนเริ่มเรียนบทเรียนใหม่เป็นสิ่งสำคัญ					
4. การสอนโดยใช้ภาพประกอบตัวอย่างเป็นการดึงดูดความสนใจผู้เรียน					
5. ครูมีส่วนสำคัญในการสร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียนการสอน					
3. ด้านเนื้อหาวิชา					
1. เนื้อหาที่สอนควรสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน					
2. เนื้อหาวิชาที่ดีคือสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้จริง					
3. การสอนเรื่องการออกเสียงตัวสะกดเป็นสิ่งสำคัญ					
4. การเรียนภาษาไทยเป็นสิ่งที่ท้าทายความสามารถของผู้เรียน					
5. ภาษาไทยเป็นภาษาที่ยากมากสำหรับผู้เรียน					

เจตคติของชาวญี่ปุ่นที่เรียนภาษาไทย	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
4.ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน					
1. การแสดงบทบาทสมมุติส่งเสริมให้ผู้เรียนกล้าแสดงออก					
2. การเรียนรู้จากประสบการณ์จริง เช่น การซื้อของ สั่งอาหาร การถามทาง ทำให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้					
3. การฝึกร้องเพลงไทยทำให้ทักษะการพูดของผู้เรียนดีขึ้น					
4. การฝึกพูดสนทนาภาษาไทยเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนชอบ					
5. การบ้านเป็นสิ่งที่น่าเบื่อหน่ายสำหรับผู้เรียน					
5.ด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน					
1. สื่อการสอนที่หลากหลายทำให้บทเรียนน่าสนใจ					
2. ภาพประกอบคำศัพท์ทำให้จำคำศัพท์ต่างๆได้ดีขึ้น					
3. เพลงเป็นสื่อการสอนที่ทำให้สนุกสนาน					
4. ผู้เรียนควรมีส่วนร่วมในการสร้างสื่อการเรียนการสอน					
5. การใช้สื่อการเรียนการสอนเป็นเรื่องที่เสียเวลา					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความต้องการในการเรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
คำชี้แจงจงทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่นักเรียนต้องการมากที่สุดเพียง
คำตอบเดียว

1. นักเรียนต้องการเรียนภาษาไทยกี่ชั่วโมงต่อสัปดาห์

☐ 2 ชั่วโมง	☐ 3 ชั่วโมง	☐ 4 ชั่วโมง
☐ 5 ชั่วโมง	☐ 6 ชั่วโมง	☐ อื่นๆ (ระบุ).....
2. ในการเรียนภาษาไทยนักเรียนต้องการปรับปรุงทักษะด้านใดมากที่สุด

☐ การฟัง	☐ การพูด	☐ การอ่าน	☐ การเขียน
---------------------------------	---------------------------------	----------------------------------	-----------------------------------
3. นักเรียนชอบเรียนภาษาไทยกับครูเพศใด

☐ ชาย	☐ หญิง	☐ ชายหรือหญิงก็ได้
------------------------------	-------------------------------	---
4. คุณสมบัติของครูสอนภาษาไทยที่นักเรียนพึงประสงค์มากที่สุดเป็นแบบใด

☐ จบสาขาการสอนภาษาไทย	☐ จบสาขาการสอนภาษาไทยให้คนต่างชาติ
☐ มีความรู้ภาษาไทยและภาษาญี่ปุ่น	☐ คนญี่ปุ่นที่เข้าใจภาษาไทย
5. นักเรียนมีความต้องการให้ครูสอนภาษาไทยอธิบายบทเรียนเป็นภาษาใดมากที่สุด

☐ ภาษาญี่ปุ่น	☐ ภาษาไทย	☐ ทั้งสองภาษา
--------------------------------------	----------------------------------	--------------------------------------
6. ลักษณะของครูสอนภาษาไทยที่นักเรียนต้องการมากที่สุดคือแบบใด

☐ เข้มงวด เอาจริงเอาจัง	☐ ไม่เข้มงวด ผ่อนปรน
☐ มีความเข้าใจ มีเหตุผล	☐ ร่าเริง สนุกสนาน
☐ มีความรู้ในการสอน	☐ อื่นๆ (ระบุ).....
7. นักเรียนมีความต้องการให้ครูแบ่งกลุ่มอายุผู้เรียนหรือไม่

☐ ต้องการ	☐ ไม่ต้องการ
----------------------------------	-------------------------------------
8. นักเรียนมีความต้องการเรียนรู้ภาษาไทยเกี่ยวกับเรื่องใดมากที่สุด

☐ หลักภาษาไทย	☐ สันทนาภาษาไทย	☐ วรรณคดีไทย	☐ วัฒนธรรมไทย
--------------------------------------	--	-------------------------------------	--------------------------------------
9. นักเรียนชอบทำกิจกรรมภาษาไทยในรูปแบบใดมากที่สุด

☐ ทำคนเดียว	☐ ทำเป็นกลุ่ม มีสมาชิกประมาณ 2-4 คน
☐ ทำเป็นกลุ่ม มีสมาชิกมากกว่า 4 คน	☐ อื่นๆ (ระบุ).....
10. นักเรียนคิดว่าจำนวนนักเรียนสำหรับการเรียนภาษาไทยต่อห้องควรมีห้องละกี่คน

☐ 3 – 5 คน	☐ 6 – 10 คน	☐ 11 – 15 คน
☐ 16 – 20 คน	☐ อื่นๆ (ระบุ).....	
11. นักเรียนชอบวิธีการสอนแบบใดมากที่สุด

- การบรรยาย การแสดงบทบาทสมมุติ การใช้เกม
 การถาม-ตอบ ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ทัศนศึกษานอกสถานที่
 การสอนแบบเผชิญสถานการณ์จริง

12. เมื่อนักเรียนใช้ภาษาไทยผิด ต้องการให้ครูแก้ไขหรือไม่

- แก้ไขทันทีที่ผิด แก้ไขหลังจากจบกิจกรรม ไม่ต้องแก้ไข

13. สื่อการสอนแบบใดที่นักเรียนมีความต้องการให้ครูใช้ประกอบการเรียนการสอน

(เรียงลำดับตามความต้องการ1-3)

- เกม รูปภาพ เทปประกอบการเรียน
 เพลง นิทาน ภาพยนตร์
 บทเรียนคอมพิวเตอร์ ภาพประกอบคำศัพท์

14. นักเรียนต้องการตกแต่งห้องเรียนภาษาไทยด้วยสิ่งใดบ้าง **(เรียงลำดับตามความต้องการ 1 -**

3)

- บัตรภาพและคำศัพท์ภาษาไทยที่เรียนอยู่
 รูปภาพการ์ตูนในวรรณคดีไทย
 รูปภาพสถานที่ต่างๆ ในประเทศไทย
 ผลงานของนักเรียน
 รูปภาพวันสำคัญของไทย
 รูปภาพอาหารไทย
 อื่นๆ (ระบุ).....

15. แบบเรียนที่นักเรียนต้องการเป็นแบบใด **(เรียงลำดับตามความต้องการ 1 - 3)**

- เนื้อหาเข้าใจง่าย มีแบบฝึกหัด มี CD ประกอบบทเรียน
 มีคำอธิบายภาษาญี่ปุ่น มีรูปภาพประกอบ

ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

.....

.....

バンコク市内のタイ語学校でタイ語勉強している日本人の要請及び意見に関するアンケート

このアンケートは3つのパートに分かれています。

パート#1 アンケート回答の方の個人情報

パート#2 タイ語を勉強している日本人の見解に関するアンケート

パート#3 タイ語を勉強する時の要請に関するアンケート

パート#1 回答者の個人情報

説明 貴方の個人情報に合っている項目の○に✓記号を入れてください。

1. 性別

男 女

2. 年齢

20歳以下 20～30歳 31～40
 41～50歳 50歳以上

3. 学歴

高校 大学
 修士課程 博士課程 その他.....

4. 職業

学生 公務員 自営業
 会社員 主婦 その他 教えてください

5. タイの滞在期間

1年以下 1年～5年
 6年～10年 10年以上

6. タイ語の学習期間

1年以下 1年～5年
 6年～10年 10年以上

パート#2 バンコク市内のタイ語学校でタイ語勉強している日本人の理解に関するアンケート

説明 ご意見に合っているレベルに✓記号を入れてください。

タイ語勉強している日本人の理解	大賛成 する	賛成 する	よく分ら ない	あまり賛成 しない	全然賛成 しない
1. タイ語学習の重要性					
1. コミュニケーションに役立つ					
2. 仕事に役立つ					
3. 高レベルのタイ語を学習するための基礎となる					
4. 翻訳や通訳などのパートタイムの仕事ができる					
5. 暇な時間を効率的に使用できる					
2. 指導方法について					
1. 色々な指導方法があったり、学生が集中して学習することができる。					
2. ゲームでの指導方法は良い勉強になる。					
3. 当日の授業に入る前に前回の授業内容を復習することは大事なことである。					
4. 絵を使って、指導したり、学生が集中して学習することができる。					
5. 教師が授業の良い勉強を作るのに一番重要な要素である。					
3. 授業内容について					
1. 授業内容は学生の要請に答えるべきである。					
2. いい授業内容は実際生活に利用できること。					
3. 発音の指導は大事なことである。					
4. タイ語の勉強は挑戦の一つである。					
5. タイ語の学習は非常に難しい。					
4. 課外活動について					
1. 芝居等の学習はタイ語の語彙を増やしてくれる。					
2. 実用等の学習(例えば、買い物したり、料理を注文したり、道を聞いたりすること)は生活に利用できて、本当に役立つ。					
3. タイ語の歌を練習することは語彙能力を向上するのに役立つ。					
4. タイ語会話の練習が楽しい。					
5. 宿題はつまらないものである。					
5. 教材について					
1. 色々な教材を使用したり、授業の面白くなる。					
2. 絵等の単語カードは単語を見えるのに役立つ。					
3. 歌は面白い教材である。					
4. 学生は教師と一緒に教材を作るべきである。					
5. テキスト以外の教材を使用することは時間の無駄である。					

パート#3 タイ語勉強する時の要請に関するアンケート

説明 ご意見に合っている項目の□に✓記号を入れてください。

1. 週に何時ぐらい勉強したいですか。

☐ 2時間	☐ 3時間	☐ 4時間
☐ 5時間	☐ 6時間	☐ その他(教えてください)

2. 一番身に付きたいタイ語の能力どちらですか。

☐ 聞能力	☐ 読能力	☐ 聴能力	☐ 書能力
------------------------------	------------------------------	------------------------------	------------------------------

3. 男女の教師のうち、どちらからタイ語を勉強したいですか。

☐ 男の教師	☐ 女の教師	☐ どちらでもいい
-------------------------------	-------------------------------	----------------------------------

4. 望ましいタイ語の教師の資格は何ですか。

☐ タイ語教育学を卒業した人	☐ 外国人向けのタイ語教育学を卒業した人
☐ タイ語と日本語が分かる人	☐ タイ語が分かる日本人

5. 授業で教師に何語で説明してほしいですか。

☐ 日本語	☐ タイ語	☐ 両方
------------------------------	------------------------------	-----------------------------

6. どんなタイプのタイ語の教師が望ましいですか。

☐ 厳しくて、真面目な人	☐ 厳しくない人
☐ 理解力のある人	☐ 明るい人
☐ 教え方がすぐれた人	☐ その他(教えてください)

7. 年齢別にクラスを分けた方がいいですか。

☐ 分けた方がいい	☐ 分けない方がいい
----------------------------------	-----------------------------------

8. タイ語で一番勉強したいことは何ですか。

☐ 文法	☐ 会話	☐ 文学	☐ 文化
-----------------------------	-----------------------------	-----------------------------	-----------------------------

9. タイ語の授業で課外種をする時どちらが良いですか。

☐ 1人でやる	☐ 2~3人の団本でやる
☐ 4人以上の団本でやる	☐ その他(教えてください)

10. タイ語のクラスの適当な学生の人数は何人ですか。

☐ 3人~5人	☐ 6人~10人	☐ 11人~15人
☐ 16人~20人	☐ その他(教えてください)	

11. どちらの指導方法・学習方法が一番好きですか。

- 講習 芝居式 ゲームしながら学習する
 Q&A 自習 観光地などの見学
 実践式 (例えば、お店に行ってタイ語で買い物したり、レストランでタイ語で注文したりすることなど)

12. 授業でタイ語を使い間違えたら、どのように教師に直してもらいたいですか。

- 直ちに直してもらいたい 授業が終わった後で、直してもらいたい。
 直してもらいたくない

13. どんな教材からタイ語勉強したいですか。(1~3の順でご記入下さい)

- ゲーム 絵 テープ
 歌 童話 映画
 コンピューター 絵巻の単語カード

14. タイ語の教室を何で飾りたいですか。(1~3の順でご記入下さい)

- 写真の単語カード
 タイ文学のアニメの写真やポスター
 タイの観光スポットの写真やポスター
 学生の作品
 タイの祭りのポスター
 タイ料理のポスター
 その他(教えてください)

15. 望ましいテキストはどちらですか。(1~3の順でご記入下さい)

- 分かりやすい 練習するパートがある CD付き
 日本語の説明がある 絵巻

他に何かアドバイスが御座りましたら、教えてください。

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ご協力していただき、誠にありがとうございました。

ภาคผนวก ค
ค่าผลแบบวัดเจตคติ

Reliability

Notes

Output Created			
Comments			
Input	Data	C:\Documents and Settings\KAWCOM\My Documents\joy30.sav	
	Active Dataset	DataSet1	
	Filter	<none>	
	Weight	<none>	
	Split File	<none>	
	N of Rows in Working Data File		30
	Matrix Input		
Missing Value Handling	Definition of Missing	User-defined missing values are treated as missing.	
	Cases Used	Statistics are based on all cases with valid data for all variables in the procedure.	
Syntax		RELIABILITY /VARIABLES=a1 a2 a3 a4 a5 b1 b2 b3 b4 b5 c1 c2 c3 c4 c5 d1 d2 d3 d4 d5 e1 e2 e3 e4 e5 /SCALE('ALL VARIABLES') ALL /MODEL=ALPHA /SUMMARY=TOTAL.	
Resources	Processor Time		00 นาที 0 นาที
	Elapsed Time		00 นาที 0 นาที

Scale: ALL VARIABLES**Case Processing Summary**

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.877	25

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
a1	87.3000	106.355	.398	.875
a2	88.1667	100.489	.402	.875
a3	88.4000	96.248	.803	.863
a4	88.9667	96.792	.611	.868
a5	88.3333	100.782	.418	.874
b1	88.0333	97.620	.747	.865
b2	88.5333	98.947	.550	.870
b3	87.4000	106.248	.386	.875
b4	88.2667	100.409	.595	.869
b5	87.7667	104.323	.337	.876
c1	88.5000	102.190	.413	.874
c2	87.4667	106.602	.303	.876
c3	88.3000	105.321	.321	.876
c4	87.7000	104.838	.367	.875
c5	87.9333	103.720	.314	.877

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
d1	88.5000	99.638	.535	.870
d2	87.4667	105.292	.417	.874
d3	88.7000	103.666	.418	.874
d4	88.0333	105.137	.346	.875
d5	89.4333	107.840	.118	.881
e1	88.4667	98.326	.608	.868
e2	88.1667	98.833	.618	.868
e3	88.5000	101.086	.606	.869
e4	89.2667	101.857	.423	.874
e5	89.6000	106.731	.135	.883

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ - ชื่อสกุล	ร้อยโทหญิง กนกกาญจน์ จันทร์อยู่
วัน/เดือน/ปีเกิด	30 ธันวาคม 2526
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	กองดุริยางค์ทหารบก 75/81 ถนนวิภาวดี รังสิต แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร 10400
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	อาจารย์สอนภาษาไทย
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนดุริยางค์ทหารบก ถนนวิภาวดีรังสิต แขวงสามเสน ในเขตพญาไท กรุงเทพมหานคร 10400
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ.2545	ระดับมัธยมศึกษา จาก โรงเรียนหอวัง
พ.ศ.2549	ระดับปริญญาตรี การศึกษบัณฑิต (เกียรตินิยมอันดับ 2) สาขาภาษาไทย จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ.2554	ศึกษาปริญญาโท ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ